

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกมาประชุมครบองค์
ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

๑. รับทราบเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราช
บัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

โดยที่ทางท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุม
ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์
ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ดังนั้นจึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบ
ของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) จึงเรียนมาเพื่อทราบครับ

เรื่องที่ ๒ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่า นายปรัชญา
สุตะบุตร กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประเภท (๔) ได้ขอลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นเหตุให้สมาชิกวุฒิสภาต้องดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน ประเภท (๔) แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามความในมาตรา ๘ ประกอบ
มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ และเนื่องจากกรรมการตรวจเงินแผ่นดินชุดปัจจุบันที่เหลืออีก ๘ ท่านจะครบ
วาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี ในเดือนเมษายน ๒๕๔๖ นี้ ซึ่งวุฒิสภาก็จะต้องดำเนินการ
สรรหาและเลือกกรรมการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๒ และตาม

มาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบและจะได้มีการดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแทนตำแหน่งที่ว่างครบวาระจำนวน ๘ ท่าน และแทนตำแหน่งที่ว่าง เพราะลาออกอีก ๑ ท่านต่อไป

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๓ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งว่า พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ กรรมการ ป.ป.ช. จะพ้นตำแหน่งในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๖ เนื่องจากมีอายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ ตามมาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช ๒๕๔๒ จึงเรียนให้ที่ประชุมทราบเพื่อที่จะได้มีการดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการ ป.ป.ช. แทนตำแหน่งที่ว่าง

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๔ รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทุ่ตามเรื่อง สมาชิกสภานิติบัญญัติของไต้หวันถูกปฏิเสธไม่ให้เดินทางเข้าประเทศไทย ของท่าน ดอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น เข้าระเบียบวาระประชุมได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับข้อ ๑๓๖ วรรคสาม เนื่องจากยังมีกระทุ่ที่ค้างอยู่นะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ ถึง ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) พ.ศ. ๒๕๔๕ รวม ๕ ครั้ง ซึ่งได้วางสำเนาไว้ให้ท่านสมาชิกฯ ตรวจสอบข้อบังคับ ข้อ ๒๗ ขอความกรุณาท่านสมาชิกฯ ตรวจสอบเพื่อจะได้มีการแก้ไข ถ้าหากว่าข้อที่ควรแก้ไขเพิ่มเติม มีท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติม ถือว่าที่ประชุมรับรอง รายงานการประชุมทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวนี้ครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าเรื่องด่วน ผมมีเรื่องขอปรึกษาหารือกับ ท่านสมาชิกฯ กระผมได้รับหนังสือจากท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ดำเนินการติดตามและตรวจสอบทรัพย์สินของ พลเอก สุนทร คงสมพงษ์ แจ้งว่าระยะเวลา ในการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการตามที่วุฒิสภามอบหมายจะสิ้นสุดลง ในวันพุธที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ นี้ แต่คณะกรรมการยังมีความจำเป็นจะต้องพิจารณาศึกษา รายละเอียดบางประเด็น ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกพอสมควร ดังนั้นคณะกรรมการจึงขอ ขยายเวลาต่อไปอีก ๕๐ วันนับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ผมจะขอเรียนถาม ที่ประชุมว่า มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ต่อไปอีก ๕๐ วันนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน

เรื่องด่วน คือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณา ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน แต่วุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาไปแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนด

ในวันนี้ วันนี้เป็นวันครบกำหนดของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเราได้
พิจารณาค้างอยู่ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ ทองบราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สมบรูณ์ ทองบราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ขอเวลา
ท่านประธานฯ นิดเดียวที่รอกกรรมการขึ้นไปข้างบน ท่านประธานฯ ครับ
ท่านประธานฯ ได้แจ้งหนังสือให้พวกกระผมทราบครับว่า เกี่ยวกับความคืบหน้า
เกี่ยวกับสถานที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ ท่านประธานฯ แต่ในตรงนี้ผมฟังข่าวเมื่อวานนี้
ที่จำได้บอกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีพูดท่านเองว่า ผมดูข่าวครั้งเดียวคล้าย ๆ กับว่า
จะเอาสนามบินคอนเมืองมาเป็นที่ทำการรัฐสภาแห่งใหม่ เพราะว่าอย่างไรสนามบิน
อนาคตก็ไปอยู่หนองงูเห่าอยู่แล้วใช่ไหมครับ ผมเองก็คล้อยตามก็เห็นด้วยท่านประธานฯ
แล้วตรงนี้บังเอิญหนังสือที่ท่านประธานฯ แจ้งต่อพวกกระผม ปราบฎว่าเดี๋ยวนี้
ทางรัฐสภาไปว่าจ้างมหาวิทยาลัยมหิดลไปทำการศึกษาแล้วนะครับ ไปทำการศึกษา
เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจะสร้างที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ท่านประธานฯ ครับ
วันนั้นผมมีโอกาสดูกับท่านรองพิเศษไปพบท่านอู๋ทัยเหมือนกัน ท่านก็บอกว่า
ถ้าสร้างที่โน่นแล้วนั่งรถไฟด่วนพิเศษ ไม่กี่นาทีก็ถึง ท่านประธานฯ รถไฟด่วนพิเศษ
ก็ลำบากอยู่แล้วท่านประธานฯ ส.ส. ส.ว. ไม่ยากหรอกครับ แต่อย่าลืมว่าการตลาด
ท่านประธานฯ คนจริง ๆ คนในกรุงเทพฯ ๑๐ กว่าล้านท่านประธานฯ ครับ ทำไมไม่เอา
การตลาดที่กรุงเทพฯ เล่าครับ จะให้แม่ค้าแม่ขายจากกรุงเทพฯ ไปรื้อ ส.ว. ไปรื้อประธาน
ต่าง ๆ ต้องนั่งรถไฟด่วนไปหรือครับ ผมก็เลยอยากเรียนถามท่านประธานฯ ว่า ที่แจ้งมา
อย่างนี้จริง ๆ รายละเอียดเป็นอย่างไรครับ และไปทำสัญญาจ้างมหาวิทยาลัยมหิดลทำการ
ศึกษาสิ่งแวดล้อมหรือยังครับท่านประธานฯ ขอท่านประธานฯ อธิบายคร่าว ๆ เอะครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ะกล่าวขอกรรมการนะครับ

LIRT

ประการแรก สถาบันการศึกษานอกโรงเรียนเข้ามาฟังการประชุม
วุฒิสภาด้วย วุฒิสภายินดีต้อนรับนะครับ

ประการที่ ๒ ที่ท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ได้กรุณายกเรื่องนี้
เอาขึ้น ๆ นะครับ เรื่องนี้โดยเฉพาะผมกับพวกเราทุกท่านเป็นห่วงเรื่องการทำงาน
หรือสถานที่ทำงาน เราไม่ได้นั่งนอนใจเรติดตามอยู่ตลอดเวลา อันนี้เราก็ถือว่า
เป็นหน้าที่ของเราด้วยและเป็นงานของเราด้วย-----

- ๓/๑

ส่วนการตัดสินใจของตัดสินใจร่วมกันระหว่างรัฐบาลกับรัฐสภา แต่ถ้าเผื่อเราคิดอย่างเป็นธรรมเพราะว่ารัฐบาลท่านรับผิดชอบเรื่องสตางค์ เรื่องเงิน เรื่องทอง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ต้องฟังทางรัฐบาลเขาด้วย คือฟังทุกฝ่ายแต่ในของเราเราก็ติดตามอยู่ตลอดเวลาอย่างที่ผมได้เรียนให้ทราบ ผมเรียนอย่างนี้นะครับ การประสานงานในระดับของผมกับสมาชิกวุฒิสภา โดยที่คณะกรรมการที่มีอยู่และคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภากับสมาชิกวุฒิสภาต้องทำร่วมกันและก็จะอยู่ร่วมกัน เพราะฉะนั้นผมถือว่าทุกท่านมีศักดิ์และศรีเท่ากัน เพราะฉะนั้นผมก็ต้องให้ข้อมูลข่าวสารเท่าเทียมกันประการแรก ส่วนเรื่องสถานที่ที่ท่านสมบรณ์พูดว่ารัฐบาลให้สัมภาษณ์ที่คอนเมื่อนั้นเป็นความคิดของทางรัฐบาล เราก็ต้องฟังท่าน ของเราทำอย่างนี้นะครับ แล้วถามไปยังท่านประธานรัฐสภาในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของรัฐสภาเรา ได้ความอย่างไรก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ในขณะเดียวกันผมก็กราบเรียนถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีด้วย ซึ่งอันนี้ข้อยุติก็จะคงเป็นไปตามมติเห็นร่วมกัน เชิญท่านสมบรณ์ต่อครับ

นายสมบรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ บังเอิญมีข้อความต่อว่า ขณะนี้ทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ทำการว่าจ้างมหาวิทยาลัยมหิดล ทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมกรณีที่จะไปสร้างที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เรื่องอย่างนี้ทางวุฒิสภาก็อยากจะทราบครับว่า ทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาของเราทราบหรือยัง และเงินที่ไปว่าจ้างตรงนี้เป็นเงินเท่าไรครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิญญูครับ เชิญครับ

นายวิญญู อุทาวุธ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ สืบเนื่องจากที่ท่านสมบรณ์ได้ขอคำชี้แจงจากท่านประธานฯ คือกรณีถ้าพระพวกเราก็ได้มีการพูดคุยกันอยู่ตลอดเวลาว่า เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร แต่ผมเป็นห่วงว่าการที่จะพยายามทำให้เหมาะสมโดยไปเสียเงินจ้างสถาบันมารับรองความถูกต้องตรงนี้

LIRT

ใช้จ่ายเท่าไร สมควรหรือไม่ คือน่าจะลองชาวเสียงคว่าเหมาะสมไหมทั้งทางรัฐสภาว่า สมาชิก เห็นความเหมาะสมอย่างไร ถึงจะต้องไปเสียเงินจ้างสถาบันมารับรองความถูกต้อง ครบนี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านสมาชิก ครับ เป็นอันว่าเรื่องนี้ผมจะรับ ไปประสานงานอีกครั้ง เพราะว่าเราก็ไม่ได้นั่งนอนใจ และผมจะกราบเรียนสมาชิกวุฒิสภา ทุกท่านทราบ

ท่านสมาชิก ครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราได้พิจารณามาถึงหมวดที่ ๒ การจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ในวันนี้เราจะพิจารณาต่อ เริ่มตั้งแต่ มาตรา ๓๓ เป็นต้นไปนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์ชงค์ วงษ์จันทร์ ครับ

นายชงค์ วงษ์จันทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายชงค์ วงษ์จันทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี กระผมได้เสนอคำแปรญัตติ มาตรา ๓๖ นี้ โดยขอให้เติมข้อความสั้น ๆ ว่า “มีฐานะเป็นนิติบุคคล” คือ “ให้มีสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ” และก็ต่อไปจนจบครับ คือเติมไปวลีเดียวว่า ให้สำนักงาน คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล -----

ได้เสนอคำแปรญัตตินี้ในที่ประชุมกรรมาธิการวิสามัญ ในการประชุมครั้งแรกปรากฏว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นด้วยให้เดิมข้อความนี้ลงไป แต่ต่อมาได้มาทบทวน แล้วก็ลงมติอีกครั้งหนึ่ง การลงมติครั้งที่ ๒ นี้ก็มีเสียงใกล้เคียงกัน ๑๒ ต่อ ๑๐ ไม่ยอมรับที่ขอแปรญัตติ ให้คงไว้ตามร่างเดิม แต่ที่น่าสังเกตก็คือว่าเสียงที่ไม่ยอมรับนั้นเป็นเสียงของสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๕ เสียง อีก ๓ เสียงนั้นไม่ใช่สมาชิกวุฒิสภา ก็เป็นที่น่าสนใจว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น เสียงของใครควรจะเป็นการตัดสินใจในขั้นกรรมาธิการกันแน่ เพราะว่าในครั้งแรกเป็นเสียงของสมาชิกวุฒิสภาล้วน ๆ ที่เป็นเสียงข้างมาก แต่มาครั้งหลัง ถ้านับเฉพาะเสียงของสมาชิกวุฒิสภาก็ยังคงเป็นเสียงข้างมากที่ให้แปรญัตติได้อยู่ อันนี้ก็เรียนเพื่อทราบไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมในฐานะผู้เสนอคำแปรญัตตินี้จึงต้องขอสงวนไว้ ต้องมารบกวนเวลาท่านสมาชิกฯ ทุกท่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้ความเห็นที่แท้จริงของสมาชิกวุฒิสภา การที่กระผมเสนอก็มีข้อพิจารณาอยู่หลายอย่างที่จะขอให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล

ข้อแรกก็คือว่าการบริหารและการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษาใหม่นั้น ซึ่งปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ เป็นการบริหารที่มีลักษณะพิเศษ แยกต่างหากจากสายบริหารด้านปกครอง ในภูมิภาคมีเฉพาะเขตพื้นที่การศึกษา งานทั้งหลายไม่ได้ผ่านจังหวัด ตรงนี้ก็เป็นที่น่าสนใจว่า ถ้าหากประชาชนก็ดี หน่วยงานอื่นก็ดี อยากจะทราบเรื่องราวของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนภูมิภาคจะไปติดต่อหาที่ไหน ติดต่อกับใคร ใครเป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นเมื่อมีเฉพาะเขตพื้นที่การศึกษาอยู่ในส่วนภูมิภาค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาก็จะต้องมีหน้าที่ทำการแทนกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกระทรวงศึกษาธิการที่ย่อส่วนลงมาด้วยในเขตพื้นที่นั้น เพราะไม่เช่นนั้น ตรงนั้นก็จะป็นช่องว่างไม่มีการบริหารในส่วนภูมิภาค มีแต่ท้องถิ่นแล้วขึ้นมาถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับกระทรวงเลยทีเดียว ก็จะเป็นจุดอ่อนที่สำคัญ เป็นช่องโหว่ที่สำคัญของการบริหารการศึกษา ถ้าหากว่าเขตพื้นที่การศึกษาตรงนี้เป็นิติบุคคลก็จะสามารถเป็นตัวแทนของกระทรวงศึกษาธิการในส่วนเขตพื้นที่นั้นได้อย่างเต็มที่

ในประการที่ ๒ ที่เป็นข้อพิจารณา ก็คือว่า ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดไว้ชัดเจนพอสมควร มาตรา ๓๘ กำหนดไว้ว่า ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ที่สำคัญ ๔ ประการ เพื่อสงวนเวลากระผมจะไม่ขออ่าน เพราะมาตรานี้ค่อนข้างยาว-----

- ๕/๑

ที่สำคัญก็อยู่ตรงที่ว่ากำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ สำนักงานที่จะมีอำนาจหน้าที่ได้นั้น ถ้าเป็นสำนักงานธรรมดาที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง ต้องได้รับมอบหมายลงไป จากต้นสังกัดหรือจากส่วนกลาง เพราะฉะนั้นตรงนี้ ถ้าเป็นนิติบุคคลก็จะสามารถสนอง ข้อความของมาตรา ๓๘ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้อย่างเต็มที่ ยิ่งกว่านั้น ในมาตรา ๓๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้อีก ให้กระทรวงกระจาย อำนาจการบริหารการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ให้กระจายไปที่สำนักงานและคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษา ถ้าสำนักงานไม่ได้เป็นนิติบุคคลจะกระจายอำนาจไปให้ใคร และการกระจาย อำนาจนั้น ไม่ใช่การมอบอำนาจแต่เพียงอย่างเดียว เขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีอำนาจ ในการตัดสินใจในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของตัวเองได้ด้วย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๙ จะได้รับการรองรับการกระจายอำนาจอย่างดีก็ต่อเมื่อเขตพื้นที่การศึกษาต้องเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นการที่เสนอให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล ก็เพื่อให้สนองเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยเฉพาะมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙

ข้อพิจารณาประการที่ ๓ ก็คือ การเป็นนิติบุคคลนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสิทธิอิสระทำอะไรได้ทุกอย่าง นิติบุคคลนั้นตามกฎหมายแล้วก็ไม่มียุติหรือ หน้าที่เกินไปกว่าบุคคลธรรมดาแต่ประการใด ก็เหมือนบุคคลธรรมดา ย่อมต้องมีสังกัด ย่อมจะต้องทำในกรอบที่ได้รับมอบอำนาจไว้ เพียงแต่มีสิทธิทำนิติกรรมเองได้ มีกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินได้ และถ้าจะมองเห็นประโยชน์ที่สำคัญก็คือ จะเป็นการแบ่งเบาภาระของ หน่วยงานส่วนกลาง เพราะสามารถตัดสินใจเองได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่การศึกษา เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้การเป็นนิติบุคคลก็มีแต่คุณประโยชน์ ยังมองไม่เห็นว่าจะ ทำให้การเป็นนิติบุคคลนั้นเกิดปัญหาอย่างไร ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านบริหารและการจัด การศึกษา ถ้ามีปัญหาไม่ใช่ปัญหาที่หลักการจะเป็นปัญหาด้านปฏิบัติ ซึ่งก็ต้องแก้ไขตรง จุดนั้นเป็นจุด ๆ ไป

LIRT

ข้อพิจารณาประการที่ ๔ ก็คือ ในปัจจุบันนี้ก่อนที่จะยกเลิก ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะออกมีผลบังคับใช้ เรามีพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ บริหารการศึกษาเป็นเชิงนำร่องของการบริหารแบบนิติบุคคลอยู่ โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารงานบุคคลที่ดี ในเรื่องการบริหารงบประมาณที่ดีนำร่องเป็นอย่างดีมาแล้ว เพราะฉะนั้นเพียงแค่เพิ่มเติมให้หน่วยงานในเขตพื้นที่เป็นนิติบุคคลก็จะทำให้การกระจายอำนาจตามที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษานำร่องไว้นั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม อันนี้ก็เป็นข้อพิจารณาประการที่ ๔

- ๖/๑

ประการที่ ๕ เกี่ยวกับการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษารั้งนี้ ที่สำคัญเห็นชัด ๆ ก็มีอยู่ ๒ ประการ คือการกระจายอำนาจกับการระดมทุน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งการระดมทรัพยากรก็ดี การลงทุนเพื่อการศึกษาที่ดี จะประสบผลดีได้ก็ต้องมีแรงจูงใจ ประชาชนในเขตพื้นที่นั้นจะต้องเกิดความสำนึกในความเป็นเจ้าของ และความร่วมมือน้อย ๆ ก็จะเกิด ยิ่งกว่านั้นตามจุดหมายปลายทาง ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปลายทางก็คือท้องถิ่นเป็นผู้จัด เพราะฉะนั้นเมื่อท้องถิ่นเป็นผู้จัด เขตพื้นที่การศึกษาก็มีหน้าที่ต้องประสานงานกับท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหลายล้วนแต่เป็นนิติบุคคลทั้งสิ้น แม้แต่ อบต. ซึ่งขนาดไม่ใหญ่นักก็เป็นนิติบุคคล อบจ. ก็เป็นนิติบุคคล เทศบาลก็เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นถ้าเขตพื้นที่เป็นนิติบุคคลด้วย ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะราบรื่น เป็นไปอย่างสมอภาคและทำให้การประสานงานมีหลักมีฐาน ไม่เช่นนั้นจะไปตกลงอะไรกันก็ต้องขออนุมัติอนุญาตจากส่วนกลางทั้งสิ้น นี่ก็เป็นประการที่ ๕

ประการที่ ๖ บางท่านอาจจะวิตกว่าถ้าอย่างนั้นเป็นนิติบุคคลแล้ว อาจจะไปปฏิบัติหน้าที่เกินเลย ทำให้เกิดผลเสียหายเป็นได้ ความจริงในข้อเท็จจริงแล้ว การเป็นนิติบุคคลนั้นถึงจะเป็นนิติบุคคลอย่างไร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาก็ยังเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีต้นสังกัดอยู่ส่วนกลาง ส่วนกลางยังคงมีอำนาจตรวจสอบติดตามผล สั่งการแก้ไขสิ่งไม่ถูกต้องอยู่แล้ว ไม่น่าจะเป็นห่วงว่าจะเกิดความเสียหายแต่ประการใดเลย

โดยสรุปแล้วผมใคร่จะขอกราบเรียนโดยบริสุทธิ์ใจว่า ผมได้เสนอเรื่องนี้โดยยึดประสิทธิภาพให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารการศึกษา เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก ไม่มีผลประโยชน์ใด ๆ มาเกี่ยวข้องด้วยเลย การบริหารการศึกษานั้นคงจะต้องคิดให้ไกลถึงอนาคต ต้องคิดให้กว้างไปถึงนานาอารยประเทศเขาจัดกันอย่างไร แล้วก็คิดให้รอบคอบ เพื่อจะนำสิ่งที่เราได้เรียนรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ส่วนรวม เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมจึงยืนยันที่จะขอให้เขตพื้นที่การศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์บุญทัน ดอกไธสง ครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา จะอภิปรายสนับสนุน
ให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล โดยใช้หลักการบริหารสนับสนุน ผลของการวิจัยทั้งใน
และต่างประเทศพบว่าการศึกษาในประเทศไทยอยู่ในลำดับเกือบสุดท้ายในเอเชีย-----

- ๙/๑

ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากผลของการบริหารแบบรวมศูนย์ไว้ในกระทรวง ซึ่งมีสายบังคับบัญชายาวไกล ทำให้ผู้กระทรวงกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ผู้กระทรวงกล่าวหาว่า

๑. ค่อยประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

๒. เป็นการบริหารการศึกษาเพื่อกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ใช่เป็นการศึกษาเพื่อการศึกษา และขาดความโปร่งใสในบางประเด็น ความล่าช้าในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเกิดขึ้น

การปฏิรูประบบเพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติอารยประเทศ รัฐสภาจึงออก พ.ร.บ. การศึกษา ๒๕๔๒ และปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. เพิ่มเติมในปี ๒๕๔๕ รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขกระทรวง ทบวง กรม เพื่อเป็นเข็มทิศใหม่ในการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนามันสมองของประเทศ เพื่อให้ ๕ กลุ่มงานหลักบริหารและวางแผนยุทธศาสตร์อย่างเต็มที่ และให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยบริหารและปฏิบัติการในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวมากที่สุด ความฝันอันสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ค้ำคอบอยู่ที่การศึกษา จงถามประชาชนว่าจะทำอย่างไร ประชาชนของประเทศจึงจะฉลาด สามารถ และเป็นคนดีของแผ่นดิน ยิ่ง ๆ ขึ้นไป อย่าเพียงแต่ถามข้าราชการของท่านว่าจะบริหารการศึกษาอย่างไรเท่านั้น แต่โปรดถามประชาชนว่า จะช่วยกระทรวงศึกษาธิการบริหารการศึกษาให้ดีขึ้นได้อย่างไร ประชาชนอยากจะช่วย แต่การวางน้ำหนักไว้ในระบบส่วนกลางแต่ฝ่ายเดียว ประเทศไทยจึงล่าช้า การบริหารและการจัดการการศึกษาที่ผ่านมาจึงมีปัญหา อย่าทำให้การปฏิรูประบบราชการเป็นหมัน เพียงเพื่อการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เท่านั้น แต่ยังคงรักษาไว้ซึ่งการควบคุมอำนาจแบบเดิมเอาไว้ อย่าคิดเพียงเพื่อผลประโยชน์เทียมแฝงทางการเมือง และข้าราชการบางตำแหน่งให้คงไว้ซึ่งอำนาจในส่วนกลางเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาไม่เกิดขึ้น ความล่าช้าจะตามมา การปฏิรูปการศึกษาต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน หาใช่มอบอำนาจแก่ข้าราชการในส่วนกลางแต่ฝ่ายเดียวเฉกเช่นในอดีตไม่ การกระจายพื้นที่การศึกษาสู่ภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ๑๗๕ เขต ถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญ เป็นการกระจายอำนาจในครั้งแรกในประวัติศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา หลังจากการปฏิรูปการบริหารราชการศึกษาล้มเหลวแล้ว คณะรัฐมนตรีที่ ๕ ได้ทรง

ปฏิรูปบริหารราชการแผ่นดินเมื่อ ๑๑๕ ปีที่ผ่านมา ดังนั้นการกระจายอำนาจจึงสอดคล้องกับการกระจายอำนาจของกระทรวงมหาดไทยที่กระจายสู่ อบต. องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และจังหวัด ในฐานะที่ให้เป็นนิติบุคคล เป็นการกระจายคน กระจายงาน และกระจายความสามารถ รับผิดชอบไปสู่ท้องถิ่น การเป็นนิติบุคคลจะเป็นก้าวใหม่ในการที่จะทำให้ประเทศไทยของพวกเรานั้นมีบทบาทที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ผลดีของการปฏิรูปการศึกษาก็คือ

๑. มีเจ้าภาพบริหารในพื้นที่อย่างใกล้ชิด

๒. มีสายบังคับบัญชาสั้น ง่ายต่อการตัดสินใจ

๓. เมื่อเกิดความไม่โปร่งใส ตรวจสอบได้ง่าย ฟ้องร้อง ปรับปรุงแก้ไข

สะดวกเพราะมีเจ้าภาพชัดเจน ท่านนายกฯ มักจะถามหาเจ้าภาพอยู่ตลอดเวลา ใยเล่าข้าราชการเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เช่น นมบูด ชื้อของผิด จิปาถะ สารพัดที่เกิดขึ้นในกระทรวงนั้น ไม่สามารถจะหาเจ้าภาพผู้ทำความผิด หรือมาลงโทษได้ เพราะมักจะได้เฉพาะตัวเล็กตัวน้อยเพราะฉะนั้นการบริหารบุคคลที่ต่อไปนั้นมีความเป็นธรรมมากขึ้น

๔. เน้นผลงานมากกว่าระบบอุปถัมภ์ การวิ่งเต้นที่ส่วนกลางลดลง กำลังใจของครู อาจารย์เพิ่มขึ้น

๕. ครู อาจารย์ มีความมั่นใจในวิชาชีพ ไม่หวั่นไหวในระบบจากส่วนกลาง มีความเป็นอิสระ เช่น วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ที่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ เพราะการมีเอกภาพในการบริหาร

๖. ประหยัด พอช่วยเหลือตนเองได้เป็นระบบก้าวหน้า เป็นระบบการแข่งขัน เพราะองค์กรชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

๗. เขตพื้นที่ ๑๗๕ แห่ง จะเป็นแอ่งพัฒนานักบริหารที่มีความสามารถในระดับพื้นที่ของประเทศ อันเป็นการกระจายคน กระจายงาน กระจายความสามารถ รับผิดชอบไปสู่ท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง

๘. การเป็นนิติบุคคลจะเป็นก้าวใหม่ในการบริหารการศึกษาของประเทศ และเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๘ ที่บอกว่า จะต้องกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นใน มาตรา ๗๖ และแนวนโยบายแห่งรัฐ

๙. เป็นการปฏิรูปการบริหารการศึกษาที่จะสนองนโยบายแห่งรัฐให้มั่นคง ยั่งยืน ซึ่งวุฒิสภามีหน้าที่กลั่นกรองให้มีการปฏิรูปกฎหมายและการบริหารให้มี ประสิทธิภาพสูงสุดแก่ประชาชนอันจะสมประสงค์ต่อนโยบายและแก่ประชาชนตลอดไป และโปรดอย่าลืมว่าอนาคตของชาติอยู่ที่เด็กและเยาวชน นักเรียน นักศึกษา หากใช้อำนาจ ส่วนกลางของระบบไม่ ถ้าหากว่าเราเน้นเฉพาะอยู่ส่วนกลางเราจะปฏิรูประบบราชการ ทำอะไร การปฏิรูประบบราชการคือการปฏิรูปให้ประชาชนมีส่วนร่วมและขยายให้ ประชาชนนั้นออกมารับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเอง ไม่ใช่ว่า ล้วงแซก หนังสือขาด คอมพิวเตอร์เสีย ต้องขออนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ท่านอย่าลืมนะว่า อบจ. อบต. เป็นบุคคลที่มีอำนาจมากที่สุด เป็นบุคคลที่สั่งการแทนกระทรวงศึกษาธิการ เป็นไม้เป็นมือ ของกระทรวงศึกษาธิการ และท่านเหล่านั้นเป็นการบริหารแบบอัตตาธิปไตย ความทุกข์ระทม ขมขื่น จึงถูกกล่าวหาว่าระบบการศึกษาของไทยนั้นล้าหลังและล้มเหลว ซึ่งไม่มีใครปฏิเสธได้จากผลการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนานาชาติ การศึกษาเพื่อการปฏิรูปดังกล่าวนี้จะเป็นการที่เราเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหาร และการเรียนรู้ การเป็น นิติบุคคลเป็นวิวัฒนาการของรัฐบาล เป็นวิวัฒนาการ รัฐบาลต้องกล้าขึ้นนำ รัฐบาล ไม่ให้รัฐบาลมาชี้นำสภาเราต้องมีความเป็นกลางและมีความมุ่งมั่น ไปยังประชาชน ไม่ใช่มุ่งมั่น ไปยังข้าราชการของรัฐ ให้มีอำนาจสืบต่อเจตนารมณ์ของอำนาจเผด็จการ อยู่ต่อไป เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ของเยาวชนและนักเรียน นักศึกษาของชาตินั้นจะมี ประโยชน์อย่างแท้จริง ท่านอาจารย์สมนั่งอยู่ใกล้ผมท่านได้ส่งโน้ตสุดท้ายบอกว่า ถ้าท่านกล้าปฏิรูป ต้องกล้าที่จะแก้ไขให้เป็นนิติบุคคล กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมาธิการ เสี่ยงข้างมากและกรรมาธิการเสี่ยงข้างน้อย ท่านถามว่า... ใจนะครับ ผมคนเดียวเป็นได้

ทั้งกรณีการเสียงข้างมากแล้วก็เป็นกรณีการเสียงข้างน้อย ผมไม่อยากจะไป
 พินัยหาตะเข็บหรือกว่าคนเดียวเป็น ๒ อย่างได้อย่างไร แต่ถ้าท่านอยากรู้เดี่ยวท่านถาม
 ประธานฯ แล้วผมจะตอบให้ท่านฟัง ผมจะชี้แจงเฉพาะข้อกฎหมายของการเป็นนิติบุคคล
 นั้นมีประโยชน์อย่างไร ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๗ บอกว่า นิติบุคคล
 มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ซึ่งโดยสภาพโดยแท้
 มิได้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น อันนี้ก็หมายความว่า การเป็นนิติบุคคลนั้นทำอะไรทุกอย่าง
 ได้เหมือนเป็นบุคคลธรรมดา เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ที่มีได้โดยเฉพาะ เช่น หน้าที่ไปใช้สิทธิ
 ในการเลือกตั้ง นิติบุคคลไม่มี หน้าที่ในการรับราชการทหาร เหล่านี้เป็นต้นที่นิติบุคคล
 ไม่สามารถจะทำได้เช่นบุคคลธรรมดา ในเมื่อบทกฎหมายดังกล่าวที่ผมว่ามานี้ การเป็น
 นิติบุคคลก็จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยตลอด การปฏิบัติการต่าง ๆ จะคล่องตัว การที่
 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐเป็นนิติบุคคลก็จะทำให้เกิดประโยชน์ในการที่จะปฏิบัติกิจการ
 ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๒ ที่บัญญัติว่า
 ภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระกับท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตน
 เอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น เห็นไหมครับ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ชัดเจน
 นอกจากมาตรา ๒๘๒ ที่ผมว่าก็ยังมีมาตรา ๗๘ บัญญัติเป็นแนวไว้อีก เมื่อสักครู่นี้ที่
 สวทความเห็นไว้ก็ได้พูดไปแล้วครับว่า มาตรา ๗๘ ก็ยังให้รัฐกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น
 ได้พึ่งตนเอง และตัดสินใจได้เองในท้องถิ่น ไม่ต้องรออำนาจจากส่วนกลางครับ เราทำงาน
 ได้เร็ว เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญดังนี้ครับ -----

เมื่อผมเป็นกรรมการเสียงข้างมาก มีคณะกรรมการอาจารย์หลายท่านได้มาบอก แหมท่านทำดีจริง ๆ เสนอให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล เป็นที่ชื่นชมครับ พอต่อมาอีกอาทิตย์หนึ่งครับบุคคลเหล่านั้นก็กลับมาบอกว่า เอ้า แล้วท่านไปยอมเขาทำไมล่ะครับ เขาขอให้ทบทุนครับ ชะไปแล้วครับ เป็นนิติบุคคลไปแล้วช่วงระยะหนึ่ง พอทบทุนก่อนที่จะทบทุนผมเองผมไม่อนุญาตให้ทบทุน แต่เสียงข้างมากก็ลากไปครับ เขาลงมติว่าทบทุนใหม่ ในที่สุดก็ทบทุนครับ ท่านต้องทราบชะตากรรมของกรรมการเสียงข้างน้อยในวันนี้แล้วนะครับว่า ในเมื่อมีการทบทุน มติข้างมากบอกให้ทบทุนเมื่อทบทุนต้องแพ้แน่นอน เขาก็ตัดเอาการเป็นนิติบุคคลออกไป มันมีเบื้องหลังอีกเล็กน้อยในเรื่องที่ว่าทำไมถึงต้องทบทุนนะครับ แต่ผมไม่พูดหรอกครับ จี้ก็จะไปพื้นฝอยหาตะเจ็บ ที่นี้ท่านประธานฯ ก็อาจจะสงสัยว่าเมื่อเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลแล้วมันจะอยู่กันอย่างไรครับ ก็มีมาตรา ๓๕ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษานี้ครับ มีเอาไว้หมดครับอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ให้เขตพื้นที่การศึกษาทำงานนะครับ แทบจะไม่จำเป็นจะต้องไปฟังคำสั่งของใครอยู่แล้วนะครับ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานี้ก็เป็นคนที่ทรงคุณภาพทั้งสิ้นเลยนะครับ กฎหมายก็กำหนดเอาไว้ว่า คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานี้ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหาร การศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม บุคคลเหล่านี้ครับเมื่อเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลแล้ว บุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา บุคคลที่ผมกล่าวนามมาข้างต้นนี้ท่านยังไม่เชื่ออีกหรือครับว่าเขาจะทำงานได้ เขาจะต้องฟังรัฐบาลหรือว่าฟังจากส่วนกลางทุกกรณีไป ผมก็มีส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่ชี้แจงให้ท่านประธานฯ ได้ทราบ ที่นี้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาก็มีกำหนดเอาไว้ชัดเจนว่าทำอะไรได้บ้าง ท่านทราบไหมครับท่านประธานฯ ครับ ว่าใบขึ้นกั๊ก ๆ นั้นะครับ ในฐานะที่เราจะต้องรอฟังจากส่วนกลางมาโดยตลอด เด็ดมาก ๆ ... เดี๋ยวเสียงข้างมากพูดถึงเรื่อง

การจะย้ายข้าราชการ ย้ายอะไรจะทำได้ลำบาก ผมเก็บเอาไว้ก่อนเลยว่าท่านต้องพูด แต่ผมจะเรียนให้ท่านประธานฯ ทราบนะครับว่า การที่เราฟังจากส่วนกลางนี้เคยมี เหตุการณ์เกิดขึ้นจริง ๆ ผมได้รับรู้มาโดยตลอด การย้ายครูคนหนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้า ของนักการเมือง เพื่อจะย้ายเข้ามาอยู่ในโรงเรียนที่ใหญ่ขึ้น โรงเรียนที่ดีขึ้น เข้ามาอยู่ ในเขตพื้นที่ของตน ย้ายเข้ามาครับ ย้ายเข้ามาจากโรงเรียนเล็กไปอยู่โรงเรียนใหญ่ เอาอาจารย์โรงเรียนใหญ่ไปอยู่โรงเรียนเล็ก มีปัญหาครับ อาจารย์ที่เขาอยู่โรงเรียนใหญ่ เขาไม่มีความผิดอะไร เขาก็ไว้อย่างเดียว เขาบอกว่า เขาไม่มีความผิดอะไร นักเรียนทั้งโรงเรียน ดันตัวบอกว่า ย้ายครูฉันทำไม เมื่อมีเหตุการณ์เช่นนี้ครับ คำสั่งจากกระทรวงศึกษาธิการ ไปใหม่ครับ เอาครูโรงเรียนใหญ่ที่จะไปอยู่โรงเรียนเล็กนี้ยังไม่ให้เข้าที่เดิมหรือครับ ย้ายใหม่ ยังไม่ได้เดินทางเลยครับ ๒ ท่านยังไม่ได้เดินทางครับ เขาก็ย้ายจากโรงเรียนใหญ่ ไปอยู่โรงเรียนที่ใหญ่หน่อยหน่อยอยู่ข้าง ๆ กันนี้ครับ โกลั ๆ เอามาอยู่ในเมือง สำหรับครู โรงเรียนเล็กแทนที่จะเอากลับไปเดิม ก็ไม่ครับ เอามาอยู่โรงเรียนใหญ่ ๆ ในตัวจังหวัด ในขณะที่เดียวกันนี้ครับ พอผลออก ๆ ครู ๒ คนนี้ยังไม่ได้เดินทางครับ ๒ คำสั่งแล้วครับ คำสั่งที่ ๓ ก็ออกมาอีกครับ ย้ายอีกครับ อันนี้แหละครับ -----

ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการตรงนี้ไว้มาก มีอำนาจตั้งย้ายครูแต่ละคน ครูนี้นะครับเป็นฐานเสียงที่ดี ผมคิดว่าอย่างนี้นะครับ เพราะว่าเขาอยู่กับผู้ปกครองของเด็ก อยู่กับพื้นที่ อยู่กับชนบท ตรงนี้ครับการย้ายอย่างที่ผมกล่าวนะครับภายใน ๒ เดือน คำสั่งออก ๓ คำสั่ง นี้อะไรครับ ท่านประธานฯ ครับ เห็นไหมครับอันนี้ถ้าเป็นเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานี้เขาก็จะดำเนินการย้ายกันเองครับ ไม่ต้องมารอคำสั่งจากส่วนกลาง อันนี้เท่าที่ผมกล่าวมานี้นะครับ ถ้ากล่าวมากกว่านี้ก็คงจะไปซ้ำกับท่านชงค์และท่านอาจารย์บุญทันนะครับ ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ไว้ในเบื้องต้นเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านธวัชชัย เมืองนาง ครับ

นายธวัชชัย เมืองนาง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ธวัชชัย เมืองนาง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นคนหนึ่งที่ได้ส่งมาตรา ๓๖ นี้ไว้เพื่อที่จะให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นนิติบุคคลนั้น ผมคิดว่าน่าจะสามารถรองรับการกระจายอำนาจบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการได้ดี เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริหารบุคคล หรือด้านบริหารทั่วไปก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๓๕ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ครับ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ กระผมคิดว่ามีคนเกรงว่าถ้ากระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นนิติบุคคลแล้วนั้น เขาบอกว่าเกรงว่า ผอ. เขตพื้นที่จะเป็นผู้ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จคนเดียว ซึ่งเป็นอันตรายมากในการบริหารจัดการ แล้วก็คล้าย ๆ กับเป็นกรม ๑๗๕ กรม จริง ๆ แล้วไม่ใช่ครับท่านประธานฯ เพราะว่าตรงนี้ในเขตพื้นที่การศึกษานั้นจะบริหารจัดการ โดยองค์คณะบุคคล มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยไตรภาคีรับท่านประธานฯ ประกอบไปด้วยกรรมการ โดยตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนข้าราชการครู นอกจากนั้นการโยกย้ายในพื้นที่ก็ประกอบด้วยอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรการศึกษา ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ ซึ่งก็ประกอบไปด้วยไตรภาคีเช่นกัน

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เพราะฉะนั้นตรงนี้การบริหารจัดการ มีองค์กร มีคณะบุคคล ไม่ใช่ ผอ. เขตพื้นที่จะไป
ตัดสินใจคนเดียว

ประการที่ ๓ ตามมาตรา ๓๖ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้นได้บ่งบอกไว้
ชัดเจนว่าให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดสอนระดับปริญญาตรีเป็นนิติบุคคล ซึ่งถ้าจะเปรียบ
อาณาเขต เปรียบปริมาณ เปรียบบุคลากรกับเขตพื้นที่แล้วก็ไม่ใหญ่โตอะไรมากกว่ากันนัก
สู้สักัน เพราะฉะนั้นถ้าเขตพื้นที่จะเป็นนิติบุคคลเหมือนสถานศึกษาที่สอนระดับปริญญาตรีนี้
ก็น่าจะสมเหตุสมผลในตรงนั้น ~~ด้วย~~

ประการที่ ๔ เป้าหมายสูงสุดของการบริหารจัดการศึกษานั้น ก็คือต้องการให้
สถานศึกษามีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษานั้นก็มีหน้าที่ในการกำกับดูแล
ช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมให้สถานศึกษาเข้มแข็งบริหารตัวเองได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
~~คุณ~~ ~~ตรงนี้~~ ณ วันนี้จะให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลก่อน ก่อนที่สถานศึกษาจะเป็น
นิติบุคคลในโอกาสต่อไปในอนาคต

ประการที่ ๕ หน่วยงานอื่น ๆ อย่างเช่นวัด หรือว่าองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น อบจ. อบต. เทศบาล ล้วนแล้วแต่เป็นนิติบุคคล ^{ที่} ~~นั้น~~ ซึ่งสถานศึกษาที่อยู่ใน
เขตพื้นที่บริเวณเดียวกันก็น่าจะเป็นนิติบุคคลด้วย เพื่อสอดคล้องในการบริหารจัดการในพื้นที่
ตรงนี้ ท่านประธานฯ ครับ อยากจะกราบเรียนว่าถ้าจะเปรียบกระทรวงศึกษาธิการเป็น
สถาบันครอบครัว การที่เขตพื้นที่การศึกษาขอเป็นนิติบุคคลนี้ ก็เปรียบเสมือนว่าเหมือน
ลูกเต้าออกจากบ้าน ออกเรือนจากพ่อตาแม่ยาย ซึ่งเขาต้องการจะไปบริหารจัดการอย่างอิสระ
พึ่งตนเองได้ ช่วยเหลือตัวเองได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระทรวงศึกษาธิการน่าจะ
มีความยินดีชื่นชม และก็สนับสนุนช่วยเหลือในตรงนี้เสียมากกว่านะคะ-----

ผู้ก็ผมคิดว่าโดยสภาพจริงในการแก้ไขปัญหาคอนกรีตปัญหาจะให้ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลนั้น ผมคิดว่า การแก้ไขปัญหาคอนกรีตที่จะต้องมีส่วนวิชาการ จะต้องมีการกองอำนาจการอยู่ในบริเวณงาน ถ้าจะเปรียบเทียบพื้นที่การศึกษานี้เป็นบริเวณงานหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยสถานศึกษาต่าง ๆ อยู่ในบริเวณงาน เพราะฉะนั้นเขตพื้นที่การศึกษาก็คือกองวิชาการ คือศูนย์วิชาการในการที่จะแก้ไขปัญหาคอนกรีตสนใจอย่างทันท่วงที ไม่ต้องต่อท่อมาที่ส่วนกลางซึ่งใช้ระยะเวลาอันยืดเยื้อยาวนาน แล้วก็ไม่ทันการณ์ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเขตพื้นที่การศึกษาน่าจะเป็นนิติบุคคลได้แล้ว ซึ่งจะเปรียบก็เหมือน คล้าย ๆ กับว่าถ้ากองวิชาการอยู่ไกลพื้นที่ เปรียบเสมือนน้ำไกลที่ดับไฟไฟไหม้ไม่ทัน จึงอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้โปรด พิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบรูณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบรูณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมบรูณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ขอมอบว่าตั้งแต่ร่างกฎหมายมาผมเห็นกระทรวงศึกษาธิการนี้ครับท่านประธานฯ เป็น กระทรวงแรกที่กล้าหาญชาญชัยปฏิวัติเนชั่นครับ คืออย่างน้อยให้มีปลัดกระทรวง ๕ ท่าน กระทรวงอื่นไม่มีหรือครับ ก็มีรองปลัด แต่จริง ๆ รองปลัดปัจจุบันเขาแบ่งหน้าที่ กันแล้วกับปลัด แต่กระทรวงศึกษาฯ ตรงนี้กล้าหาญครับ แล้วกฎหมายกำลังจะผ่านมือ สภาวันนี้นะครับท่านประธานฯ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ถามว่าถ้ากระจายไปแล้ว แล้วราษฎร มีหลักประกันอะไรว่าจะอ่านออกเขียนได้ครับ ก็มีหลักประกันตรงที่ว่าจากนี้เป็นต้น ไป ให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ส.ว. ก็เป็นได้ด้วยครับ ท่านประธานฯ ยโสธรผมจะขอไปเป็นกับเขาด้วย

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ หลังจากที่เสียงข้างน้อยพูดจบ กรรมการจากเสียงข้างมากท่านจึงมาได้อีกว่า ปัจจุบันกรรมการเขตพื้นที่ก็มีการ กระจายอำนาจอยู่แล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถามว่าตามตัวหนังสือเป็นจริงไหม ไม่เป็นจริงครับ ผมยกตัวอย่างท่านประธานฯ เห็นครับ ปราบกว่าหนังสือจากสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เรื่อง
 การกำหนดทิศทางการกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้างประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖
 เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทุกจังหวัด และผู้อำนวยการการประถมศึกษา
 กรุงเทพมหานคร รับท่านประธานฯ เนื้อหาสรุปตรงที่ว่า ข้อ ๓ ท่านก็บอกว่า
 เงินงบประมาณทุกรายการจะต้องดำเนินการทำสัญญาก่อนนี้ผูกพันให้ทันภายในเดือน
 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ อันนี้หนังสือฉบับแรกท่านประธานฯ ครับ ฉบับที่ ๒ ก็เขียน
 ที่เดียวกันแหละครับ ที่สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่กรุงเทพฯ นี่แหละครับ
 แต่ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๖ ปีนี้เองนะครับท่านประธานฯ เรื่อง เกณฑ์คุณภาพ
 ครุภัณฑ์ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทุก
 จังหวัด และผู้อำนวยการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ถัดมาท่านประธานฯ ครับ
 ข้อที่ ๒ บอกว่า ให้เตรียมดำเนินการหาผู้ซื้อขายไว้อ่อน ให้พร้อมที่จะทำสัญญาได้ทันที
 ที่ได้รับอนุมัติเงินงวด ตรงนี้มีปัญหาท่านประธานฯ ครับ กรรมการเสียงข้างมาก
 ก็บอกว่าจัดซื้อใจไปแล้วไง เกิดเหตุครับท่านประธานฯ ครับ ครูจังหวัดยโสธรของ
 กระผม วันนั้นบังเอิญนั่งทานข้าวกับอดีตรัฐมนตรีว่าการฯ เก่าะครับ ท่านชิงชัย
 มงคลธรรม ท่านอดีตรัฐมนตรีฯ เพียงเกษ ด้วยครับ ครูเก่าทั้งนั้นละครับ รัฐมนตรีช่วยศึกษาฯ
 ทั้งนั้น ครูยโสธรมาฟ้องผมต่อหน้าอดีตรัฐมนตรี บอกว่า ส.ส. สมบูรณ์ ภายในวันที่ ๑๔
 กุมภาพันธ์นี้ถ้าครูต่าง ๆ ซื้อกระโปรงนักเรียนไม่ได้ กางเกงนักเรียนไม่ได้ จะต้อง
 รายงานทางจังหวัด ท่านประธานฯ ครับ ครูใหญ่ผมก็เป็น ผอ. ใหม่ ๆ วัดโสน้ำขาว
 นะครับ ไปถามทางจังหวัด จังหวัดบอกว่าซื้อไม่ได้ ไม่มีนะครับมาตรฐาน มอก. ครับ
 ท่านประธานฯ อุตสาหกรรมนั่งรถปิ๊กอัพส่วนตัวไปที่ศรีสะเกษ ศรีสะเกษเขาบอกว่า จังหวัด
 ศรีสะเกษเขายังไม่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมเหมือนกัน แต่บริษัทที่เขาพูดกันบอกว่า
 อย่างไรก็แล้วแต่บริษัทเขาน่าจะได้แน่นอน ท่านประธานฯ ครับ ถามย้อนกลับไ้ว่า
 เมื่อปีงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบริษัทที่คัดกางเกงนักเรียนครับท่านประธานฯ ครับ
 ที่ได้มาตรฐาน มอก. ทั้งประเทศไทยจะมี ๔ บริษัท -----

แต่ปรากฏว่า มอก. ของปี ๔๕ หมดไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นมาถึงวินาทีนี้ ท่านประธานฯ ครับ บริษัทที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมตัดกางเกงนักเรียน ไม่มีเลยครับ แต่ตรงนี้ยังคับ บอกว่าจะต้องรายงานทางกระทรวงให้ทราบภายในกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เรื่องนี้ผมเรียน ท่านประธานผ่องแล้วครับ ท่านอดีตรัฐมนตรี ท่านจำลอง ครุฑขุนทด นั่งอยู่ตรงนี้ สุดท้ายมี หนังสือจากกระทรวงไปใหม่ครับท่านประธานฯ บอกว่ากระจายอำนาจไปแล้วให้จัดซื้ออีก ท่านประธานฯ ครับ นี่แหละคือการล็อกสเปก (Lock spec) ครั้งใหญ่ ผมถามว่าแค่กางเกง นักเรียนตัวเดียว กระโปรงตัวเดียวนี้ จังหวัดยโสธรซื้อไม่ได้หรือครับท่านประธานฯ เรามี ปัญหาเลือก ส.ว. เสร็จได้แต่ไม่มีปัญหาที่จะตัดกางเกงนักเรียนให้ตัวเอง ท่านประธานฯ ครับ แต่รัฐบาลก็บอกว่าปัจจุบันส่งเสริม ๑ ผลิตภัณฑ์ ๑ ตำบล ถ้าให้แม่บ้านบ้านผมตัด ท่านประธานฯ ครับ ชื่อ ๑๕ ตัว แถม ๒๐ ตัวจะเป็นอะไรไปครับ ตัดให้ลูกตัวเอง ท่านประธานฯ ครับ นี่คือการกระจายอำนาจแบบปลอม ๆ นี่คือการล็อกสเปก ถามว่าถ้าเป็น นิติบุคคล ไม่มีครูโรงเรียนไหนจะกินกางเกงนักเรียนลูกศิษย์ตัวเอง ใช่มั้ยครับ ถ้าเขาจะกิน ขอมเขาเถอะ ก็เรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมคิดว่ากรรมการเสียงข้างน้อยก็คงจะได้ เป็นกรรมการเสียงข้างมากวันนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยา ในฐานะกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย เช่นเดียวกันนะครับ อยากกราบเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านว่า กฎหมายมาตรานี้มีความสำคัญเกี่ยวกับอนาคตของลูกหลานเรา ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัวของฝ่ายกรรมาธิการ เสียงข้างน้อยหรือเสียงข้างมาก แต่เป็นเรื่องอนาคตการศึกษาของลูกหลานของพวกเราว่า เราจะได้มีการพัฒนาทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรนั้นอยู่ที่การจัดการนี้เป็น ประการสำคัญนะครับ ผมขอฝากไว้ด้วย ช่วยกันคิดให้ลึก ๆ ครับ ผมทราบมาว่า เขตการศึกษาหรือว่าสถาบันต่าง ๆ อยู่ภายใต้ของกรมนี้มาเป็นเวลาร้อยกว่าปี ผมทราบมา อย่างนั้น รื้อกว่าปีไม่ใช่เวลาวันสองวันนะครับที่การศึกษาชั้นต่ำกว่านี้อยู่ภายใต้ การควบคุมของกรม กองต่าง ๆ นี่เท่าที่ผมทราบมาว่าเป็นเวลาร้อยกว่าปีแล้ว ที่นี้บ้านเมือง หรือว่าโลกมันเปลี่ยนไปแล้วก็รัฐธรรมนูญก็มีการพัฒนาที่กระจายอำนาจ เท่าที่ผมพยายาม

LIRT

ศึกษาศรีกตรองดูนี้ กระบวนการทุกอย่างถ้าชุมชนด้านล่างไม่เข้มแข็ง ไม่ว่าระบอบ
 ประชาธิปไตย ไม่ว่าระบอบอะไรทุกอย่างจะล้มเหลวหมดเลยนะครับ ทุกอย่างเลย ถ้าว่า
 ระดับพื้นฐาน ระดับรากหญ้า ไม่มีสติปัญญา ไม่มีความเข้มแข็ง ขอให้ท่านคิดให้ดีทุกอย่าง
 จะล้มเหลวหมดเลย ไม่ว่าระบบการปกครอง ไม่ว่าระบอบอะไรทุกอย่าง เพราะฉะนั้น
 เป้าหมายที่เราถกเถียงกันนี้ที่แท้ก็คือ การศึกษาของลูกหลานของพวกเราเป็นประการสำคัญ
 ไม่ใช่องค์กรณ์นั้น องค์กรณ์เพราะฉะนั้นในห้วงความคิดของผม ผมคิดว่าเราก้าวแล้ว
 ทางการศึกษา ทางการปกครองเราก้าวแล้วมีการกระจายอำนาจเป็นเทศบาล เป็น อบต.
 มี ส.ว. จากการเลือกตั้งอะไรนี้ ผมว่าถึงเวลาที่จะก้าวต่อไป การก้าวต่อไปนั้นเป้าหมายก็คือ
 ลูกหลานในเรื่องการศึกษา ถ้าเราหยุดนิ่ง เราต้องดูว่าหยุดนิ่งนี้ลูกหลานเราดีหรือไม่ หรือว่าดี
 เลอเลิศแล้วก็ไม่ต้องก้าว แต่ถ้ายังไม่ดีเลิศ เราต้องก้าวต่อไป นี่ผมคิดอย่างนี้นะครับ
 ที่นี้ผมอยากถามท่านทั้งหลายที่อยู่ที่นี่ว่า ถ้าเราจะให้กรรมนี้ไม่เป็นนิติบุคคลจะดีไหม
 กรรมต่าง ๆ นี่ไม่ต้องเป็นนิติบุคคลจะดีไหม ถ้าบอกว่าดีเพราะฉะนั้นเขตพื้นฐานการศึกษา
 ก็ไม่ควรเป็นนิติบุคคล แต่ถ้าบอกว่าเป็นนิติบุคคลดี คล่องตัวอย่างนั้นอย่างนี้ มีอำนาจที่
 จัดการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขตพื้นฐานการศึกษาก็ควรให้เขาเป็นนิติบุคคลด้วย แต่เป้าหมาย
 สำคัญอย่าลืม คือลูกหลานเราเรื่องการศึกษา ผมเห็นตัวอย่างที่บ้านผมนะครับ เทศบาล
 คือ ถ้าจำไม่ผิดนี้เขาเป็นนิติบุคคลตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรืออะไรท่านองนั้นะครับ- - - - -

เทศบาลทั่วประเทศนี้ ผมไม่เคยได้ยินเลยว่าจัดการศึกษาที่ล้มเหลว ผมไม่เคยได้ยิน และผมไม่เคยถูกตำหนิในสื่อเลย ซึ่งเทศบาลเป็นนิติบุคคล ผมไม่เคยได้ยินเลยในสื่อ หรือในทางอะไรต่าง ๆ ว่าเทศบาลนั้น เทศบาลนี้จัดการศึกษาล้มเหลว เด็กอ่านหนังสือ ไม่ออก เขียนไม่ได้ ผมไม่เคยได้ยินจริง ๆ แล้วที่บ้านผม ผมจะเล่าให้ฟังเด็กชนบท ต้องเหวารถมาเรียนที่โรงเรียนเทศบาล บางโรงเรียนไม่มีเด็กไปเรียนต้องขุดตัวเอง ทั้งที่ในชุมชนนั้นมีเด็ก แต่เขาไม่เรียน เขามาเรียนที่เทศบาล เขาไปเรียนโรงเรียนราษฎร์ ที่จัดการศึกษาที่ดี เพราะฉะนั้นเป้าหมายของเราไม่ได้มาเถียงกันว่า เป็นนิติบุคคลนี้ ข้าราชการจะดีหรือไม่ดีอะไรนี้ ผมว่าเราน่าจะไม่ควรคิดถึง แต่คิดถึงว่าถ้าเป็นนิติบุคคลแล้ว การจัดการศึกษาที่จะให้ลูกหลานเรานี้มีประสิทธิภาพ ได้รับการศึกษาที่ดีนั้นทำได้ไหม ก้าวหน้าไหม อันนั้นเป็นหลักสำคัญ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าผมคงมีเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เหลือกรรมาธิการที่ขอสงวนไว้อีก ๒ ท่านนะครับ เพราะขณะนี้เกือบ ๑ ชั่วโมงแล้วที่เราอภิปรายไป ~~เดี๋ยวนี้ขอสงวน~~เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี กรรมาธิการเสียงข้างน้อยด้วย ขณะด้วยเหมือนกับหลาย ๆ ท่าน คือผมคงพูด สั้น ๆ นิดเดียวว่า จริง ๆ ผมก็พยายามจะหาเหตุผลหลาย ๆ ส่วน ทั้งฟังในกรรมาธิการ ทั้งฟังหลาย ๆ ท่านข้างนอกว่า ทำไมถึงไม่อยากให้เป็นนิติบุคคล และผมก็ค่อนข้างชัดเจนแล้วว่า เกิดจากความกลัว กลัวจะตั้งไม่ได้ กลัวจะจัดการไม่ได้ กลัวตลอด แล้วที่ผ่าน ๆ มา ที่การศึกษาเราเป็นอย่างนี้ก็เกิดจากความกลัวนั้นนะครับ ให้อำนาจมากเกินไปหรือเปล่า คิดมาก อีกอันหนึ่งก็คือ ผมคิดว่าก็ไม่ได้เหมือนกับการมอบหมายไปเบ็ดเสร็จหรือครับ ยังมีกรอบอำนาจหน้าที่อยู่ ซึ่งการเป็นนิติบุคคลก็ทำตามกรอบได้ เพียงแต่จะไปสั่งอะไร ที่เขารู้สึกว่าไม่ชอบธรรม ก็มี ใครจะรับว่าไม่มี ว่าการสั่งการใด ๆ จากส่วนกลางนั้น ไม่ชอบธรรมไม่มีเลย แต่ว่าการเป็นคณะบุคคลที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันจะทำให้เขา รอบคอบกว่าไหม จึงเขาจะตามหรือไม่ตาม ที่นี้ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเรียน ตรงนี้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว เขาชอบธรรมนิยมข้าราชการ เวลาเขาตั้งกรรมการ เวลาที่มีกฎหมาย

ตั้งกรรมการใด ๆ นี้ ส่วนใหญ่จะไม่อยากให้อำนาจ กรรมการเข้ามาเหมือนกับมาเป็น
ที่ปรึกษา มาให้ข้อมูล เรียกประชุม ตัดสินใจก็ตัดสินใจเอง ฉะนั้นนี่คือการที่ไปให้เกียรติ
กรรมการที่เขาเข้ามา ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น เมื่อเข้ามาแล้วก็น่าจะให้เขา
มีอำนาจในการตัดสินใจบ้าง ไม่ใช่ว่ากรรมการทั้งหมดได้บอกอย่างนี้เลย แต่ว่าทางโน้น
บอกไม่ได้ กรรมการบอกอย่างนี้ไม่ได้ ท่านเห็นอย่างนี้ต้องทำตาม ข้างบนสั่งมา ผมว่า
ดูดี ๆ นะครับ ผมว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก สุดท้ายแล้วผมยืนยันว่าที่ท่านสุนทรบอก
เมื่อสักครู่นี้ ก็เป็นเรื่องจริงว่า ผมเป็นกรรมาธิการมา ผมก็เพิ่งครั้งแรกที่มีแพ้ มีชนะ
อยู่ในขณะเดียวกัน ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วัลลภ ตังคณานุกาญจน์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ซึ่งได้รับมอบหมายจากกรรมาธิการเสียงข้างน้อยทำหน้าที่สรุปข้อสงวนทั้งหลายทั้งปวง
ของคณะกรรมาธิการ ที่นี้การที่จะสรุปนี้ก็จำเป็นจะต้องขออนุญาตท่านประธานฯ
ต้องใช้เวลาลงรายละเอียดสักเล็กน้อย เพื่อจะทำให้ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายนี้ได้เข้าใจ
ที่มาที่ไปของการเพิ่มถ้อยคำประโยคที่สำคัญด้วยคำว่า “นิติบุคคล” ลงไปในมาตรา ๓๖
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จริง ๆ ถ้าท่านประธานฯ ได้ติดตามดูการพิจารณากฎหมาย
ของสภาของเราโดยตลอดก็จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้สัมพันธ์โดยตรงกับกฎหมาย
ฉบับหนึ่ง ที่ได้ผ่านจากวุฒิสภาของเราเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ -----

กฎหมายฉบับนั้นก็คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ เหตุที่ผมต้องเกริ่นนำด้วยการยกถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ผ่านร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าไป เพราะว่าสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ผ่านจากเราเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ได้มีหลายมาตราซึ่งสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่อง และเชื่อมโยงมาถึงกฎหมายฉบับนี้เห็นได้ชัด แต่เป็นเรื่องตลกร้ายของวงการศึกษารับท่านประธานฯ ก็คือเมื่อเรามาดูกฎหมายฉบับใหม่ฉบับนี้คือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ฉบับนี้ สาระสำคัญหลายประการใน พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติฉบับที่เพิ่งผ่านเราไปมิได้ปรากฏในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ทำให้เราจำเป็นต้องทำให้ ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการฯ ฉบับนี้สมบูรณ์และให้สอดคล้องต้องไปกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับนั้น ยกตัวอย่างเช่น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานฯ ได้ไปเปิดดูมาตราที่สำคัญอย่างน้อย ๒ มาตราก็คือ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๔ สาระ โดยสรุปในมาตรา ๓๕ ท่านประธานฯ ผมขออนุญาตนะครับ โดยสรุป เขาบอกให้กระทรวง กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง นี่ก็สาระสำคัญยิ่งที่เรา ได้ผ่านไปแล้วในมาตรา ๓๕ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ปีที่แล้ว นี่ก็สาระที่สำคัญมาก

สาระสำคัญประการที่ ๒ ก็คือ ในมาตรา ๕๔ ในร่าง พ.ร.บ. ที่เราผ่านไปในนั้น มาตรา ๕๔ พูดชัดเลยว่า ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู อันนี้คือ กฎหมายที่กำลังจะเข้าสู่สภาของเรา แต่ตอนท้ายเขียนอย่างนี้ครับ “โดยยึดหลักการกระจาย อำนาจการบริหารบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมาย กำหนด” กฎหมายต้องกำหนดครับในร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการฉบับนี้ ด้วยนัยแห่ง ๒ มาตราดังกล่าวที่กระผมได้ยกขึ้นมาอ้างนี้ คณะกรรมการเลียงช้างมากซึ่งกลายเป็นคณะกรรมการเลียงช้างน้อยด้วยอาหาร เพียงมือเดียว จำเป็นจะต้องขอสงวนเพื่อมาชี้แจงต่อท่านที่มีเกียรติในห้องประชุมแห่งนี้ นี่ก็ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานฯ ได้กลับมาดู
ในมาตรา ๓๖ ที่เราเพิ่มคำว่า “นิติบุคคล” เข้าไป ท่านประธานฯ และท่านผู้เกียรติในห้องนี้
ก็จะเห็นว่าอำนาจที่ระบุอย่างชัดเจนในมาตรา ๓๖ มาตรานี้ พูดไว้ ๓ ส่วนด้วยกันครับ

ส่วนที่ ๑ พูดว่าให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานี้ทำหน้าที่ดำเนินการ เป็นไป
ตามอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๕ ที่เพิ่งผ่าน เราลงมติผ่านเมื่อสักครู่
ในมาตรา ๓๕ พูดสาระไว้ ๒ - ๓ ประการ

๑. กำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นี่คือ
ลักษณะที่ ๑

๒. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่
๓. ประสาน ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้จัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐานได้

ประการสุดท้าย คือ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของบุคคล
ครอบครัว องค์กร ชุมชนตามมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นี่คือสาระ
ที่ให้อำนาจของมาตรา ๓๖ ไว้

อำนาจที่ ๒ ที่เขาให้ไว้ก็คือ อำนาจที่ปรากฏใน (๑) (๒) (๓) (๔)
ในมาตรา ๓๖ นี่เอง นับของ (๑) (๒) (๓) (๔) นี่คลุม ๒ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ ก็คือ คลุมในเรื่องของการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนา
หลักสูตร การประเมินผล นี่คือสาระประการที่ ๑ ในวงเล็บเหล่านี้

เรื่องที่ ๒ ให้รับผิดชอบการแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษา ฉะนั้น
สาระนี้เป็นสาระประการที่ ๒ ในมาตรา ๓๖

และสาระอีกประการหนึ่งก็คือ ให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
ตรงนี้ที่คณะกรรมการเล็งเห็นว่าข้างมากเป็นห่วงมากเลยครับว่า เมื่อให้อำนาจเป็นนิติบุคคล
ไปแล้ว ท่านจะไปโยกย้ายครู จะมีอำนาจเป็น ๑๗๕ กรม ท่านบอกอย่างนั้นนะครับ ผมก็
ไปเปิดดูว่ากฎหมายตามที่บัญญัติไว้นี้มีสิ่งที่ว่าหรือเปล่า มันไม่มีครับ เป็นการชี้แจงกลางๆ --

เป็นความห่วงใยไปจนกระทั่งว่า อาจจะกล่าวคำที่แรงว่า เป็นวิกฤตหรือไม่ เพราะอะไรท่านประธานฯ ครับ เพราะถ้าเราไปพิจารณาตามกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ดี มาดู พ.ร.บ. บริหารราชการฉบับนี้ก็ดูไม่ได้ให้อำนาจย้ายครูเลยครับ อำนาจบริหารคนก็ยังเป็นของกระทรวงอยู่วันยังค่ำ เพียงแต่เขาให้เกิดความคล่องตัวดังที่สมาชิกฯ หลายท่านพูดอย่างชัดเจน การจัดซื้อจัดจ้าง เรื่องสื่อที่ท่านสมบูรณ ทองบุราณ พูดชัดเจน แล้วก็ไปปกป้องการรังแกครูด้วย ฉะนั้นผมว่านี่คือสาระสำคัญที่จะต้องเข้าใจร่วมกัน

อีกประการหนึ่งที่เสียงข้างมากเขาห่วงกังวลมากก็คือว่าเดียวกระทบความมั่นคงแห่งชาติ ~~ใช่~~ ผมว่าไปไกลนักเหลือเกิน ตอน อบต. ให้กระจายอำนาจเป็นนิติบุคคลไม่เห็นเราพูดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติเลย เขาก็ทำงานได้ดี เป็นการกระจายอำนาจลงไปในพื้นที่ ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะเข้าใจอยู่แล้วว่าอำนาจเหล่านั้นเป็นอำนาจที่เขาเป็นนิติบุคคลและเขาก็บริหารจัดการในพื้นที่ชุมชนได้ดี ไม่ได้กระทบเรื่องความมั่นคงแห่งชาติเลย เพราะทุกคนก็เป็นข้าราชการอยู่ในกระทรวงอยู่แล้ว

ประการสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าสิ่งที่จำเป็นมากก็อยู่ที่ถ้อยคำประโยคสุดท้ายที่ท่าน ส.ว. มนตรี สันทวิชัย ที่ได้พูดประโยคหนึ่งซึ่งผมคิดว่าตรงมากก็คือความกลัว ความกลัวนี้แหละครับที่เป็นอุปสรรคมากทำให้การปฏิรูปการศึกษาของเราไม่เป็นจริง เรากลัวไปหมด กลัวว่าขณะนี้จะมีการยก ๑๔ องค์กรฯ ให้เหลือ ๕ องค์กรฯ แล้วกลัวว่าเมื่อยุบมาเป็น ๕ องค์กรฯ แล้วจะกลัวว่า ๑๗๕ เขต จะเป็น ๑๗๕ องค์กรฯ ขึ้นมาอีก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีปราชญ์คนหนึ่งนะครับก็คือท่านกฤษณะ บวรดี ซึ่งเป็นปราชญ์ทางศาสนาและนักคิดทางการศึกษาของชาวอินเดีย ได้ให้ถ้อยคำประโยคหนึ่งที่ผมคิดว่าสำคัญมากต่อการมองเรื่องการศึกษาของโลกหรือเรื่องของการพัฒนาองค์ของจิตใจทั้งหลาย กฤษณะ บวรดี ได้พูดถึงหลักการศึกษาไว้ว่า การศึกษาที่จะสัมฤทธิ์ผลให้มนุษย์ก้าวไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้นี้จะต้องเป็นการศึกษาที่ทำให้มนุษย์ไปพ้นจากความกลัว นี่คือการครับ ฉะนั้นการชี้ขาดวันนี้อยู่ที่ความกลัวหรือไม่กลัวเท่านั้นแหละครับ อย่างอื่นเป็นองค์ประกอบรองเท่านั้น ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๖ นี้กรรมการ
ไม่ได้แก้ไข ฉะนั้นผู้ที่มีสิทธิอภิปรายคือกรรมการและผู้ขอสงวน แต่ว่ามีท่านยกมืออยู่

๔ ^{คน} ~~ฉัน~~ ผมจะถามเจตนารมณ์ก่อน ท่านจะตั้งคำถามหรือท่านจะอภิปราย ถ้าอภิปราย ~~X~~
ผมไม่อนุญาต แต่ถ้าตั้งเป็นคำถาม ผมจะอนุญาตให้ท่านเป็นข้อ เพราะว่าผมเห็นความสำคัญ
ของเรื่องกระทรวงศึกษาฯ ฉะนั้นผมจะขอให้ทางกรรมาธิการอีกท่านหนึ่งแล้วถึงจะพวกที่
ยกมือตั้งคำถามตามลำดับบุคคล เชิญอาจารย์บุญเลิศก่อนครับ เพราะอาจารย์บุญเลิศยกก่อน
เชิญครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา
กระผมต้องขอประทานโทษที่จะต้องใช้เวลาชี้แจงเหมือนกัน เพราะว่าเสียงข้างมากอยู่
คือคงจะไม่ต้องการเอาแพ้เอาชนะกันในเวทีการอภิปราย เพราะว่าเราเป็นพี่น้องกัน ผมรัก
พวกเราทุกคน ถือว่าเป็นพี่น้องกันและเป็นเพื่อนกันมาตลอด ความเห็นที่หลากหลายที่
แตกต่างกันถือว่าเป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปสู่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่
เกี่ยวข้องให้เป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน
อย่างแท้จริง กระผมอยากจะกราบเรียนว่าที่ทางเสียงข้างน้อยมีความเห็นว่าเป็นได้ทั้งเสียง
ข้างน้อย เป็นทั้งเสียงข้างมาก กระผมอยากจะกราบเรียนว่าท่านคงจะลืมไปแล้วว่าเมื่อร่าง
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน ผมต้องเป็นเสียงข้างน้อย เสียงข้างมากอยู่ตลอดเวลา เพราะว่าไม่สามารถจะคัดทาน
การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ในคณะกรรมการ ซึ่งบุคคลที่พูดถึงคือ ขออภัยนามท่านสุนทร
ท่านก็เป็นเสียงข้างน้อย ข้างมากอยู่กับผม ท่านก็น่าจะจำได้ แต่ท่านก็พยายามที่จะเรียก
คะแนนสงสารว่าท่านเป็นทั้งฝ่ายแพ้ฝ่ายชนะ-----

และที่สำคัญที่ถูกกล่าวหาที่สำคัญก็คือว่าท่านวัลลภท่านบอกว่าหาเสียงมือเดียวเลยเปลี่ยนความเห็นได้เลย กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า จริง ๆ เมื่อสักครู่นี้ผมอยากจะลุกขึ้นมาประท้วงด้วยซ้ำไปว่าการหาเสียงมือเดียวนี้นี้เป็นการดูถูกกรรมาธิการเสียงข้างมากอย่างร้ายแรงที่สุดประการหนึ่งเหมือนกัน แต่กระผมอยากจะกราบเรียนวิงวอนให้พวกเราเข้าใจก็แล้วกันว่าเราจะไม่ทำลายกัน เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องขอให้ถอนคำพูดหรืออะไรทำนองนั้น การที่เสียงข้างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมมีความเห็นว่าการที่เป็นนิติบุคคลนั้นไม่เหมาะสมด้วยเหตุผลหลายประการ ดังกระผมจะกราบเรียนดังต่อไปนี้

ประการที่สำคัญก็คือว่าเราจะเห็นภาพว่าขณะนี้ถ้าเราจะเป็นนิติบุคคล ๑๗๕ เขตพื้นที่การศึกษานั้นจะเป็นนิติบุคคลซ้อนนิติบุคคล คือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็เป็นนิติบุคคล เขตพื้นที่การศึกษาทั้ง ๑๗๕ เขตก็จะเป็นนิติบุคคลเช่นเดียวกัน

ประการต่อมาเป็นห่วงเรื่องนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ เพราะว่าถ้าหากว่าเป็นนิติบุคคลทั้ง ๑๗๕ เขตพื้นที่การศึกษานั้น เมื่อเป็นนิติบุคคลก็จะสามารถกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของตนเองได้ แล้วถามว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ ในมาตรา ๘ ที่ว่าด้วยเอกภาพด้านนโยบายและหลากหลายในทางปฏิบัติจะเป็นไปได้อย่างไรในมาตรา ๘ (๑) เพราะฉะนั้นยังกราบเรียนเป็นห่วงในเรื่องของมาตรฐานการศึกษาว่าการศึกษาของชาตินั้นจะต้องอาศัย เราอยากจะยกระดับมาตรฐานการศึกษาของประเทศไทยให้อยู่ในระดับนานาชาติได้ที่เราไม่ตกเป็นเบี้ยล่าง ในขณะนี้เรามี ๔๘ ประเทศ เราเป็นประเทศที่ ๔๗ เพราะมาตรฐานการศึกษาเราต่ำเหลือเกิน อย่างนี้เหตุไม่ใช่เพราะว่าไม่เป็นนิติบุคคลจึงเป็นอย่างนั้น เหตุขนาดว่าไม่เป็นนิติบุคคลนี้ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดก็ดี สามัญศึกษาจังหวัดก็ดี มีอำนาจสั่งฟ้าอยู่ในส่วนภูมิภาค ท่านลองคิดดูก็แล้วกันว่าถ้าเป็นนิติบุคคลนี้ ฝ่ายการเมืองนี้จะเข้ามายุ่งย่ามอยู่ในเฉพาะเขตพื้นที่การศึกษาของตัวเองในจังหวัดนั้น ๆ เช่น จังหวัดฉะเชิงเทราของผมมี ๓ เขตพื้นที่การศึกษา อำนาจทางการเมืองในท้องถิ่นและระดับชาติครอบงำเต็มที่เลย ถ้าหากว่ากระจายอำนาจไปเต็มที่ก็คือการกระจาย การให้การเมืองในท้องถิ่นและการเมืองในระดับชาติในจังหวัดนั้น ๆ มีอำนาจครอบงำได้อย่างสิ้นเชิง ส่วนกลางมิสามารถ

จะล้วงลูกลงไปได้เลย กระผมอยากจะกราบเรียนว่าการกระจายอำนาจลงไปยัง อบต. อบจ. เทศบาลนี้ ขณะนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านที่เคารพว่า นี่คือการกระจายอำนาจหรือ การกระจายคอร์รัปชันไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกันแน่ เพราะฉะนั้นอยากจะ กราบเรียนว่าถ้าเรากระจายอำนาจไปยังเขตพื้นที่การศึกษา อยากจะชี้แจงกราบเรียนว่าแทนที่ เราจะกระจาย-----

- ๑๗/๑

มาตรา ๓๕ บอกว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารจัดการทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล ท่านก็ทรงทราบเรื่องการวางแผนกำลังคนล่วงหน้า สรรหาพัฒนารักขาก็ดี ไว้ใช้ประโยชน์คนให้เต็มที่ ไม่ดีเอาออก จะต้องกระจายลงไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ผมอยากจะกราบเรียนย้ำว่าเขากระจายไปที่ไหน กระจายไปที่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ที่นี้ถ้าเป็นนิติบุคคลจะเกิดอำนาจซ้อนอำนาจขึ้นมา สายการบังคับบัญชาจะมีมากขึ้นแทนที่จะกระจายจากกระทรวงศึกษาธิการไปยังเขตและไปยังสถานศึกษาโดยตรง ถ้าเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลต้องกระจายไปที่นิติบุคคล แล้วนิติบุคคลจึงจะกระจายให้สถานศึกษาไม่กระจายก็ได้ครับ เพราะฉะนั้นจึงขัดหลักมาตรา ๓๕ ครับ จึงอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าทำเช่นนี้ สถานศึกษาจะเป็นเบี้ยล่างอยู่ใต้กรอบอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดของผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาและผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาก็ถูกการเมืองครอบงำอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในพื้นที่การศึกษาด้วย เพราะฉะนั้นอันตรายกำลังจะเกิดขึ้นต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศอย่างใหญ่หลวง ถ้าสภาแห่งนี้จะเห็นด้วยกับการให้เขตพื้นที่ทั้ง ๑๗๕ เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล กระผมจึงจะกราบเรียนด้วยความหวังใจตรงนี้ ในทางปฏิบัติ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การเมืองยังไม่ได้รับการปฏิรูปตามที่รัฐธรรมนูญต้องการ เราจะเห็นภาพว่าการเมืองการได้มาซึ่งอำนาจก็ได้จากเงินตรา การได้อำนาจมาแล้ว มาใช้อำนาจก็ขึ้นอยู่กับเงินตราและการตรวจสอบ แม้จะมีมากมายมหาศาล มีองค์กรอิสระต่าง ๆ มากมาย แต่ก็ยังไม่สามารถจะควบคุมตรวจสอบและประเมินรัฐบาลหรือฝ่ายใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นการกระจายอำนาจโดยไม่คำนึงถึงบริบทของประเทศ ทางด้านการเมืองที่ยังเป็นการเมืองที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ยังไม่เป็นการเมืองที่มาจากความเก่ง ความดีของมนุษย์ แต่มาจากเงินตราและอิทธิพล ถ้ามองว่าการศึกษาอยู่ใต้อิทธิพลทางการเมืองน้ำเน่า ท่านอยากจะให้การเมืองตกไปอยู่ในอุ้งมือของการเมืองน้ำเน่าหรือไม่ ถ้าหากว่ายังมีนโยบายจากส่วนกลางมีเอกภาพในเชิงนโยบายจากส่วนกลาง สามารถรักษามาตรฐานการศึกษาได้ สามารถที่จะกำหนดนโยบายทางการศึกษาให้มีเอกภาพและมีความหลากหลายในเชิงปฏิบัติในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาได้ นี่แหละคือการกระจายอำนาจ

ในระดับหนึ่ง แต่ว่าผมไม่อยากปฏิเสธที่จะให้มีการกระจายอำนาจในวันต่อไป
เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมไม่ว่าจะ อบต. อบจ. เทศบาลที่มีความ
พร้อมแล้ว อย่างกรุงเทพมหานครหรือเมืองพัทยา การจัดการศึกษาต้องไปอยู่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ใช่มาเป็นประเทศอิสระอยู่ ๑๗๕ ประเทศอยู่นอกองค์กร
ส่วนท้องถิ่นอย่างที่เราอยากให้เป็น เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนมาด้วยความหวังใ
การจัดการศึกษาของประเทศ ถ้าหากว่าการศึกษาคงอยู่ภายใต้อิทธิพลการเมืองนำ
แล้ว การศึกษาแทนที่จะยืนอยู่ในเวทีโลกแข่งขันในเวทีโลกได้ ก็จะกลายเป็นสิ่งที่
ตรงกันข้ามก็คือ คุณภาพ การปฏิรูปการศึกษาก็จะตกทะเลไปในที่สุด เพราะฉะนั้น
ขอให้พิจารณากันด้วยความรอบคอบ ส่วนจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ ขอให้เป็นดุลยพินิจ
ของสภาแห่งนี้ที่ผมเคารพและเชื่อมั่นในดุลพินิจของพวกเราทุกท่านอยู่แล้ว
ขอขอบพระคุณครับ

- ๑๘/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กรรมาธิการเสียงข้างมาก กระผมขอกราบเรียนข้อเท็จจริงนิดหนึ่ง บางที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ข้างมาก ยังพูดไม่ถึงก็คือว่า การลงมติครั้งแรกมีคะแนน ๕ ต่อ ๕ แล้วประธานก็ชี้ขาด ครั้งที่ ๒ ๑๐ ต่อ ๑๒ แล้วก็ยังมีส่วนออกเสียง ๓ เสียง ก็เรียนข้อเท็จจริงนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของการกระจายอำนาจ เพราะว่าในชีวิตรับราชการของกระผมนั้น กระผมเน้นในเรื่องการกระจายอำนาจมาโดยตลอด เพราะถือว่า การกระจายอำนาจเท่านั้นเป็นหนทางเดียวที่เราให้ความเป็นอิสระของประชาชน แต่ว่า การกระจายอำนาจนั้นไม่เกี่ยวกับนิติบุคคล ผมไม่แน่ใจว่า ถ้าเป็นนิติบุคคลแล้วจะมีการกระจายอำนาจตามความต้องการของพวกเขาหรือไม่ ผมเคยรับราชการเป็นปลัดเทศบาล เคยรับราชการเป็นผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนของ กทม. ซึ่งเป็นนิติบุคคล เป็นราชการส่วนท้องถิ่น แต่ในความเป็นจริงแล้วอำนาจไม่ได้อยู่ทั้งหมด เพราะว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยมากมาย เช่น ระเบียบว่าด้วยพัสดุของกระทรวงมหาดไทย เงินจำนวนเท่าไรต้องขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องขออนุมัติกับรัฐมนตรี ซึ่งไม่ใช่ว่า เป็นนิติบุคคลแล้วจะมีความเป็นอิสระร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ครับ ถ้าท่านประธานฯ ไม่นั่นประเด็นนี้ให้ชัดเจนแล้ว จะเข้าใจผิดว่าถ้าเป็นนิติบุคคลแล้วทุกอย่างเป็นอิสระ ไม่ใช่ ทั้ง ๆ ที่ท้องถิ่นเองเขามีเงินของเขาเองส่วนหนึ่ง ไม่ทั้งหมด แต่ว่าความเป็นอิสระก็ไม่มีร้อยเปอร์เซ็นต์ ขึ้นอยู่กับว่ากฎหมายบัญญัติไว้อย่างไร แม้ในแต่ในรัฐธรรมนูญที่ดี ก็ยังบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นความเป็นนิติบุคคล ไม่ใช่มีความเป็นอิสระร้อยเปอร์เซ็นต์

ในประการที่ ๒ การเป็นนิติบุคคลนั้นถึงแม้ที่สำคัญคือ ต้องมีเงินของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นวัดก็ดี บริษัท ห้างร้านก็ดี ท้องถิ่นก็ดีมีเงินส่วนหนึ่งเป็นของตัวเองเอง ส่วนหนึ่งเป็นรายได้จากรัฐ แต่ว่าเขตพื้นที่การศึกษานั้น เงินร้อยละห้า จะต้องมาจากราชการ ส่วนกลาง ผมเองไม่อยากชักชวนให้ท่านมีความเห็นตามผม แต่ว่าผมอยากจะเรียนในความเป็นจริงว่า คำว่า นิติบุคคลนั้นไม่ใช่ว่าเมื่อเป็นนิติบุคคลแล้วจะมีความเป็นอิสระ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญข้างล่างถามนะครับ ขอความกรุณาสั้น ๆ หน่อย มิฉะนั้นจะเป็นการอภิปรายไปซึ่งจะหมิ่นเหม่ต่อความถูกต้องตามข้อบังคับ ท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอเรียนถามท่านประธานฯ ดังต่อไปนี้ การที่กรรมาธิการอภิปรายต้องมีความโปร่งใส เพราะนี่เป็นการประชุมวุฒิสภา การที่พูดว่า ไม่ต้องการฟื้นฟูหาตะเข็บ ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ หาเสียงมือเดียวหรืออาหารมือเดียวหมายถึงอะไร ตรงนี้เป็นนัยสำคัญ เพราะว่าทั้ง ๒ ประเด็นที่ผมพูด ๒ คำถามที่ผมถามก่อให้เกิดกลับมติของกรรมาธิการ และมีผลต่อการตัดสินใจของสมาชิกฯ ด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะทำให้โปร่งใส น่าจะพูดจากันให้โปร่งใสจะได้ชัดเจน และจะได้ตัดสินใจในการลงคะแนนชัดเจน ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ ครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ผม เกษม รุ่งชนเกียรติ ส.ว. จากจังหวัดสุรินทร์ ท่านประธานฯ ครับ ผมแปลกใจที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากเมื่อสักครู่นี้ท่านฉวีพร ไพโรจน์ ซึ่งทำกฎหมายเรื่องการกระจายอำนาจมา กับผมตลอดเวลา ผมเรียนครับว่าการเป็นนิติบุคคลไม่ใช่การกระจายอำนาจถูกไหม ถูก แต่การเป็นนิติบุคคลทำให้งานคล่องตัวมากกว่าการไม่เป็นนิติบุคคลไหม ชัดเจนว่าการเป็นนิติบุคคลดีกว่า ผมเป็นผู้แทนฯ สมัยแรกปี ๒๕๒๕ เราต้องการให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลเพราะอะไร เพราะเราต้องการให้ท้องถิ่นทำงานได้สะดวกมากขึ้น ทั้ง ๆ ที่ สภาตำบลวันนั้นมีเงินใหม่ ไม่มี ถูกไหมครับ แล้วเราก็ต่อสู้จนเป็นนิติบุคคลแล้วพัฒนา มาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล นั่นคือคนชนบทนะครับ คนชนบทที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เราพัฒนาให้มาเป็นนิติบุคคลแล้วเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในปี ๒๕๓๕ วันนี้เรากำลังพูดเรื่องครู ซึ่งเราคิดว่าครูคือบุคคลที่มีความรู้ในท้องถิ่นมากที่สุด มากกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ด้วย เรากำลังมาพูดเรื่องนิติบุคคลเท่านั้น ไม่ได้เป็นองค์กรอิสระเลย ไม่ได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เหมือนผู้ใหญ่บ้าน เหมือนกำนัน เหมือนตัวแทนประชาชนที่หมู่บ้านเลือกตั้งเข้าไป เรากำลังขอให้ครูที่มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่น ขอให้เขาเป็นนิติบุคคลให้เขามีความสะดวกในการทำงานได้ไหม เรากำลังขอแค่นี้ เราไม่ได้ขอว่า เขตการศึกษาเป็นองค์กรอิสระไม่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เราไม่ได้ขอมากกว่านั้นเลย เราขอว่าขอให้เขตการศึกษาเป็นนิติบุคคล ทำงานเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ สะดวกมากขึ้น ขอเท่านี้ ผมแปลกใจคนที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน นั่งที่นี่ต้องถกเถียงกันชั่วโมงกว่า ถึงจะตัดสินใจได้ ทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องตัดสินใจเลย พูดแค่นี้ก็เข้าใจกบฏเรียบร้อย ก็ครูมีความสามารถในท้องถิ่นขอแค่เป็นนิติบุคคลทำงานเรื่องธุรการสะดวกมากขึ้น ไม่ให้เขาคชนบทเราให้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ให้มากกว่านิติบุคคลแล้ว ให้เป็นองค์การบริหารเถอะครับ ให้เป็น อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลเราให้ไปแล้ว ผมถามจริง ๆ ว่าวันนี้ทำไมไม่ให้ครู ขอแค่อิสระ ไม่ใช่ไม่อิสระ ขอแค่สะดวกในการทำงานไม่ให้เขาหรือว่าวันหนึ่งจะต้องให้เขาขอเป็นองค์กรอิสระครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมควรครับ

นายสมควร จิตแสง (กรรมการ) : กราบเรียนประธานฯ ที่เคารพ
กระผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ผมจะกราบเรียนที่ประชุม
เพราะว่าผมเป็นกรรมการ แล้วเป็นโฆษกกรรมการต้องมานั่งข้างล่างครับ ก็อยากจะ
ชี้แจงว่าเขตพื้นที่การศึกษาสมควรจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ บางท่านบอกว่าถ้าเป็น
นิติบุคคลแล้วความคล่องตัว ครูจะทำงานได้สะดวกขึ้น ไม่ใช่ครับ ครูยังเหมือนเดิมอยู่ครับ
เพราะเขตการศึกษานั้นไม่ใช่โรงเรียน ถ้าโรงเรียนเป็นนิติบุคคลเป็นคนละเรื่องกัน
ปัจจุบันนี้กรมต่าง ๆ เป็นนิติบุคคล โรงเรียนคล่องตัวไหมครับ ก็ไม่คล่อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ ประทับครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิรัตน์ อยู่ภักดี
ครับ ส.ว. จังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯ บอกว่าจะขอคำถามจาก
พวกผมนะครับ ก่อนอื่นท่านประธานฯ บอกว่าจะมีอยู่ ๔ คน ที่ถาม ผมคิดว่าผมเป็นหนึ่งใน
นั้นแล้ว ผมก็ใช้เวลาแค่ ๑ นาที ผมอยากให้ท่านประธานฯ ช่วยเอาคำถาม ๔ คำถาม
แล้วต่อไปท่านประธานฯ จะดำเนินการอย่างไร

นายสมควร จิตแสง (กรรมการ) : ผมเรียนท่านประธานฯ ผมคือ
กรรมการนะครับ แต่นั่งข้างล่าง ผมมีสิทธิพูดไหมครับ ถ้าไม่มีสิทธิหยุดก็ได้
ไม่เป็นไรครับ ผมอยากจะชี้แจงประกอบเท่านั้นเองว่านิติบุคคลกับไม่นิติบุคคล
มีผลเสียอย่างไร ผมอยู่เสียงข้างมากครับ -----

ผมอยากจะเรียนว่าปัจจุบันนี้กรมต่าง ๆ เป็นนิติบุคคล โรงเรียนคลองตัวใหม่ครับ ไม่คลอง
เขตเป็นนิติบุคคลไม่ใช่โรงเรียนนะครับ เขตนั้นคือหน่วยงานที่ไปตั้งเหมือนกับกรมย่อย
ไปอีกส่วนหนึ่ง นี่คือปัญหาอยากจะสร้างความเข้าใจ โรงเรียนจริง ๆ ไม่ได้มีอิสระจากเดิม
ยังเหมือนเดิม ถ้าหากว่ากรมชั่ว กรมไม่ดี มีการกิน การทุจริต เขตก็เหมือนกับกรมไปตั้ง
กินต่อกันได้ ถ้าคิดในแง่ไม่ดี เราคิดตรงนี้เท่านั้นเองครับ อยากจะให้เกิดความชัดเจน
เพราะฉะนั้นการที่ในเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล ในมาตรา ๓๖ บอกแล้วครับว่า
มีหน้าที่ ๔ ประการ (๑) ถึง (๔) นั่นคือหน้าที่ จะเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็คือ
หน้าที่ ๔ ประการตรงนั้น นั่นคือหน้าที่หลัก คราวนี้ผลกระทบ ผมอยากเรียนว่าถ้าเขตเป็น
นิติบุคคลมีความเข้มแข็งจริงหรือไม่ ผมก็ว่ายังไม่เข้มแข็งจริง เพราะผู้อำนวยการเขตนั้น
ไม่ใช่เลือกตั้งมาอย่างประธานสภาตำบล เป็นส่วนกลาง แต่งตั้งบุคคลเหล่านี้ไปอยู่ที่เขต
ความเข้มแข็งต่างกันตรงนี้ แ่องค์กรบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เขาเลือกตั้งจาก
ประชาชน แต่ผู้อำนวยการเขตนี้เป็นคนที่ได้รับแต่งตั้งจากส่วนกลาง ถ้าสนองนโยบาย
เขาไม่ได้ เขาย่อมย้ายไปที่อื่นก็ได้เข้มแข็งหรือไม่ แต่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตรงนี้
ผมอยากจะเรียนว่าปัจจุบันนี้กระทรวงศึกษาธิการมี ๑๔ ^{ในเขต} ~~กระทรวง~~ คือ ๑๔ องค์ชาย
ปัญหาก็คือการทำงานและใช้ทรัพยากรร่วมกันไม่ได้ ต่างคนต่างคิดว่าตัวเองมีอิสระ
เพราะฉะนั้นการศึกษา ถ้าจะให้มีประสิทธิภาพต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดร่วมกัน
ทุกกระทรวง ทุกกรม ทุกกอง ปัจจุบันนี้ ๑๔ ^{องค์กร} ~~กระทรวง~~ ถ้าเขตเป็น ๑๗๕ ก็จะเป็น
๑๗๕ เขต การใช้ทรัพยากรร่วมกันจะมีปัญหา นั่นคือประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒
การแต่งตั้งโยกย้ายผู้อำนวยการเขตเป็นเรื่องของส่วนกลางแต่งตั้งได้ แต่การแต่งตั้ง
ข้าราชการครูในเขตต่าง ๆ ซึ่งแต่ละเขตมีครูจำนวนหลายร้อยคน หลายพันคน ถ้าแต่งตั้ง
ข้ามเขตไป ผมคิดว่าครูทุกคนไม่ได้อยู่เขตพื้นที่ตนเองหรอกครับ วันหนึ่งข้างหน้าจะต้อง
กลับคืนถิ่นตัวเอง ถ้าข้ามเขต หมายถึงการโอน ความยุ่งยากสลับซับซ้อนไม่เหมือนการ
แต่งตั้งผู้อำนวยการเขต ซึ่งแต่งตั้งคนเดียว แต่ครูในเขตเป็นร้อย ๆ พัน ๆ คน ถ้าจะย้าย
ไปเขตอื่น หมายถึง การโอนข้าราชการ เพราะฉะนั้นการรับหรือไม่รับแต่ละเขตเกิดความ
ยุ่งยากมากขึ้น ผลกระทบก็จะเกิดจากครูส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นนิติบุคคลแล้ว
ส่งผลกระทบต่อครูส่วนใหญ่แล้ว ผลการศึกษาจะเป็นอย่างไร จึงอยากจะให้ท่านที่เคารพทั้งหลาย

ได้พิจารณาให้รอบคอบ ผมเห็นว่าเขตนั้นยังไม่สมควรจะเป็นนิติบุคคล ถ้าเป็นโรงเรียนเป็นนิติบุคคล ผมไม่ขัดข้องครับ ขอขอบคุณมากครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานฯ ครับ ๓ ปีมานี้ ผมทำแต่หน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการจัดการเจอปัญหาครับท่านประธานฯ กรณีที่มีข้อขัดแย้ง ส่วนใหญ่แล้วถ้าในคณะกรรมการขัดแย้งกัน โกลัเตียงกันนะครับ ส่วนใหญ่แล้วเราจะลงมติเอาที่มีการแก้ไขเพื่ออะไรครับท่านประธานฯ เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้สภาใหญ่ข้างล่างได้มีโอกาสถกเถียง ผมก็จะถามคณะกรรมการว่า คิดเหมือนผมไหม ทำไมไม่ยอมเอามาให้สภาล่างถกเถียงกัน อันนี้ปัญหาที่หนึ่ง ข้อที่ ๒ ครับท่านประธานฯ กรณีเป็นนิติบุคคลแล้วนะครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าในมาตรา ๓๘ (๖) จะขัดแย้งกันหรือไม่ อันนี้ขอเสียงส่วนน้อยช่วยดูให้ผมนิดหนึ่ง ถ้าเกิดมติผ่านไปแล้ว ท่านจะต้องแก้ตัวนี้หรือเปล่า ขอคำยืนยันครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิบูลย์ แซ่มชื่น จากกาฬสินธุ์ ผมมี ๔ คำถามท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากไม่มีสิทธิอภิปรายขอลา ประการที่ ๑ ผมอยากเรียนถามความในใจของรัฐบาลหรือผู้ที่เสนอกฎหมายและกรรมการว่า เป้าหมายการปฏิรูปการศึกษา ท่านเข้าใจลึกซึ้งมากน้อยเพียงใดว่าเรามีเจตนาจะรวบอำนาจหรือกระจายอำนาจ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าเมื่อก่อนนั้นกระทรวงศึกษาธิการมี ๑๕ กรม ขณะนี้ยุบเพียงเป็น ๕ นิติบุคคลเท่านั้นเอง นั่นก็แปลว่าเป็นการเคยกระจายมาเหลือรวมเป็น ๕ นิติบุคคลเท่านั้นเอง อันนี้ท่านหมายถึงเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าเป็นความเข้าใจผิดของกระทรวงศึกษาธิการที่เสนอกฎหมายเข้ามาในลักษณะนี้ ขอคำอธิบาย

ประการที่ ๒ ใครจะเรียนถามท่านกรรมการ โดยเฉพาะตัวแทนกระทรวง
ศึกษาธิการว่า การที่เขตพื้นที่การศึกษาจะได้มีอำนาจหรือที่ได้เรียกว่าเป็นนิติบุคคล
หมายความว่า คิดเองทำเองเป็น คิดเองทำเองได้จะเสียหายอย่างไรต่อใคร เสียหายต่อ
เยาวชนอย่างไร เกรงว่าผู้อำนวยการเขต เกรงว่าผู้บริหารเขตพื้นที่ เกรงว่าโรงเรียนต่าง ๆ
จะพาเยาวชนไปเป็นโจรหรืออย่างไรจึงไม่ให้เป็น

ประการที่ ๓ ที่ท่านเสียงข้างมากบอกว่า เมื่อมีความพร้อมถึงจะให้เป็น
นิติบุคคล ผมถามต่อว่าท่านจะพร้อมเมื่อไร คิดว่าจะมีความพร้อมเมื่อไร เห็นข้อแตกต่างว่า
ขณะนี้วัดก็เป็น ตำบลก็เป็น ขณะที่หน่วยงานที่เป็นมันสมองของชาติ เขตพื้นที่การศึกษา
สถานศึกษา ท่านบอกว่าไม่ให้เป็นนิติบุคคล ท่านลองอธิบายว่าความเสียหายจะเกิดขึ้น
เพราะอะไร เมื่อไรจะพร้อม

ประการที่ ๔ สำคัญครับ อยากจะทราบเบื้องหลังของความคิดนี้ว่า การเป็นนิติบุคคล รัฐบาลหรือฝ่ายเสนอกฎหมายนี้เกรงว่าจะควบคุมครุไม่ได้ จะไม่สามารถเอาครุมาเป็นฐานเสียงทางการเมืองใช่หรือไม่ ถ้าหากไม่ใช่หรือความคิดอย่างอื่นถ้ามีคำตอบที่ดีกว่าขอความกรุณาได้อธิบายเพื่อให้ครุได้สบายใจว่าต่อไปนี้ครุจะไม่ใช่ฐานเสียงทางการเมืองครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรมีคำถามนะครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อดิโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากจะขอความเข้าใจจากท่านกรรมการทั้งข้างมาก ข้างน้อยที่เห็นต่างกัน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาครับ ผมอยากจะถามว่า คำว่า “กระจายอำนาจ” ที่ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็พูดถึงนี้ ภาพในอุดมคติของท่านเป็นอย่างไร ในแนวทางจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ บอกว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล งานทั่วไป ไปยังสำนักเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาด้วย เพราะระหว่างสำนักงานเขตกับสถานศึกษานี้ในทรรศนะของท่านทั้งคู่ใครคือพระเอก ที่ควรจะคล่องตัวที่สุดถึงขั้นในอนาคตหลุดออกไปเลยเป็นอิสระจริง ๆ เป็นทั้งนิติบุคคล กำหนดตัวเองได้ หาเงินได้ ถือครองได้ ทำสัญญาได้ครบเลย ใครคือเป้าที่เราต้องการจะไป เพราะฉะนั้นตรงนี้จะพินิจเข้ามาเถียงว่าเป็นนิติบุคคลหรือไม่ ในภาวะที่กำลังไปหาช่วงเปลี่ยนแปลงนี้มันจะยุ่ง แต่ผมถามว่าระยะยาวที่ท่านเข้าใจนี้ที่เรียกกระจายอำนาจทุกวันนี้ในนี้ยังไม่ได้กระจายอำนาจทั้งนั้นละครับ เอาเงินหลวงทั้งนั้น คนหลวงทั้งนั้น แต่ที่ได้กระจายอำนาจจริง ๆ คล่องตัวจริง ๆ กำหนดตัวเองได้ แล้วรัฐถอนตัวมารับผิดชอบควบคุมประเมินคุณภาพครูอยู่ตรงนี้อาจจะไปทีอื่นก็ลาออกแล้วไปสมัครอีกนิติบุคคลหนึ่ง คล่องกันแบบนั้นเลย อันนี้คือสิ่งที่ต้องการไป แต่ที่ต้องการไปนั้นคือเขตหรือโรงเรียนครับ แล้วในร่างพระราชบัญญัติที่เราพิจารณานี้ ผมคุณะครับ หน้าที่หลักของเขตคุณแล้วเป็นเรื่องของการควบคุมคุณภาพ การยุบ เลิก

ตั้งโรงเรียน การย้ายคนข้ามโรงเรียนภายในเขต แล้วเป็นนิติบุคคลทำไม ท่านข้างน้อย
โปรดตอบ มาดูโรงเรียน คูมาตรา ๓๘ นะครับ ผมรู้สึกว่ามันน่าจะให้นี้จะไปมุ่ง
ที่โรงเรียนเป็นสำคัญ จัดซื้อจัดจ้างได้ นิติกรรมอยู่ตรงนั้น แล้วก็มีกรรมการจากพื้นที่
เป็นหมู่บ้าน ๆ ดูแลกำกับอยู่ที่โรงเรียนนั้นเลย เพราะในโครงสร้างอันนี้เราต้องการ
กระจายอำนาจให้ตรงไหนแน่ครับ เขตเป็นเพียงควบคุมคุณภาพ ควบคุมการบริหาร
บุคคลโดยรวม แต่พระเอกอยู่ที่โรงเรียน หรือว่าโรงเรียนไม่ใช่ โรงเรียนเป็นเบ้าของเขต
เราต้องการมุ่งที่เขต อะไรกันแน่ครับทั้ง ๒ ท่าน จินตนาการของท่าน เป้าที่ท่านเห็น
ที่พูดกันนั้นว่า กระจายอำนาจนี้ หมายถึงโรงเรียนหรือเขตครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนกรรมาธิการจะตอบ เชิญท่านสราวุธ
อีกสักท่านหนึ่งนะครับ เชิญครับ เดี่ยว ๆ ครับ ท่านสราวุธครับ กรุณาฟังท่านสมพร
นิดหนึ่ง เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็อยากจะช่วยให้
คำริของท่านประธานฯ ที่มีมาตั้งแต่แรกเพื่อให้การประชุมครั้งนี้ได้เนื้อหาสาระ
และประหยัดเวลา ผมสังเกตมาแล้วมาตรานี้ ๒ ชั่วโมงครับ ท่านประธานฯ ครับ คือ
มาตรานี้มาตรา ๓๖ กรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นไว้
๕ - ๖ ท่าน เพราะฉะนั้นผู้ที่มีสิทธิอภิปรายก็คือกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นไว้
เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าพวกกระผมก็ได้ฟังเหตุและผลของทั้งกรรมาธิการ
เสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยพอที่จะใช้ดุลพินิจตัดสินลงมติได้แล้ว ท่านประธานฯ
ครับ แต่ว่าท่านประธานฯ ก็ยังกรุณาให้ผู้ที่มีได้สงวนความเห็น คือไม่ใช่เป็น
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ลุกขึ้นถาม การถามนั้นก็เป็นการอภิปรายครับ
ท่านประธานฯ ครับ

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะไม่ชอบด้วยข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ เนื่องจากว่าการอภิปรายนั้น การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องเรียงเป็นมาตรา ซึ่งเราทำมาถูกต้องแล้ว และผู้ที่มีสิทธิอภิปรายคือ มาตราที่มีการแก้ไขและกรรมการผู้สงวนความเห็น หรือสมาชิก ผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นมาตรานี้ไม่มีการแก้ไข กรรมการเสียงข้างน้อย เท่านั้นที่จะมีสิทธิอภิปราย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเวลาถึงจะเหมาะสมแล้ว มี ๗๖ มาตรา ร่าง พ.ร.บ. นี้ ท่านประธานฯ ครับ ตอนนี้ได้ ๓๖ มาตรา หรือ ๔๐ มาตรา ผมเกรงว่า เวลาจะไม่พอ เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายในการพิจารณาซึ่งจะครบกำหนดแล้ว ถ้าไม่ผ่าน ในวันนี้กฎหมายนี้ก็ตกไป ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณท่านสมพรครับ ที่ท่านแสดงความคิดเห็นนั้นถูกต้องแล้วครับ ผมเห็นด้วย แต่ว่าเพื่อให้เป็นการต่อเนื่องกับที่ท่านประธานวุฒิสภาได้ดำเนินการประชุมไว้ โดยให้มีผู้ซักถามได้ก็เลยอนุญาตให้มีการซักถาม ก็จะอนุญาตให้ท่านสราวุธ อีกสักท่านหนึ่ง แล้วก็จะให้กรรมการสรุปครับ

(นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพเชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมขออนุญาตนะครับ ไม่ได้ประท้วง ท่านสราวุธ แต่ผมประท้วงท่านประธานฯ ขออนุญาต แท้จริงผมไม่ยากพูด แต่นั่งฟัง ตั้งนาน ในข้อ ๑๑๘ ผมไม่อยากจะให้ท่านประธานฯ วินิจฉัยอย่างนั้น และผมไม่อยากจะ สมาชิกฯ ในสภานี้เข้าใจผิด ถ้าท่านไปดูในถ้อยคำของข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ ท่านอ่านให้ละเอียดเถอะครับ ผมถามว่ามีข้อบังคับเขียนไว้ตรงไหนว่า ห้ามสมาชิกฯ ที่ไม่ได้แปรญัตติ และไม่ใช้กรรมการอภิปราย ไม่มีครับ เพียงแต่ในข้อ ๑๑๘ บอกว่า “และให้อภิปรายได้ เฉพาะถ้อยคำ” เขาใช้คำว่า “หรือ” ทั้งหมด หรือกรรมการแก้ไข หรือผู้แปรญัตติ หรือเสียงข้างน้อย เพราะฉะนั้นในขณะเดียวกันนี้คือการพิจารณาร่างกฎหมายตามข้อ ๑๑๘ เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานฯ วินิจฉัยว่าสมาชิกฯ ไม่มีสิทธิอภิปรายถ้อยคำกับตรงนี้

ที่ต้องประท้วงท่านประธานฯ เพราะในขณะเดียวกัน ท่านประธานฯ ต้องเข้าใจว่า
มาตรา ๓๖ เป็นหัวใจ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ ผมคิดว่าเพื่อประหยัดเวลา ผมอนุญาตให้ท่านสราวุธ
อีกท่านหนึ่ง แล้วก็จะให้กรรมการต่อ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ อย่างนี้นะครับ
คนอื่นก็มีสิทธิจะพูด แต่ท่านประธานฯ สรุปว่า ไม่ให้พูด ผมประท้วงท่านประธานฯ
บอกไม่ได้ แท้จริงผมไม่ใช่คนเก ท่านประธานฯ แต่ขออนุญาตว่า หลังจากท่านสราวุธ
กรรมการตอบ สมาชิกฯ คนอื่นผมขอทวนอีกว่าเขามีสิทธิที่จะพูด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เคี้ยวจะวินิจฉัยอีกครั้งนะครับ เชิญท่านสราวุธก่อนครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม คือผมได้ฟัง
ในมาตรา ๓๖ จากคณะกรรมการเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย ผมเกรงว่าสภาของเรา
จะเกิดความเสียหาย เพราะมีท่านกรรมการท่านหนึ่ง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ
ท่านสุนทร จินดาอินทร์ พูดไม่หมดครับ ยังมีค้างอะไรอยู่ ท่านจำได้ใช่ไหมว่า
ปรัชญาของเราคือเราต้องเรียนรู้เหมือนกันหมด กรรมการรู้อย่างไรสมาชิกฯ ต้องรู้
อย่างนั้น ท่านวัลลภท่านบอกว่ามีการเลี้ยงอาหารหนึ่งมื้อแล้วก็มีดื่มน้ำเปลี่ยนแปรไป
ผมอยากจะถามว่านอกเหนือจากอาหารหนึ่งมื้อมีอย่างอื่นอีกไหมครับ ก็สงสัยนะครับว่า
มาตรา ๓๖ นี้ น่าจะมีเบื้องหลัง ท่านสุนทรคงจะอธิบายให้พวกเราถึงเบื้องหลังทั้งหมด
เพราะท่านกับผมควรจะรู้เท่ากัน และเพื่อนสมาชิกฯ ในนี้ก็ควรจะรู้เท่ากันด้วยว่า เบื้องหลัง
มีอะไร กรุณาให้พวกเราได้รับทราบและความกระจ่างด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมการ

LIRT

ในฐานะเสียงข้างมาก ขออนุญาตตอบถึงเหตุผลที่คณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าควรคงไว้ร่างเดิม ดังนี้ กรรมการเห็นว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดเรื่องโครงสร้างเป็นโครงสร้างใหญ่ไว้ให้มีระบบการบริหารกระทรวงศึกษาธิการมี ๕ แห่งด้วยกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นนิติบุคคล ในทุกมาตราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนิติบุคคลนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้องค์กรใดเป็นนิติบุคคลนั้นได้เขียนไว้โดยชัดแจ้ง ส่วนในเรื่องเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในมาตรา ๓๘ นั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติไม่กำหนดให้เป็นนิติบุคคล กรรมการจึงเห็นว่า เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ที่ไม่ประสงค์จะให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล

ประเด็นต่อไปขอกราบเรียนในภาพรวมว่า การกระจายอำนาจทางการศึกษาดูเหมือนว่า ท่านสมาชิกฯ บางท่านอาจจะเข้าใจเหมือนกับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งความจริงก็คงจะมีความคล้ายกัน -----

- ๒๓/๑

แต่การกระจายอำนาจทางการศึกษาที่กระทำกันอยู่ในปัจจุบัน ถือว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษานั้น มีที่มาของการที่จะปฏิรูประบบการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยอาศัยการจัดให้ใช้สอยทรัพยากรให้มีคุณค่ามากที่สุดและประหยัด และขณะเดียวกันให้สายการบังคับบัญชาให้ชั้นที่สุดที่จะสั่งได้ เพราะฉะนั้นกลไกในการกำหนดโดยพระราชบัญญัติการศึกษาฯ จึงกำหนดโครงสร้างการจัดการศึกษานั้นเป็นโครงสร้างอยู่ ๓ ระบบ ตามมาตรา ๖ ก็คือว่ามีส่วนกลางที่เป็นราชการ แล้วก็ส่วนเขตพื้นที่ แล้วก็ส่วนสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ยึดโครงสร้างการบริหารจัดการทั่วไป

ประเด็นสำคัญที่สุดที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาพูดไว้ซึ่งบางท่านได้ตอบไปแล้วก็คือว่า เมื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลแล้วนั้น จะเกิดผลในเชิงของความเข้มแข็งความเป็นอิสระ หรือความคล่องตัวอย่างไรหรือไม่ ผมเรียนได้ว่า เขตพื้นที่การศึกษานั้นเป็นตัวแทนของราชการส่วนกลาง หากใช้เป็นส่วนท้องถิ่นดังที่ถ้าจะเปรียบเทียบแล้วคงไม่ใช่ หากเราจะเปรียบเทียบการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทั่วไปก็คือว่า ส่วนกลางส่วนท้องถิ่น และส่วนภูมิภาค ๓ อันนี้ ความจริงแล้วเขตพื้นที่ถ้าจะเทียบก็เทียบเขตภูมิภาคเท่านั้นเอง สถานศึกษาเป็นเขตท้องถิ่นถ้าจะเทียบกัน ๓ ระบบนี้ ถ้าบอกว่า ความเป็นอิสระนั้น ผมคิดว่า ความเป็นอิสระของเขตพื้นที่ต้องเป็นเขตความเป็นอิสระตามกฎหมาย จริง ๆ แล้วเขตพื้นที่ที่จะมีอำนาจหรือไม่ จะเป็นอิสระหรือไม่ อยู่ที่ผู้มอบอำนาจ เพราะเขตพื้นที่เป็นผู้รับมอบอำนาจจากส่วนกลางในแต่ละแห่ง เอามาปฏิบัติ สนับสนุนเป็นตัวแทนของการสนับสนุนให้สถานศึกษานั้นจัดการศึกษาได้อย่างเป็นอิสระแล้วก็มีคุณภาพเท่านั้น เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔๓ เป็นต้นไป จะกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนว่า ส่วนราชการทุกส่วนราชการนั้นจะต้องมอบอำนาจโดยตรงให้กับเขตพื้นที่การศึกษา และในการจัดการมอบอำนาจไม่ใช่มอบอำนาจเพียงเป็นลายลักษณ์อักษร หากแต่ต้องเป็นกฎกระทรวง นั้นหมายความว่า การมอบอำนาจจากส่วนกลางไปยังเขตพื้นที่นั้นเกินไปโดยกฎกระทรวงก็คือว่า มีหลักเกณฑ์ในการมอบอำนาจอย่างชัดเจนและเป็นการถาวร เพราะฉะนั้นแม้จะไม่ใช่เขตพื้นที่ที่เป็นนิติบุคคลก็ตาม อำนาจในการจัดการของเขตพื้นที่ก็มีความเป็นอิสระ มีอำนาจอย่างชัดเจนไม่มีที่จะหวงอำนาจไว้เพราะว่า

โดยกฎหมายฉบับนี้นั้นได้เขียนกลไกในการจัดการโอนอำนาจทั้งหลายไปสู่เขตพื้นที่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นก็ทราบเรียบร้อยแล้ว แม้จะไม่ใช่เขตพื้นที่ที่เป็นอิทธิพลก็สามารถมีความเป็นอิสระจัดการได้โดยตัวเองอยู่แล้ว ส่วนที่สำคัญก็คือการกระจายอำนาจความจริงแล้ว แต่ถ้าหากปรับให้เขตพื้นที่เป็นนิติบุคคล จะเป็นการขัดแย้งหรือเป็นการยุ่งยากในทางปฏิบัติอย่างมาก

ประเด็นแรกก็คือว่า อย่างการเป็นนิติบุคคลนั้น ความมุ่งหมายของความเป็นนิติบุคคลนั้น คือมุ่งหมายที่จะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์นั่นเอง อย่างอื่นไม่มีอะไร มีแต่ว่าอยากจะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เมื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์แล้ว บุคลากรก็ต้องเป็นเจ้าของอยู่ในบุคคลนั้น ทรัพยากรก็อยู่ในนั้น ในที่สุดแล้วอย่างที่ท่านได้ชี้แจงไปแล้วว่า ระบบการปฏิรูปการศึกษาที่ประสงค์จะให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อแชร์ (Share) ทรัพยากรด้วยกันเพื่อใช้ด้วยกันนี้ ก็จะมีปัญหาเพราะเหตุที่ว่าแต่ละเขตเป็นนิติบุคคล เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สิน ในที่สุดแล้วการที่จะจัดการบริหารทรัพย์สินเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั่วไปนั้นจะเป็นไปไม่ได้ เรื่องงานบุคลากรด้วยกัน เมื่อแต่ละคนสังกัดแต่ละสังกัดแล้ว แทนที่จะเกลี่ยบุคคลทั่วไป บริหารงานบุคคลให้เกิดความมีคุณภาพแล้วก็มีเหมาะสมนั้นก็กระทำไม่ได้ เพราะจะต้องตกลงกับนิติบุคคลแต่ละนิติบุคคล ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการในเชิงการบริหารบุคคลนี้ยากมากที่สุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ถ้าหากเป็นนิติบุคคลกลับจะมีปัญหามากขึ้น

ประเด็นสำคัญที่สุด ท่านประธานฯ ครับ ก็คือว่า การที่ให้นิติบุคคลความเข้มแข็งเป็นนิติบุคคล เป็นเขตพื้นที่เป็นนิติบุคคลนั้น จะเป็นการบั่นทอนความเข้มแข็งของท้องถิ่นโดยปริยาย ทั้งนี้ โดยความมุ่งหมายการจัดการการศึกษานั้น หลังจากที่เรจัดการอย่างเข้มแข็งแล้วนั้น ต่อไปข้างหน้าการศึกษาต้องกระจายอำนาจไปสู่เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าเราอนุญาตให้เขตพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งใหญ่โตเป็นกระทรวงเล็ก ๆ ทั่วไปหมดแล้ว โอกาสที่จะกระจายการศึกษาไปสู่เขตการปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบให้ท้องถิ่นรักษาหรือดูแลเองนั้นเป็นไปได้ยาก เพราะเหตุที่ว่าเมื่อมีอำนาจก็ไม่ยอมให้อำนาจ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเป็นไปตามนโยบายแล้ว การกระจายอำนาจก็จะเปลี่ยนไปได้ อันนี้ก็ขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ได้ทราบว่า การเป็นนิติบุคคลนั้นจะเกิดปัญหามากกว่าการที่กำหนดในบทบัญญัตินี้

ต่อคำถาม ๒ - ๓ ประเด็นที่ผมขออนุญาต เห็นว่ามีความสำคัญที่จะต้องตอบ
 ประเด็นแรกก็บอกว่า ฝ่ายการเมืองมีความประสงค์ที่จะครอบงำครู
 หรือว่าใช้ครูเป็นพื้นฐานทางการเมืองหรือไม่ ผมเรียนได้ว่าตามโครงสร้างนี้ไม่เป็นผล
 ให้ฝ่ายใดเข้ามาครอบงำครูได้โดยเด็ดขาด พระราชบัญญัติที่จะดูแลเรื่องการบริหาร
 งานบุคคลโดยเฉพาะตามร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น มีองค์กรในการจัดการ
 บริหารงานบุคคลที่เป็นอิสระ คือ ก.ค.ศ. ที่จะดูแลครูทั้งหมดทั้งประเทศ -----

- ๒๔/๑

และองค์กรที่สำคัญที่สุดคืออนุกรรมการ ก.ค.ศ. ที่อยู่เขตพื้นที่ที่เป็นบุคลากรที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบมาจากผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย แล้วจะมีอำนาจเด็ดขาดในการจัดการบริหารบุคคลโดยไม่มีใครเข้าไปทำได้ แม้แต่ผู้อำนวยการเขตพื้นที่ก็ไม่ใช่เป็นเลขานุการที่เข้าไปดูแลได้เลย เพราะฉะนั้นอำนาจในการจัดการบริหารงานบุคคลนั้นจึงอยู่กับกลุ่มคนนั้น ไม่มีใครที่จะเข้าไปใช้อำนาจได้ เว้นเสียแต่ว่าวิธีการได้มาซึ่งการได้มาในเขตพื้นที่นั้นจะเป็นไปโดยธรรมชาติอย่างที่เราเห็น แต่ว่ามุ่งหมายของกฎหมายคือว่าอยากให้ความเป็นอิสระดังที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้มีการบริหารงานบุคคลนั้นอย่างเด็ดขาดเพื่อให้พ้นไปจากอำนาจต่าง ๆ

อีกประเด็นหนึ่งขอกราบเรียนก็คือว่า ที่มีคำถามเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการในการพิจารณา ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องพูดจากัน แม้ว่าผมจะไม่ได้เป็นสมาชิกแห่งสภาฯ แต่ว่าในฐานะที่อยู่มานานและก็มีความรักในสถาบันนิติบัญญัติอย่างมาก ผมไม่ค่อยเห็นด้วยเท่าไรนะครับ ที่จะมาถ่วงน้ำหนักกันเพื่อเอาชนะกันแล้วก็ดูหมิ่นดูแคลนซึ่งกันและกัน อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ของระบบผมเรียนได้ว่าการพิจารณาในเรื่องนี้ กระบวนการทั้งหมดที่ทำผมยืนยันได้ว่า ผมอยู่ในกรรมาธิการมานาน การพิจารณาเรื่องนี้เป็นไปโดยเนื้อหาแห่งเหตุผลโดยทั้งสิ้น แต่ละฝ่ายต่างมีเหตุผลสนับสนุน การพิจารณาครั้งหรือ ๒ ครั้งไม่ใช่เป็นเหตุพิเศษอะไร แต่กระบวนการพิจารณาทั่วไปนั้น พิจารณาแล้วพิจารณาอีก ทบทวนแล้วทบทวนอีก เป็นกระบวนการพิจารณาอย่างละเอียดอ่อนและก็มี ความรอบคอบถึงได้ทำมาทุกระบบ ผมเรียนได้ว่า ในการที่ขอทบทวนแต่ความจริงพิจารณาไปหมดทั้งร่างแล้ว กรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นว่า น่าจะทบทวนอีกครั้งหนึ่ง มิใช่ทบทวนแต่เฉพาะเรื่องนี้เท่านั้น กรรมาธิการมีมติให้ทบทวนทุกมาตราที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดด้วยซ้ำ แต่บังเอิญมาตรานี้ได้มีการทบทวนแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงมติ มติที่เป็นไปอย่างที่ท่านถวิลได้ชี้แจงก็คือว่า ครั้งแรกที่ลงคะแนนด้วย ๕ : ๕ แล้วประธานตัดสินนั้นถือว่า กรรมาธิการมีความเห็นก้ำกึ่งกันมากและจะเห็นได้ว่าครั้งที่ ๒ ก็ยังมีความก้ำกึ่งกันอีก มีชนะกันเพียง ๒ คะแนนเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า แท้จริงแล้ว ถ้าหากว่าเป็นการกระทำอย่างที่ท่านเข้าใจว่าจะมีการล็อบบี้ (Lobby) มีการชักจูงด้วยประการใด

ผมคิดว่า การล็อบบี้ (Lobby) การชักจูงด้วยประการใดเป็นเรื่องปกติในระบบประชาธิปไตย
วันนี้ในมือของท่านคงมีหนังสือมากมายว่อนไปหมดว่า ขอให้เป็นอันโน้น ขอ กชน.
อยู่ตรงนั้น ขอไม่เอา ๓ ปี ขออะไรต่ออะไรมากมายเป็นเรื่องปกติ การที่รัฐบาลแสดง
ความเห็นว่ามีเจตจำนงตามร่างนี้อย่างไรก็เป็นเรื่องปกติที่รัฐบาลแสดงได้ แต่คุณภาพ
ของสมาชิกฯ นั้นเป็นเรื่องใหญ่มาก ผมเชื่อมั่นว่า สมาชิกฯ ทุกท่านมีคุณภาพพอที่จะ
ตัดสินใจในเรื่องใด ๆ ด้วยเหตุและผล มิใช่เพียงข้าวมือเดียวหรือว่าเพียงอะไรอย่าง
กล่าวหากัน เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นจริงบ้านเมืองเราคงอยู่ไม่ได้ ผมเรียนได้ว่าเรื่องทั้งหลาย
เหล่านี้เป็นเรื่องที่เป็นไปโดยชอบ แล้วก็ได้ดำเนินการด้วยเหตุและผล และเหตุที่กรรมการ
ส่วนใหญ่ได้วินิจฉัยไปก็เพราะด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ~~คือ~~คำถามที่
ท่านประธานฯ ได้กรุณาอนุญาตให้สมาชิกฯ ได้ถามนั้น ผมจะขอตอบของท่านสรวุช
นะครับว่า กรรมการรู้ สมาชิกฯ ทุกคนต้องรู้ ก็คงจะเป็นความจริงนะครับ ผมได้กล่าว
ตามที่ท่านปรีชาได้กรุณาถามว่าคำว่า ฟันฝอยหาคะเข็บ หมายความว่าอะไร ผมก็จะเล่า
ตรงนี้ละครับ ให้แจ่มแจ้งไปเลย ~~ว่า~~ แต่ว่าท่านสรวุชคงรู้ไม่หมดหรอกครับ
ชื่อคนที่ล็อบบี้ (Lobby) มานี้คงไม่บอก - - - - -

คืออย่างนี้ครับ เมื่อเราลงมติไปแล้ว ๕ : ๕ ท่านประธานชี้ขาดบอกว่า ให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล ผมก็เป็นเสียงข้างมากจนครับ รุ่งขึ้นอีกอาทิตย์หนึ่งจะมีการประชุมคณะกรรมการ ก่อนจะมีการประชุมผมอยู่ที่จังหวัดกำแพงเพชร มีโทรศัพท์บอกว่า ก่อนประชุมผมจำไม่ได้แล้วประชุมอะไร บอกนัดวันก่อนมาประชุมวันหนึ่งครับ เชิญรับประทานอาหารที่สวนดุสิต สถานที่มีนะครับ ผมก็ถาม โทรศัพท์นะครับ ผมไม่สามารถยืนยันกับท่านได้ว่าจริงหรือไม่จริง แต่เอาเกียรติยศของผมเป็นประกันว่า ผมได้รับโทรศัพท์ ผมก็ถามว่าใครโทรศัพท์มา ก็เป็นเด็ก แต่เขาบอกว่า รัฐมนตรีท่านหนึ่ง ตรงนี้แหละครับที่ผมจะไม่บอกท่านว่าเป็นใคร รัฐมนตรีท่านหนึ่งเชิญรับประทานอาหาร พอวันที่มาประชุมผมก็ได้สอบถามกรรมการบางท่านว่าใครไปกินอาหารมาบ้าง ก็มีไปบ้างไม่ไปบ้าง ผมเองไม่ได้ไป ก็เลยไม่รู้ว่ตอนกินอาหารเขาพูดกันเรื่องอะไร ผมไม่รู้ครับ แต่มีการเชิญกินอาหาร พอถึงวันประชุมกรรมการก็มีผู้ขอให้ทบทวน ผมก็ท้วงติงว่า ก็ลงมติไปแล้วมาทบทวนอะไรอีก แต่ในที่สุดก็มีการลงมติว่า จะทบทวนใหม่ ก็มีการทบทวน มติข้างมากบอกให้ทบทวนก็ทบทวนไป ผมก็กลายมาเป็นกรรมการเสียงข้างน้อย ต้องมายืนอธิบายให้ท่านสราวุธกับท่านปรีชาฟังว่า เกิดอะไรขึ้น นี่คือข้อเท็จจริงครับ บางส่วนที่ผมต้องปิดเอาไว้ ขออนุญาตท่านเถอะครับ เพื่อไม่ให้โดนฟ้อง เพราะว่าการไปแก้อีกกล่าวหาที่ศาลผมก็กลัวอยู่พอสมควร เพราะว่าผู้พิพากษาท่านค่อนข้างจะดุ ๆ ผมก็กลัวตรงนั้น ก็ขออนุญาตที่จะปิดไว้คดีหนึ่งนะครับท่าน ผมขอพูดต่อไปเลยนะครับ แก่ที่ท่านบุญเลิศท่านได้บอกว่า การเป็นนิติบุคคลซ้อนกันเป็นปัญหามาก ผมว่าไม่ใช่หรอกครับ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บอกว่า กระทรวง ทบวง กรม เป็นนิติบุคคล เป็นไปตามกฎหมาย แล้วกรมอยู่ในกระทรวงใหม่ครับ กรมก็อยู่ในกระทรวงครับ ผมไม่เห็นมีปัญหาอะไร นิติบุคคลซ้อนนิติบุคคลไม่ใช่ปัญหา การที่เขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นนิติบุคคล แล้วก็มาสังกัดอยู่ที่ไหน ไม่ใช่ปัญหาหรอกครับ เพียงแต่ทำให้การดำเนินงาน/การทำงานนั้นคล่องตัวขึ้นเท่านั้น ถูกต้องครับ การที่เขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นนิติบุคคล ไม่ใช่การกระจายอำนาจร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไม่ได้ทำไปอย่างที่บางท่านบอกว่า เป็นอำนาจของโรงเรียนที่ท่านแก้วสรรว่า ถูกต้องครับ ถ้าบางท่านยกมาเขียนไว้เป็นอำนาจของโรงเรียน แต่นี่เราจะให้เขตพื้นที่การศึกษานี้กับ... เพราะเขตพื้นที่การศึกษาโรงเรียนต้อง

- 12/9

นายสมควร จิตแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือผู้ชี้แจง พาดพิงถึงกรรมาธิการที่ไปร่วมรับประทานอาหาร ผมเรียนตรง ๆ ว่าผมเป็นคนไปร่วม รับประทานอาหารคนหนึ่ง และไม่ต้องปิดบังหรือครับ คนที่ร่วมรับประทานอาหาร วันนั้นคือท่านปองพล อติเรกสาร ท่านสิริกร มณีรินทร์ ปิดไปทำไม ผมเรียนตรง ๆ ว่า ไม่มีการขอร้องว่าให้เป็นนิติบุคคลเลย เพราะฉะนั้นการจะพูดอะไรแล้วกล่าวหาว่า เป็นความเสียหาย สภาเสียหายครับ อยากจะให้ผู้หลักผู้ใหญ่พูดอะไรนั้นมีความรับผิดชอบ มากกว่านี้ พอเสียงออกไปข้างนอกประชาชนที่อยู่ข้างนอกเขาจะมองว่าสภานี้มีอะไร เอาให้ชัดเจนครับ ผมยืนยันได้ว่าวันนั้นไม่มีการพูด และลือขบปีเรื่องนี้เลยเสียหายต่อผม และเสียหายต่อสภาครับ

(นายสุนทร จินดาอินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมควรครับ มีผู้ประท้วงท่านครับ

นายสมควร จิตแสง (กรรมาธิการ) : คนที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ต้องคิดให้ รอบคอบ ได้ข้อมูลที่จริง ๆ จึงนำมาพูดต่อสภา ขอบคุณมากครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมถูกพาดพิงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ในเบื้องต้นผมไม่ได้พูดเลยนะครับว่าใครไปกินอาหารบ้าง อย่างไรก็ตามผมเล่าในเหตุการณ์ ตัวของผมที่ผมได้รับนะครับ และผมก็ไม่ได้ไป ผมไม่ได้ว่าใครเลยนะครับ ขอท่านสมควร ได้กรุณาเข้าใจด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรมีอะไรครับ

LIRT

นายสมพร คำขึ้น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม สมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายในมาตรานี้ครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ผมจะขออนุญาตที่ประชุมถามมตินะครับ ขอเรียนเชิญ
ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพซึ่งอยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ มาตรา ๓๖
คณะกรรมการไม่ได้แก้ไข มีกรรมการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นขอแปรญัตติไว้
นะครับ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมการ โดยให้คงไว้
ตามร่างเดิมกรรณาคด เห็นด้วย ครับ ถ้าท่านมีความเห็นด้วยกับผู้ที่สงวนคำแปรญัตติคัด
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

นายอาคม ตุลาฉิลก (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
กรรณายายว่าร่างเดิมเป็นอย่างไร เพราะผมฟังแล้วสับสนครับ ~~เพราะว่า~~ ^{เพราะว่า} กลับไปกลับมา
คือเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลอย่างไรช่วยอธิบายหน่อยครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : คืออย่างนี้ครับ ถ้าจะให้เป็นนิติบุคคล
กค ไม่เห็นด้วยครับ ถ้าไม่ให้เป็นนิติบุคคลก็จะกค เห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าคนที่เห็นด้วย
กับการให้เป็นนิติบุคคลกค ไม่เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เข้าใจแล้วนะครับ ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ อยู่ที่
กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นถ้าเห็นด้วยกับร่างเดิมต้องกคคำว่า เห็นด้วยครับ
ผมไม่ขอให้สับสน ขอบขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : บอกแล้วครับว่ากรรมการไม่ได้แก้ไข ถ้าเห็นด้วยตามร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับกรรมการกด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรฯ กด ไม่เห็นด้วยมีปัญหาในการลงคะแนนไหมครับ ไม่มีท่านผู้ใดมีปัญหาในการลงคะแนน ยังไม่เรียบร้อยหรือครับ เชิญครับ ท่านนรินทร์ เจ้าหน้าที่ช่วยดูที่ท่านแล้วด้วยครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ ท่านสุรใจมีปัญหาอะไรครับ

นายสุรใจ ศิริनुพงศ์ (สงขลา) : ไม่เห็นด้วยครับ

นายณนรินทร์ ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ผม นรินทร์ ครับ บัตรผมกดไม่ได้ครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ

- ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านย้ายไปกตที่ที่กตได้หน้อยได้ใหม่ครับ รวมคะแนนได้ครับ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนนงดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ๑ ครั้ง เพิ่มอีก ๒ นะครับ เป็น ๗๗ ครั้งที่ไม่เห็นด้วยเชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ห่างไม่เกิน ๑๐ ขอให้นับใหม่ครับ แล้วท่านประธานฯ ให้เขาขานเองครับ ขอบพระคุณครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : นับใหม่นะครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอเสนอขอให้นับโดยใช้บัตรลงคะแนนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการนะครับ ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญดำเนินการ เข้าใจมติแล้วใช่ไหมครับ เข้าใจคำถามแล้วใช่ไหมครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็ไม่เห็นด้วย บัตรท่านอยู่ในลิ้นชักแล้วนะครับ เมื่อมีการเสนอให้ลงโดยใช้บัตรใช่ไหมครับ ผมฟังไม่ถนัด ถูกต้องนะครับ บัตรท่านอยู่ในลิ้นชักอยู่แล้วครับ ของท่านใดไม่มีบ้างครับ ท่านสุนทร เชิญครับ

LIRT

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตครับ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย ผมขอถอนวิธีใช้บัตร ใช้เครื่องก็ได้ครับ
หรือตามที่ท่านประธานฯ จะวินิจฉัยนะครับ ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ผมขอเสนอให้ท่านประธานฯ ใช้มติว่า
ให้ลงคะแนนด้วยวิธีเดิม คือ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นับคะแนน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้อง มีผู้เสนอความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่มี
เป็นอันว่าเราตกลงจะลงคะแนนกันโดยวิธีใช้เครื่องเหมือนอย่างทีลงเมื่อครั้งนั้นครับ เชิญ
ลงคะแนนใหม่ได้นะครับ ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการกด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้ส่ง
คำแปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย ~~กด~~เชิญลงคะแนนครับ ไม่มีปัญหาในการลงคะแนน
ปิดการลงคะแนน ~~สรุป~~รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๕ คะแนน
งดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนนไม่มีครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินงานต่อครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมเรียนท่านประธานฯ ครับ ขอถามคณะกรรมการธิการ กรณีที่ผ่านมาตรา ๓๖ ไปนั้น มาตรา ๓๘ (๖) นี้จะมีปัญหาหรือเปล่าครับ ขอเรียนถาม โดยเฉพาะเสียงข้างน้อยเมื่อสักครู่นี้ไป ขอให้ทบทวนครับ

— ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมการท่านใดจะชี้แจงครับ ไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : คือถามครับ ถ้าคณะกรรมการยืนยันว่าไม่มีปัญหา ผมก็ไม่คิดใจนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันว่าไม่มีปัญหา เชิญผ่านครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "หมวด ๓ การจัดระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การปฏิบัติราชการแทน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การรักษาราชการแทน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ถึงมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการสงวนความเห็น"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภ กรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเสียงข้างน้อยที่ขอสงวน มาตรา ๕๙/๑

คือต้องขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ให้ทราบในเบื้องต้นก่อนครับว่า แต่เดิมมาตรา ๕๕/๑ ไม่มี แต่มีสมาชิกรัฐสภาเราก็คือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขอแปรญัตติให้เพิ่ม มาตรา ๕๕/๑ ก็คือเรื่องของ กศน. เข้าไป ความก็คือว่า ถ้า พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับไป ๓ ปีแล้วให้โอนเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กศน. นี้ และการจัดการศึกษาตามอัยยาศัยนี้ไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา กรรมการเสียงข้างมาก เห็นด้วยก็เลยให้เพิ่มไปตามที่อาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ซึ่งขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านแปรฯ เอาไว้ ที่นี้ผมเองนี่ก็เป็นผู้หนึ่งในสมาชิกฯ ทั้งหมด ๕ ท่านที่ร่วมกันสงวนเอาไว้ ความจริงมีสมาชิกฯ จำนวนมากกว่านี้แต่ท่านก็เกรงใจว่า เดี่ยวเสียงจะท่วมท้นเกินไปอยู่แล้วไม่ค่อยงามนักก็ขอว่าสัก ๕ ท่านก็คงพอ ที่นี้ ๕ ท่านก็คงพอ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ เพื่อความให้พวกเราชัดเจนขึ้นอีกนิดหนึ่ง ก็คือแต่เดิมตอนที่เราร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับในมือผมที่บังคับใช้แล้วฉบับนี้อาจารย์เจิมศักดิ์ก็เคยแปรฯ แบบนี้เข้ามาที่หนึ่งจริง ๆ วันนั้นเราประชุมกันในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แปรฯ คล้าย ๆ อย่างนี้ครับ แล้วที่ประชุมเราก็ลงมติท่วมท้นที่ไม่เอา และท่านก็มาแปรฯ ในฉบับนี้อีกเพียงแต่ว่าถ้อยคำ อาจจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ว่านัยก็คงเหมือนกัน นัยเป็นเช่นนี้ อันนี้คืออยากจะทำความเข้าใจให้ท่านสมาชิกฯ จะได้ฟังความจ๋าว่า ๔ - ๕ เดือน ที่ผ่านมาเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ เพื่อจะได้ตามอะไรทันครับ นั่นคือประเด็นที่ ๑ ที่ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจเสียก่อน ซึ่งความเดิมที่ได้อธิบายเมื่อสักครู่นี้ไปปรากฏในมาตรา ๗ (๒) ของ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติฉบับนี้ ขออนุญาตท่านประธานฯ สักเล็กน้อยครับ ที่จะชี้แจงให้ท่านสมาชิกฯ ได้เข้าใจ-----

- ๒๘/๑

มาตรา ๗ ในตัวร่างเดิมที่เราเคยถกกันในวันแก้ไขเพิ่มเติมนี้ไปเพิ่มใน (๒) ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบแล้วก็ที่ประชุมของเราก็เสนอตัดออกไปคือไม่เอา คือให้ กศน. นี้ไปขึ้นตรงกับสำนักปลัด อันนี้ก็คือความเดิมที่ผ่านมา ทีนี้เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ก็มีคำแปรญัตติแบบนี้เข้ามาอีก ซึ่งกรรมการเห็นด้วยก็ไปเพิ่มเป็น มาตรา ๕๕/๑ ดังที่อยู่ในมือของท่านทั้งหลายในห้องนี้ ความก็คือเหมือนที่ผมอธิบายคือ ๓ ปีแล้วให้โอนมา ผมเองอ่านแล้วผมตกใจ ตกใจก็คือ ๑. แพ้ไปแล้ว มติแพ้ไปครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อ ๔ เดือนที่แล้ว โฉนดพื้นมาได้ ผมก็แรงใจมากกว่า ทำไมกรรมการเสียงข้างมากเห็นด้วยได้อย่างไร ในเมื่อเพิ่งแพ้ไปหยก ๆ ก็ไม่เข้าใจจริง ๆ แต่ก็ไม่เป็นไร ผมไม่อยากไปอภิปรายว่า กศน. สำคัญอย่างไร เพราะว่าในที่ประชุมแห่งนี้ใช้เวลาตั้งครึ่งก่อนวันเต็ม ๆ จนเห็นชัดเจนว่า กศน. สำคัญอย่างไร ควรจะบริหารโดยรูปแบบอิสระของเขายังไง ขึ้นตรงต่อปลัดอย่างไร อันนี้ผมจะไม่อธิบายเพราะจะเสียเวลามาก ผมจะอธิบายเพียงประเด็นเดียวครับ สั้น ๆ ชัด ๆ เลยว่านับตั้งแต่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติใช้บังคับ พ.ร.บ. ฉบับนี้เราใช้บังคับแล้วฉบับแก้ไขเพิ่มเติม วันเวลาที่เราใช้บังคับก็คือวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๒ อันนี้ก็คือ พ.ร.บ. ตัวเก่าแล้วมาแก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๕ แล้วก็ออกไปใช้บังคับเพิ่มเติม พอใช้บังคับไปแล้วขณะนี้เขาก็มีการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๑๗๕ เขต แล้วทางกระทรวงศึกษาธิการนี้ก็ให้บรรดา ผอ. ต่าง ๆ แม้กระทั่ง ผอ. สถานศึกษาก็ได้ ผอ. ประถม ผอ. สามัญ ศึกษาธิการจังหวัดทั้งหมดนี้มาคัดสรรเพื่อจะลงเป็น ผอ. เขตพื้นที่ใน ๑๗๕ เขต สมมุติว่าวันนี้เลือกได้แล้ว สมมุติวันนี้ ๑๗๕ เขต มี ผอ. เขตเรียบร้อยแล้ว ๑๗๕ เขต แล้วก็ดำเนินการไปเรื่อย ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี แต่ครบ ๓ ปี เอา กศน. ยัดเข้าไปในเขตพื้นที่อื่น ผมถามว่า ผอ. กศน. วันนี้ตำแหน่งเขาหายไปไหน ตำแหน่งเขาหายไปเลยนะครับ เพราะคนอื่นเขาจองที่นั่งหมดแล้ว กฎหมายจะออกมาทำลายคนไม่ได้ครับ นี่เป็นหลักของการบริหารที่ต้องยืนยันครับ ไม่ได้เด็ดขาด ผมพูดประเด็นเดียว ผมไม่พูดเรื่องความสำคัญของ กศน. เลิกพูดแล้ว เพราะจบไปแล้วกระบวนการในวันนั้นจบสิ้นแล้ว พูดเพียงประเด็นเดียวครับ คุณดึงเขาออกแล้ว ๓ ปี คุณยัดเขาเข้าแล้วที่นั่งเขาก็ไม่มี เราทำอย่างนี้ได้ยังไง เพิ่งลงมติไปหมาด ๆ ๔ - ๕ เดือน ที่ผ่านมา แค่นี้สั้น ๆ ผมคิดว่าสงวนไว้แก่นักงมงายไม่ถ่วงเสียเวลา

ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สมบรูณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ขอสารภาพกับ
ท่านประธานฯ ครับว่า ตอนที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เข้าไปแปรญัตติ กระผมออกมาก่อน
ครับท่านประธานฯ เพราะตอนนั้นเสียงก็เลยเป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้น
ขอเรียนท่านประธานฯ ครับว่า คือจริง ๆ เนื้อหาสาระของ กศน. กับสามัญต่างกันมาก
ท่านประธานฯ ยกตัวอย่างถ้าเด็กอายุ ๓ ขวบ ๔ ขวบ ๕ ขวบใช้ไหมครับ แรก ๆ
ก็เข้าอนุบาลก่อน หลังจากนั้น ๗ ขวบก็เข้า ป. ๑ ก็ไล่ไปถึง ป. ๖ จากนั้นก็เป็นมัธยม
จากมัธยม บางคนจะไป ปวช. ก็ได้ ปวส. ก็ได้ บางคนไปเอ็นทรานซ์ (Entrance) ก็ได้
เอ็นทรานซ์ไม่ติดก็ไปเรียนรามคำแหงก็ได้ อย่างผมนี้ครับ หรือเรียนสุโขทัยฯ ก็ได้
แต่ว่าท่านประธานฯ ครับ กศน. ตรงนี้ต่างกัน ต่างกันตรงที่ว่า ปัจจุบันท่านประธานฯ
ก็น่าภูมิใจนะครับ ปรากฏว่าปัจจุบันมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน มีสารวัตรกำนัน มีกำนัน
มี อบต. -----

แม้แต่กลุ่มแม่บ้านครับท่านประธานฯ เขาก็ไปเรียนที่ กศน. ทั้งนั้นแหละครับ แม้แต่ว่าคนเป็นยายแก่ ๆ ๕๐ ปี เลี้ยงหลานด้วย อาจารย์ กศน. ยังอุตส่าห์ขี่จักรยานไปสอนที่บ้านด้วย เด็กพิการ จริงอยู่เด็กพิการในกรุงเทพฯ เขามีสถานอบรมครับ ท่านประธานฯ แต่บ้านนอกอย่างยโสธรไม่มีหรอกครับ ก็ได้อาจารย์ กศน. จัมนอเตอร์ไซค์ไปสอน วันดีคืนดีก็ไปอาศัยกินข้าวที่วัดนั้นแหละครับ ก็สอนอยู่ที่นั่น เดิมทีเขารับเงินเดือนที่จังหวัด นี่คือชีวิตของคนที่เป็นครู กศน. ครับ ท่านประธานฯ แต่ถามว่าทำไมจึงไม่รวมกันเสียละ รวมกันไม่ได้ เพราะยาย อายุ ๕๐ ปีแล้ว เป็นผู้ช่วยสารวัตรกำนัน ๕๘ ปี แล้ว จะไปสอนกับเด็กไปเรียนกับเด็ก อาจารย์เขาก็ไม่รับนะครับ ท่านประธานฯ เพราะจบแค่ ป. ๔ ไซ้ไหมครับ เพราะฉะนั้นด้วยทั้งหมดจำเป็น

และที่สำคัญประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ กรณีที่บอกว่าจะสอนทางไกลกัน อย่างปัจจุบันมีไอที (IT) มี ที.วี. มีโทรทัศน์ มีวิทยุ จะให้เขตพื้นที่ไปทำรายการวิทยุ ทำไม่ได้ อย่างยโสธร ก็มีอยู่ ๓ - ๔ สถานี แต่ทั้งหมดอยู่ในเขตอำเภอเมืองทั้งหมดเลย เขตนอก ๆ ไม่มีหรอกครับ เพราะฉะนั้นอาจารย์ที่จะจัดสรรว่าสอน กศน. ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นมีทางเดียวคือทางปลัดกระทรวง ด้าน กศน. ก็ต้องทำวิทยุที่กรุงเทพฯ เสีย ก็สื่อไปซิครับทั่วประเทศ เป็นการประหยัดงบประมาณเป็นอย่างยิ่ง ถ้าแบ่งเป็นเขต ตั้งครบ ๓ ปี แล้วอยู่ในเขตไปไม่รอดหรอกครับ จะออก ที.วี. ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรียนท่านประธานฯ ครับว่า ถ้ากรรมการอยู่ครบวันนั้นก็คงไม่เกิดเรื่องอย่างนี้หรอก ก็เรียนท่านประธานฯ ครับว่า กศน. ยังจำเป็น แล้วก็จำเป็นที่เป็นเอกเทศของเขา ไม่ควรจะไปอยู่กับพวกระบบสามัญทั่ว ๆ ไปหรอกครับ ก็เรียนเท่านี้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมนายแพทย์ ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ความจริงผมเก็บคั้นกับคณะกรรมการเสียงข้างน้อย เพราะว่า การที่จะกำหนดโอนงานการศึกษามอบไปให้กับไปสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานภายใน หรือว่าเมื่อครบกำหนด ๓ ปี แล้วก็นั่นแหละ คือการที่จะโอนไปตำแหน่งต่าง ๆ

ที่ว่ำนี้นะครับ ในเขตพื้นที่การศึกษาเขาเต็มหมดแล้ว เขาจองกันหมดแล้ว แล้วระดับ
 ผู้บริหารของการศึกษานอกโรงเรียนจะไปอยู่ตรงไหน เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งท่านประธานฯ ครับ การที่ไปกำหนดกรอบ ๓ ปี ทำให้ขวัญกำลังใจ ความรู้สึก
 ในการทำงานก็ไม่มั่นคงจะทำอะไรให้เกิดความก้าวหน้ากับการศึกษานอกโรงเรียนก็ไม่ได้
 อันนี้เป็นเหตุของการสมองไหล พวกนี้ก็ต้องดิ้นรนไปหางานอย่างอื่นทำแทนไม่มา
 ทำงานการศึกษานอกโรงเรียน เพราะการศึกษานอกโรงเรียนจริง ๆ แล้วตำแหน่งก็น้อย
 อยู่แล้ว ผู้อำนวยการการศึกษานอกโรงเรียนแต่ละอำเภอมียคนเดียว มีผู้ช่วยคนเดียวที่เป็น
 ข้าราชการด้วย นอกนั้นเป็นครูอาสาสมัคร เป็นครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เงินเดือนเท่าไรรู้ไหม
 ครับ ๖,๓๕๐ บาท แล้วไม่ได้เป็นข้าราชการแล้วก็ไม่มีวันหยุดต้องไปสอนแม้กระทั่งวันเสาร์
 วันอาทิตย์ ปิดเทอมก็ไม่มี ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีสวัสดิการ มีเงินแค่ประกันสังคมเท่านั้น
 แล้วพวกนี้ต้องเป็นอาสาจริง ๆ ต้องใจรัก ไปสอนนอกเวลา ไปสอนตามชนบท สถานที่
 ศึกษาบางทีเอาในวัด เพราะฉะนั้นต้องเห็นใจครับว่า การจะให้ตำแหน่งเขาเลื่อนไหล
 ต้องขึ้นกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการถึงจะถูกต้อง ท่านประธานฯ ครับ การศึกษา
 นอกโรงเรียน จริง ๆ แล้วมีการศึกษาให้ระดับประชาชนที่นอกระบบ ที่ด้อยโอกาสอยู่แล้ว
 ตั้งใจที่จะสอนให้คนมีความรู้ เรียนทุกระดับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายเลย คือเรียนไม่รู้จบ
 เพราะฉะนั้นต้องให้ตำแหน่งอัตราอย่างนี้เข้าไป การที่จะไปล็อก (Lock) เขาไปให้ขึ้นกับ
 เขตพื้นที่การศึกษาผมไม่สนับสนุนอยู่แล้ว เพราะว่าการศึกษาที่มีการศึกษานอกโรงเรียน คนมี
 ความรู้ทางวิชาชีพด้วย มีความรู้ในการดำรงชีวิต มีความรู้ในด้านทักษะชีวิต ดูหมดทุกอย่าง
 เรียกว่ารอบจักรวาลเลย ครูรอบจักรวาล คือสอนได้ทุกอย่างการศึกษารวมดา
 ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาได้ไหมครับ เฉพาะในโรงเรียนเขาก็จะบ้าตายอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นไม่ให้อาชีพการศึกษานอกโรงเรียนสนับสนุนให้เขาเลื่อนตำแหน่งไป
 ไม่สมควรที่จะไปล็อกเขาไว้ในกำหนด ๓ ปี-----

ท่านประธานฯ ครับ การศึกษาเป็นการเรียนการสอนเป็นระบบที่แตกต่างกับระบบในโรงเรียนอยู่แล้ว เพราะปัจจุบันนี้กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นเจ้าภาพแผนงบประมาณในแบบบูรณาการด้านการเติมปัญญาให้สังคม เติมทั้งความรู้ ความคิด การผลิต การจัดผลผลิต แม้กระทั่งการแก้ปัญหาสังคมทุกอย่างครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าไม่สมควรอย่างยิ่งในการที่จะให้ไปขึ้นกับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรที่จะหาทางพัฒนางานการศึกษานอกโรงเรียนให้เป็นองค์กรหลักอีกองค์กรหนึ่งด้วยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาสำหรับประชาชนภาคนอกโรงเรียนต่อไป ท่านประธานฯ ครับ การศึกษานอกโรงเรียนท่านประธานฯ จะได้ประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนทุกชั้นตอน ผมเคยไปงานโรงเรียนปรากฏว่าผู้ที่มาเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีทุกระดับครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. อาสาสมัครชุมชน ผู้นำของหมู่บ้านมาเรียนกันหมด แม้กระทั่งว่า เขาจะเก็บเงินค่าเล่าเรียนของการศึกษาเล่าเรียน เขาคิดครับพวกนี้เขามีเงินพอที่จะจ่ายสนับสนุน เพราะว่ามีคนมาเรียนระดับมหาศาลมากกว่าการศึกษาในระบบเสียอีก เพราะฉะนั้นต้องสนับสนุนให้เขามีโอกาสมีทางเลือกในการที่มีเลื่อนตำแหน่งตามชั้นตอน เพราะฉะนั้นไม่สมควรที่จะให้ไปอยู่กับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะเวลาเมื่อครบ ๓ ปีครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลเอก ศิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมขอแสดงความคิดเห็นว่าไม่เห็นด้วยในการที่จะเพิ่มมาตรา ๕๑/๑ ขึ้นมา ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าปรัชญาของการศึกษาที่เรากำหนดไว้นั้น เราให้มีการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้ที่ดูแลในเรื่องการศึกษาตามอัธยาศัยคือ การศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งจากผลงานที่ได้ดำเนินการมา เราเห็นว่าการศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าทางการศึกษานอกโรงเรียนจะได้พยายามอย่างเต็มขีดความสามารถเพียงใดก็ตาม เราจะเห็นได้ว่าสถิติในการอ่านหนังสือของคนไทยเรานี้จะมีเพียง ๖ บรรทัดต่อหนึ่งปี ซึ่งเป็นสถิติที่น่าเศร้าใจมากนะครับ แล้วผมก็มีความเชื่อมั่นว่า เขตการศึกษายังมีภาระหน้าที่ในการที่จะต้องดูแลการศึกษาในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพในช่วงระยะเวลาอีก ๑๐ ปี ผมคิดว่าถ้าหากไม่สามารถจะพัฒนาการศึกษาของไทยให้ก้าวไปทันประเทศที่เขาประสบผลสำเร็จในการศึกษาได้ แม้แต่ประเทศที่อยู่

ใกล้ชิดกับเราไม่ว่าจะเป็นจีนหรือว่าเวียดนาม มาเลเซีย อีก ๑๐ ปีก็ยังไม่ได้
ภาระหน้าที่ของเขตการศึกษาที่มีมากอยู่แล้ว แล้วก็ไม่สมควรที่จะไปเพิ่มภาระหน้าที่
ให้เขตการศึกษามากขึ้นนะครับ ควรจะให้การศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินหน้าที่ของ
ตัวเองในเรื่องของการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วย
ในการที่จะเติมมาตรานี้ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม
มนตรี สันทวิชย์ ส.ว. สมุทรสงคราม ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ผมขอพูดสั้น ๆ
ให้เหตุผลว่าไม่ควรจะเติมลงไปอย่างไร คือผมคิดว่าถ้ามีการเติมเช่นนี้ สิ่งที่จะกระทบกับงาน
การศึกษานอกโรงเรียนก็คือ แนวนอนที่สุดในเรื่องขวัญกำลังใจ ผมคิดว่าขวัญกำลังใจของครู
หรือคนทำงานเป็นเรื่องใหญ่ เพราะเขามีหน้าที่ในการเรียนการสอนในการเรื่องการจัดการ
ศึกษาแบบนี้ ถ้าในช่วง ๓ ปี เขาไม่รู้ว่าเขาจะอย่างไร เขาจะไม่รู้อนาคตตัวเอง ผมว่า
สุขภาพจิตคงจะไม่ดี แล้วคนที่ได้รับก็คือ คนเรียนนะครับ

อันที่ ๒ ก็คือผมคิดว่าในระยะผ่านของการศึกษานอกโรงเรียน ที่ผ่านนี้มีระยะผ่านมีการพัฒนา ฉะนั้นเมื่อมีระยะผ่านมีการพัฒนามาระดับหนึ่งแล้ว เราไปแก้ไขใหม่ให้โอนมาสังกัดเขตพื้นที่ ก็ต้องเสียเวลามีระยะผ่าน เสียเวลาเข้าไปอีก ฉะนั้นสุดท้ายผมยังยืนยันว่าการปฏิรูปการศึกษา หรือการพัฒนาใด ๆ ไม่ได้หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงคือการพัฒนา สิ่งที่มีอยู่แล้วและไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงและให้ได้อยู่ แล้วดียิ่งขึ้นก็เป็นการพัฒนารูปแบบหนึ่ง ขอบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอาจารย์jemศักดิ์ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ จริง ๆ แล้วผมตั้งใจจะประท้วงท่านประธานฯ คนที่แล้ว แต่บังเอิญ ท่านเปลี่ยนไปเสียแล้วอยากจะให้ข้อบังคับ ข้อ ๕๑ นะครับก็ถือว่า จะต้องอภิปราย สลับ ซึ่งกรรมการเสียงข้างน้อยมีสิทธิที่จะพูดก่อน เมื่อครบแล้วยังไม่สมควร ที่จะให้สมาชิกฯ พูด แต่จะต้องให้กรรมการเสียงข้างมากสลับเสียก่อน แต่ผมเอง เป็นผู้แปรญัตติ ผมยังต้องรอให้กรรมการเสียงข้างมากท่านพูดก่อน แต่ท่านเล่น ชี้อ้างล่างลงมาหมดประสิทธิซึ่งไม่ได้เป็นกรรมการ ขอโทษ ไม่ใช่ความผิดของ ท่าน แต่ท่านชี้อ้างไปแล้วไปหา พลเอก ศิริ ก็ไม่ใช่ นะครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมขอตามข้อบังคับนะครับ ขอความกรุณาให้กรรมการเสียงข้างมาก ได้แสดง ความเห็นก่อน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับ เมื่อสักครู่นี้มี ทางกรรมการ มีอาจารย์บุญทันคือกรรมการเสียงข้างน้อย มีดอกเตอร์บุญทัน ท่านลำพอง มีท่านณรงค์ ท่านวัลลภ ท่านสมบุรณ์ ท่านทวีป ท่านมนตรี ท่านไพบูลย์ ท่านวิริยะ ท่านกรรมการที่ไม่มีชื่อที่ยกมือเมื่อสักครู่นี้ใครครับ ไม่มีนะครับ เชิญท่านทวีป เชิญครับ

LIRT

นายทวีป ขวัญบุรี (กรรมการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
 ผม ทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดระยองครับ ผมอยากจะขอแสดงความคิดเห็น
 ในส่วนนี้เพียงสั้น ๆ ที่ขอสงวนความเห็นไว้นี้ นะครับ ตามมาตรา ๕๕/๑ ที่บอกว่า
 เมื่อครบ ๓ ปีตามนี้ที่บอกว่า ให้โอนบรรดากิจการอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ของการจัด
 รูปแบบการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัยไปเป็นของสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้นะครับ ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ เทียบให้ดูง่าย ๆ
 อย่างนี้ดีกว่าครับว่า ถ้ามีบ้านอยู่หลังหนึ่ง นะครับ สร้างเสร็จแล้วหลายคนก็เดินเข้าไป
 ไปจองที่นั่งกัน คนนั้นนอนตรงนั้น คนนั้นนอนตรงนี้ ให้ตัวใหญ่ได้นอนที่นอนดี ๆ
 คนตัวเล็กอาจจะไปนอนห้องใต้บันได ในขณะที่อีก ๓ ปีนี้คนอีกส่วนหนึ่งถึงจะ
 เข้าไปได้ ระหว่าง ๓ ปีนี้เขาคงอยู่ด้วยความอึดอัด ด้วยความไม่สบายใจว่าเข้าไปแล้ว
 จะไปอยู่ตรงไหน เพราะมีที่จองหมดแล้ว ๓ ปีนั้นจะเป็น ๓ ปีที่ทำให้ข้าราชการที่อยู่กับ
 กศน. อยู่ท่ามกลางความอึดอัด ความสับสน แล้วก็ความไม่แน่นอนในอนาคตของ
 ตัวเอง เพราะฉะนั้นผมถึงมีความเห็นไว้สั้น ๆ อยากจะให้ตัดมาตรานี้ออกทั้งหมดครับ
 มาตรา ๕๕/๑ ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์คอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน คอกไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กระผม บุญทัน คอกไชย สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดนครราชสีมา
 ที่เป็นเสียงข้างน้อยที่จำเป็นจะต้องคัดค้านนักปราชญ์ซึ่งเป็นเพื่อนรักของกระผม
 ก็คืออาจารย์เจิมศักดิ์นั้น ซึ่งอาจจะเป็นครั้งแรกในสภาแห่งนี้ การศึกษา กศน. นั้น
 เป็นการศึกษาแบบที่วางเอาไว้กันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้คนตกหล่นทั่วประเทศ
 คนดกรางรถไฟที่ไม่สามารถจะเกาะการศึกษาที่เป็นรูปแบบได้ นับตั้งแต่อายุ
 ๑๐ กว่าปีถึง ๗๐ - ๘๐ ปี เพราะฉะนั้นการศึกษาแบบนี้เราจึงเรียกว่า เป็นการศึกษา
 ตลอดชีวิต จึงจะอยากเห็นส่วนแบ่งการศึกษาออกเป็นระบบให้ชัดเจนดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ อยากให้กระทรวงศึกษาธิการนั้นคิดวิธีการและเป้าหมายทางการศึกษานอกโรงเรียนนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างกว้างขวาง ทำอย่างไรที่เขาวิจัยว่าเฉพาะคนไม่เรียนหนังสือขณะนี้ ๑.๒ ล้านคน ผมดูมาเมื่อเช้านี้ ไม่มีการศึกษาเลย ๑.๒ ล้านคน ไม่รวมคนที่มึผลผลิตอันเกิดขึ้นจากความไม่สมบูรณ์ทางเศรษฐกิจของครอบครัว และคนที่ไม่สามารถจะตามกระบวนการการศึกษาแบบกระทรวงศึกษาธิการที่เราพูดมาคือการศึกษาในระบบนั่นเอง เพราะฉะนั้นการศึกษาตรงนี้เราจึงอยากจะเห็นคนที่อยู่แท่งที่ ๑ แท่งที่อยู่ในกระทรวงคิดให้มากที่สุด อย่าไปคุมเขา แต่ว่าเราเปิดโอกาสให้ท่านคิดเพื่อผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองที่จะทำให้คนประมาณ ๒๐ - ๓๐ ล้านคนที่มีการศึกษานอกโรงเรียนนั้นได้มีโอกาสศึกษา

ประเด็นที่ ๒ อยากจะให้การศึกษา กศน. เป็นภาพรวมการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรที่กระผมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้อย่างจริงจัง พิจารณาหาเครื่องมือและระบบคนอยู่ป่า อยู่เขา คนอยู่ที่ไหนได้เรียนหมดจาก กศน. ถ้าหากว่าเราส่งไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาเป็นระบบการบริหารพื้นที่ที่ล็อกเอาไว้ ซึ่งคนเหล่านั้นจะต้องต่อสู้ดิ้นรนกล้ำกลาญที่จะบริหารการศึกษาที่เป็นทางกรนั้นให้สมบูรณ์แบบที่สุดแม้การศึกษาที่ตัวเองทำอยู่ในปัจจุบันนี้โรงเรียนของรัฐบาลเกือบจะร้างไปแล้ว เขาได้มีการโยกย้ายการศึกษาไปยังเขตอื่น ๆ ที่เป็นนิติบุคคล เช่น โรงเรียนราษฎร์ มาตรา ๔๔ เป็นนิติบุคคลเขาไปเรียนกันหมด เพราะฉะนั้นจึงอยากจะเห็นว่าคนยากคนจนทั่วแผ่นดินนั้น กระทรวงนั้นส่วนกลางที่มีมันสมองอย่างมากมายที่ถูกกล่าวหาว่าล่าช้าในอดีตในปัจจุบันอยากเห็นกระทรวงศึกษาธิการนั้นก้าวมาเป็นตัวแทนของโลก อยากจะเห็นว่า กศน. สามารถที่จะให้คนที่นอนอยู่บ้านได้เรียน ได้พัฒนาอาชีพของตัวเองถึงระดับปริญญาด้วยซ้ำไปที่เป็นการศึกษาออกโรงเรียน โดยเฉพาะระบบอีเลิร์นนิ่ง (E-learning) เป็นต้น

ประเด็นที่ ๓ ผลของการวิจัยที่กระผมพูดมาเมื่อสักครู่นี้ เป็นเรื่องที่น่าตกใจเป็นอย่างมาก กระผมไม่คิดว่าประเทศไทยนั้นจะล่าช้าในรูปแบบการศึกษาขณะนี้ เพราะฉะนั้นผลของการวิจัยอันนี้จะรับภาระจากส่วนกลางที่จะคิดระบบตัวแบบที่ชัดเจนนำไปบริหารให้ชาติบ้านเมืองของพวกเรานั้นมีหลักความสามารถในการแข่งขัน อย่าลืมนะครับว่า กฎเกณฑ์ที่สำคัญที่สุดนั้นก็กือกฎเกณฑ์: ให้คนมีปัญญาคนมีคุณธรรม ลูกคนให้

การศึกษาให้เร็วที่สุด อินเทอร์เน็ต (Internet) ทุกวันนี้พ่อแม่ก็ไม่ใช่เขาจะเอาจิปาตะระบบไหนมาใช้ เขาก็มีรูปอะไรมาดูพ่อแม่ไม่รู้ เด็กเขารู้หมด เพราะฉะนั้นจึงให้พ่อแม่เขาเรียน ศึกษา กศน. จะเข้ามารับผิดชอบในส่วนนี้ด้วย รวมทั้งพระสงฆ์องค์เจ้าในวัดวาอาราม

นอกจากนั้นประเด็นสุดท้ายสั้น ๆ นะครับ คือว่าอยากจะเห็นเขตการศึกษา นั้นเป็นการศึกษาประถม มัธยมที่เข้มแข็งที่สุดก็ควรจะปล่อยให้การศึกษาออกโรงเรียน หรือการศึกษานอกระบบนี้ไปขึ้นอยู่กับจุดที่ผู้เชี่ยวชาญที่เก่งที่สุดของแผ่นดินคือกระทรวง ศึกษาธิการนั้นได้มีโอกาส บทบาทสร้างตัวแบบให้แก่แผ่นดิน ไปยกฐานะประชาชนที่มี การศึกษาประมาณ ๓๐ กว่าล้านคนนั้นให้บรรลุเป้าหมายให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เพื่อสนองตอบความต้องการในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ กราบขอบคุณด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการครับ เชิญดอกเตอร์ไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ เสียงก้อง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ เสียงก้อง กรรมาธิการ ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของสภาแห่งนี้ การศึกษานอกโรงเรียนเป็นการ ศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและก็เป็นการศึกษาที่ให้โอกาสมวลชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบ การศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนมีรูปแบบที่แตกต่างไปจากการศึกษาในระบบ การศึกษา ในระบบนั้นสถานศึกษาคงที่แต่ว่านักศึกษา นักเรียนมายังสถานศึกษา นอกจากนั้นเทคนิค วิธียังแตกต่างกันในด้านของวิธีการบริหารจัดการ ด้วยความที่แตกต่างกันนี้จึงต้องสร้าง บุคลากรครูบาอาจารย์ที่แตกต่างและเทคนิควิธี และวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกัน การศึกษา นอกโรงเรียนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสมบูรณ์ของระบบการศึกษาและให้โอกาส กับประชาชนที่จัดระบบไว้สำหรับการบริหารจัดการ ในส่วนของในระบบนั้นจำเป็น จะต้องพัฒนาอย่างทั่วถึงและสร้างให้มีคุณภาพ ปัญหาปัจจุบันนี้การศึกษาในระบบยังทำ ให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีหน่วยงานบริหารจัดการดูแล โดยเฉพาะ ที่เราเรียกว่า เขตพื้นที่การศึกษา -----

ฉะนั้นเมื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาได้ดูแลการศึกษาในระบบให้มีคุณภาพ จึงเป็นภาระหนัก
 อย่างยิ่งที่ต้องรับภาระส่วนที่เป็นการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาในอีกรูปแบบหนึ่ง
 เข้ามาดำเนินการจะเกิดความสับสนในวิธีการบริหารจัดการ ในวิธีการพัฒนาบุคลากร
 ครูบาอาจารย์เพื่อจัดการศึกษา และในวิธีจัดการกับสถานศึกษา แต่ถ้าหากให้การศึกษา
 นอกโรงเรียนได้แยกอยู่อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนเสริมในระบบการศึกษาโดยรวม เราสามารถ
 จะเลือกแบบของการศึกษานอกระบบ เลือกเทคนิควิธีการจัดการศึกษาเพื่อไปสู่ประชาชน
 และสามารถจะสร้างบุคลากรครูบาอาจารย์และนักศึกษานอกระบบหรือนอกโรงเรียน
 ขึ้นมาเพื่อจัดการกับปัญหาของการตกหล่นของนักเรียน นักศึกษา ของเยาวชนที่อยู่
 นอกระบบได้อย่างดี เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้จึงได้เสนอและจัดรูปแบบของการ
 จัดการศึกษาออกเป็น ๒ ส่วน ดังที่กล่าวแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะนำการศึกษา
 นอกระบบเข้าไปสู่เขตพื้นที่ในระยะ ๓ ปี หากคงให้การศึกษานอกระบบได้ดำเนินต่อไป
 และพัฒนาวิธีการและเทคนิควิธีโดยเฉพาะขึ้น การศึกษาส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สำคัญและ
 สมบูรณ์อย่างยิ่งที่จะช่วยให้เยาวชนทุกคน ทุกสถานที่ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาก่อนการ
 ยกระดับมาตรฐานคุณภาพของคน กระทบจึงเห็นสมควรให้คงร่างเดิม กล่าวคือขอให้ตัด
 มาตรา ๕๘/๑ ซึ่งได้มีการเสนอเพิ่มเติมนั้นออกไป กระทบจึงกราบเรียนข้อมูลเพื่อสภานี้
 ได้โปรดกรุณาพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนันทนา สงฆ์ประชา ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ
 ดิฉัน นันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท ดิฉันไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมาก โดยกำหนดให้โอน กศน. ไปสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภายใน ๓ ปี ไว้ในร่าง
 (นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวรับคุณนันทนาครับ มีท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 ประท้วง เชิญครับ ท่านประท้วงผม หรือประท้วงคุณนันทนา ชื่อนี้ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมขอประท้วงท่านประธานฯ ครับ ด้วยข้อเดียวกันกับที่ผม
 ได้ประท้วงเมื่อสักครู่นี้ครับ ท่านประธานฯ ไม่กรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวน

คำแปรญัตติเสร็จแล้วท่านต้องให้กรรมการเสียงข้างมาก แล้วหลังจากนั้นพอให้
ผู้อภิปราย ท่านจะต้องให้สลับ ท่านก็รู้ว่าผมเป็นคนแปรญัตติ แล้วกรรมการเสียงข้างมาก
เห็นด้วยกับผม แต่ว่าถ้าท่านจะชี้ลงข้างล่างท่านต้องให้สลับทันที ต้องมาที่ผมใช้ไหมครับ
แต่ความจริง ๆ แล้วต้องไปกรรมการเสียงข้างมาก ผมคิดว่าท่านเป็นเสียงข้างมากคนต้อง
มากกว่าสิครับ ทำไมถึงไม่มีใครพูดล่ะครับ ต้องขอฟังครับ

ประธานวุฒิสภา : เดียวนะครับ ผมเรียนชี้แจงอาจารย์jemศักดิ์ก่อน
นะครับ เมื่อสักครู่นี้ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๑ ท่านประท้วงผม ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ นี้ ต้องให้สลับ
เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถูกต้องครับ อาจารย์ถูกต้อง แต่เมื่อสักครู่นี้ผมไม่เห็นคนที่เสียง
ข้างมาก ไม่มีครับ เมื่อไม่มี ผมก็ขอให้ที่นั่นก่อน อาจารย์สมควรอยู่ในกรรมการ
ใช้ไหมครับ อย่างนั้นขอประทานโทษ ถ้าอย่างนั้นผมขอให้ผ่านตรงนี้ไปก่อน ขอโทษครับ
เพราะผมให้ท่านพูดไปแล้ว ผมเรียนตรง ๆ ขอโทษครับ ผมไม่ทราบอาจารย์เป็น
กรรมการเสียงข้างมากครับ ขอโทษครับ ขอให้ท่านนั้นทนผ่านไปคนหนึ่งก่อนนะครับ
ขออาจารย์jemศักดิ์นะครับ ในหลักการถูกต้องครับ แต่ว่าต่อไปนี้ผมขีดเอาไว้แล้วว่า
เป็นอาจารย์สมควรครับ ขอโทษครับ เชิญท่านนั้นทนทำให้จบครับ ขอบคุณครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : กราบขอพระคุณท่านประธานฯ
 เป็นอย่างสูง และกราบขอพระคุณท่านเจิมศักดิ์ค่ะ ดิฉันขอกล่าวซ้ำอีกครั้งว่าดิฉัน
 ไม่เห็นด้วยนะคะ กับกรรมการเสียงข้างมากที่ให้โอน กศน. หรือกรมการศึกษา
 นอกโรงเรียนไปสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภายใน ๓ ปี ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะ
 ดิฉันขอชี้แจงว่าการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหน่วยงานหลักที่จัดการศึกษาให้แก่ประชาชน
 ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ทุกเพศทุกวัย ในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในถิ่นห่างไกลได้มีโอกาส
 ศึกษาเรียนรู้ ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า กศน. สอนชีวิตนะคะ ไม่ได้สอนหนังสือ จะเห็นได้ว่า
 กลุ่มเป้าหมายที่ กศน. ไปรับผิดชอบดูแลเป็นกลุ่มที่พ้นจากเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับไปแล้ว
 วุฒิมัธยม มีครอบครัวที่แตกต่างไปจากระบบโรงเรียนโดยสิ้นเชิง ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ
 ถ้าดิฉันจำไม่ผิด รัฐบาลได้ตั้ง กศน. หรือกรมการศึกษานอกโรงเรียนขึ้นมาวันที่ ๒๔
 มกราคม ๒๕๒๒ เป็นเวลาผ่านมาแล้วถึง ๒๓ ปี ดิฉันใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ และ
 สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ว่า ตั้งมาทำไมถ้ารัฐบาลดูแลพี่น้องประชาชนได้หมดต้องยอมรับ
 ว่าคนไทยยังขาดโอกาสการศึกษา ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และจะพัฒนาประเทศชาติ
 ไปได้อย่างไร ดิฉันมองว่า กศน. ตั้งขึ้นมาเพื่อเติมเต็ม เก็บตกคนที่ขาดโอกาสและพลาด
 โอกาสทางการศึกษาให้มีโอกาส จะให้ผู้ใหญ่ไปศึกษาแบบเด็ก ๆ ก็คงยากนะคะ
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่รับผิดชอบแตกต่างจากระบบและ
 วัฒนธรรมเฉพาะขององค์กร กศน. ทำงานในเชิงรุกไปประสานกับประชาชน ร่วมกับชุมชน
 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในพื้นที่ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าจะให้ กศน.
 เข้าเขตพื้นที่ทำให้วัฒนธรรมขององค์กรของ กศน. เป็นเหมือนในระบบ ต่อไปการทำงาน
 ในพื้นที่หรือการทำงานเชิงรุกก็จะหายไป คงเหลือการตั้งรับ ใครจะเรียนก็ให้ไปเรียนเหมือน
 ในระบบโรงเรียน ทำไมไม่ให้โอกาสประชาชนมีทางเลือกมากขึ้น ถ้าคงไว้ ๓ ปีแล้วไปโอน
 สังกัดพื้นที่ ดิฉันยังไม่เห็นด้วย ดิฉันขอกราบเรียนซ้ำอีกครั้งนะคะ ว่า กศน. สอนชีวิตไม่ได้
 สอนหนังสือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะเดิมมาตรา ๕๕/๑ ลงไปในกฎหมายฉบับนี้จะ
 กราบขอพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์สมการ จันทะสมกรับ

LIRT

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมเองอยู่ในคณะกรรมการเลียงข้างมาก ความจริงเลียงข้างน้อยได้อภิปรายไปแล้วว่าขัดแย้งกัน โดยนัยคือคราวที่แล้ว พ.ร.บ. การศึกษาก็ได้ลงมติไปแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า พ.ร.บ. การศึกษา มาตรา ๓๑ ขออนุญาตอ่านนิดเดียวท่านครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ “การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร และวัฒนธรรมและความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา” นั่นก็คือยกเว้นเฉพาะอาชีวศึกษาเท่านั้นเอง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง นี่คือกฎหมายแม่บท เพราะฉะนั้นเราบอกว่าไป ๆ มา ๆ หัวหางก็จะแย้งกัน โดยนัย จึงอยากจะให้พวกเราพิจารณากันโดยรอบคอบ คราวนี้ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารจัดการได้ ก็มี (๒) คือการจัดสรรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานนี้เขตพื้นที่ที่จะไม่มีวันที่จะจัดได้เลยใช่ไหม ในเมื่อวรรคแรกนั้นบอกว่า การศึกษาระดับนี้ต้องอยู่ในเขต แต่กรณีที่จัดไม่ได้จะจัดไม่ได้ตลอดไปหรือเปล่า จึงมีมาตรา ๕๕/๑ เกิดขึ้น ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ ว่า พ.ร.บ. การศึกษาฉบับนี้ต้องการจะให้การศึกษา นอกโรงเรียนที่เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานไปอยู่ในเขตพื้นที่ มีระยะเวลาเพียง ๓ ปี การบริหารงานบุคคลจะเป็นเรื่องที่ยืดหยุ่นจะยุ่งยากครับ เพราะ พ.ร.บ. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดวิทยฐานะของข้าราชการ ครู กศน. ก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน นั่นก็คือถ้าหัวไปอยู่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แต่การบริหารงานบุคคล การเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะต้องอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา นั่นก็คือหัวอยู่ทาง หางอยู่ทาง อย่างนี้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งของครู กศน. ในอนาคตหรือไม่ นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าการศึกษานอกโรงเรียนออกไปอยู่สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการโดยไม่มีกำหนดเวลา นั่นก็คือการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องไปอยู่สำนักงาน
ปลัดกระทรวงฯ ตลอดไปนั่นไม่มีกำหนดเวลา ผลที่จะตามมาก็คือหัวทางอยู่คนละทาง
ถ้าจะจัดองค์การบริหารงานบุคคล ไปดูข้าราชการครู กศน. โดยเฉพาะ ก็จะเป็นการ
ดำเนินการที่ไม่คุ้มค่า ในขณะที่ประเทศชาติกำลังจำกัดด้วยงบประมาณ ทรัพยากรที่มีจำ
อยู่ในขณะนี้ นั่นก็คือถ้าไปตั้งองค์การบริหารงานบุคคลเฉพาะ กศน. ซึ่งมีข้าราชการครู
ไม่กี่คน เป็นองค์กรกลางหนึ่งที่มาดูแลนี้โดยเฉพาะจะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ
โดยใช้เหตุหรือไม่ แล้วการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่ก็จัดการศึกษาพื้นฐาน
อยู่แล้ว เพราะเหตุใดจึงจะไม่สามารถจัดการศึกษาพื้นฐานที่เป็นนอกระบบไม่ได้ อันนี้
ก็อยากจะให้ที่ประชุมนี้ได้ร่วมกันคิดเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ เพื่อประโยชน์ของ
การศึกษา ผมเองไม่มีส่วนได้เสียกับใคร จะอยู่ที่ไหนไม่มีปัญหาหรอกครับ แต่อยากจะชี้
ให้เห็นว่าปัญหาที่จะตามมาคืออะไร เพื่อให้สภานี้ได้พิจารณาอย่างรอบคอบและ
เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและประเทศชาติอย่างแท้จริง ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สมควรบอกอยู่ที่ไหนก็ได้ นะครับ ต่อไป
อาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม แก้วสร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่ากรรมการเสียงข้างมากต้องทำ
หน้าที่หนักกว่านี้นะครับ ในการที่จะทำให้ผมและเพื่อนสมาชิกฯ เข้าใจได้ กล่าวคือมีปัญหา
๒ อย่าง ประเด็นการศึกษานอกระบบหรือในระบบ อันนี้เป็นเรื่องวิธีการจัดการศึกษา
แต่เนื้อหาที่ให้แก่ผู้รับการศึกษาอีกเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการสอนอาชีพ หรือเป็นการสอน
วิชา แต่ที่นี้ตามร่างที่ท่านเสนอนี้ท่านเสนอว่า การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยเฉพาะที่เกี่ยวกับงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตรงนี้ท่านไม่ถือว่าอะไรที่เนื้อหา
เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะนอกหรือในระบบควรจะมาอยู่ที่เดียวกัน กรรมการ
เสียงข้างน้อยก็พยายามจะบอกว่าเนื้อหาอาจจะเหมือนกัน สอนภาษาอังกฤษเหมือนกัน
แต่การบริหารความถนัดของครูต่าง ๆ หรือแม้แต่ทรัพยากรไม่อาจจะบริหารร่วมกันได้
การจะบอกว่าการศึกษานอกระบบท่านว่าอย่างนั้น แต่กรรมการข้างมากบอกว่าต้องบริหารร่วมกัน

เพราะฉะนั้นช่วยทำให้สมาชิกฯ เข้าใจอีกครั้งว่า กรรมการเสียงข้างมากท่านเป็นฝ่ายเสนอ ท่านต้องทำให้เข้าใจให้ได้ว่า สิ่งที่สอนเหมือนกันแต่ระบบไม่เหมือนกัน สามารถอยู่ด้วยกันได้ และถ้าไม่อยู่จะเสียหายอย่างไร ช่วยทำความเข้าใจอันนี้ให้ชัด ถ้าทำไม่ได้ก็กลับที่เดิม นะครับ แต่ผมเห็นว่ากรรมการเสียงข้างมาก ยังไม่ทำหน้าที่พิสูจน์ให้สมาชิกฯ เข้าใจได้ ต้องสอนภาษาอังกฤษเหมือนกัน แต่สอนคนละระบบ จำเป็นต้องอยู่ในสำนักงานเดียวกัน ถ้าท่านอธิบายตรงนี้ได้ ท่านต้องตอบต่อไปด้วยลงไปยังเขตด้วย เวลาบริหารในพื้นที่ กฎหมายเขียนเอาไว้ ในเขตพื้นที่การศึกษาใช้สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วในพื้นที่ ตัวการศึกษานอกโรงเรียนที่เกี่ยวกับการสอนขั้นพื้นฐาน จะอยู่ในเขตหรือเปล่า ตรงไหน ครับ มาตราไหน แล้วใครจะบริหารดูแล เพราะสำนักงานเขตใช้กับการศึกษาในรูปแบบ และเป็นการศึกษาพื้นฐาน ท่านเป็นแต่เพียงย้ายหัวจากสำนักงานปลัดฯ มาอยู่สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้นใช่ไหม แล้วในพื้นที่จะไปอย่างไร ท่านจะยึด เขตต่อหรือเปล่า อันนี้ก็เป็นปัญหาอีก-----

แล้วท่านคะครับ ภายในเวลาที่กำหนดท่านโยกเขาจากสำนักงานปลัดฯ ไปอยู่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วมาตรา ๒๗ เอาไว้ทำไม มาตรา ๒๗ บอกว่า “ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนและประสานความร่วมมือการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในสำนักงานปลัดกระทรวงฯ” ท่านเขียนในบทถาวรครับว่า การศึกษานอกระบบให้อยู่ในสำนักงานปลัดฯ และพอบทเฉพาะกาลท่านบอกให้ไปอยู่ที่อื่น ถ้าจะเอาจริงท่านต้องเขียนบทเฉพาะกาลให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ ด้วยหรือไม่ และในแง่นิติบัญญัติ ผมก็คิดว่าดูจะยังอธิบายอะไร ไม่ได้หลายอย่าง ว่าท่านเด็ดหัวมาอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ระดับพื้นที่จะเข้าในเขตใหม่ แล้วมาตรา ๒๗ มีคณะกรรมการลอย ๆ แต่หายไปแล้ว เหลือแต่สอนทำปาท้อง โก่อเอาไว้ทำไม ช่วยตอบให้ชัดเจน ถ้าอธิบายไม่ได้ผมยืนตามร่างเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์jemศักดิ์ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม jemศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานฯ ครับผมเองเป็นผู้ขอแปรญัตติ แต่ก่อนที่ผมจะพูดในรายละเอียด ผมขอตั้งข้อสังเกต ๒ - ๓ ข้อ ข้อสังเกตประการที่ ๑ ท่านกรรมาธิการवलลภบอกว่าเรื่องนี้เราเคยลงมติเมื่อ ๔ เดือนเศษมาแล้ว ทำไมถึงจะมาขอแปรญัตติอีก ผมคิดว่าเป็นสิทธิที่ผมจะแปรญัตติ ถ้าท่านไม่เห็นด้วย ท่านก็ไม่เห็นด้วย และท่านก็ควรจะมาประชุมด้วยตอนที่ ไม่เห็นด้วย แต่ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องบอกความจริงว่า ผู้ที่ขอสงวน กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวน ท่านกรรมาธิการवलลภบอกว่า จริง ๆ มีคนอยากจะสงวนมากกว่านี้อีก ท่านลองนับดูสิครับ ถ้าคนสงวนมากกว่านี้ก็เป็นเสียงข้างมากแล้ว แต่ทำไมเป็นเสียงข้างน้อยได้ ก็เพราะว่าท่านไม่ได้มาประชุมกันครับ อาจารย์บุญทันก็ไม่ได้มาประชุม คุณवलลภก็ไม่ได้มาประชุม คุณสมบูรณ์ก็ไม่ได้มาประชุม คุณมนตรีก็ไม่ได้มาประชุม

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับขอประทานโทษครับ ขอเอาสาระเลย เพราะว่าเดี๋ยวเข้าข้อ ๕๓ โอเค. ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : คือว่าคนไม่มาประชุมมีสิทธิสงวนไหมครับ เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยมาสงวนได้หรือเปล่าเพราะในที่ประชุม

เขากันแทบตาย ผมก็มีเหตุมีผล ผมไม่มีส่วนได้เสียเลยกับเรื่องนี้ แล้วกรรมการหลายคนพอฟังผมแล้วก็ได้คิด ก็อยากจะเดิมอยากจะแก้ไขด้วย ถ้าท่านมากกับผมเสียวันนั้นจะได้ไม่เสียเวลา ป่านนี้ท่านเปลี่ยนใจหมดแล้ว แต่คนที่ไม่มากด้วย แต่สงวนถูกเดียวอย่างนี้ก็เสียเวลา เสียเวลาสภาทั้งหมด เพราะท่านไม่ฟัง ประเด็นปัญหาที่ผมพูดนี้ไม่ได้นอกเรื่องเลยนะครับ เพราะท่านไม่ฟังพวกผม แล้วท่านสงวน แล้วท่านก็มาว่าเอา ๆ ผมนั่งฟังมาชั่วโมงกว่า เมื่อสักครู่นี้ข้าวยืนอยู่ข้างนั้นฟัง แล้วก็ว่าเอา ๆ โดยที่ท่านไม่ฟังเวลาเราสงวนคำแปรญัตติ เวลาที่เราพูดในกรรมการ แล้วท่านก็มาว่าเอาตรงนี้ แล้วถ้าท่านประธานฯ ไม่ให้ผมพูดอย่างนี้จะให้ผมพูดอะไร จริง ๆ แล้วเขาไม่มีสิทธิครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้พูดในประเด็นครับ ในสาระสำคัญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ประการถัดไป สิ่งที่ผมขอแปรญัตตินั้น ผมเขียนแล้วก็มีเอกสารเรียบร้อย แล้วหลังจากที่เห็นด้วยในหลักการของผมก็มีกรรมการบางท่านบอกว่า ขอเอาไปแก้ไขถ้อยคำได้ไหม ผมบอกว่า ไม่มีปัญหาบางท่านบอกว่า อาจจะต้องไปพิจารณาเปลี่ยนอย่างที่ท่านอาจารย์แก้วสรรพุด ไปใส่เอาตอนต้น ๆ เลยถ้าจะใส่ ผมก็บอกว่า ผมไม่มีปัญหา ผมก็กราบเรียนท่านประธาน คณะกรรมการว่า จะใส่ตรงไหนช่วยไปพิจารณาเลย จะไปแก้ไข จะไปใส่ตรงไหน ขอให้ได้หลักการอย่างที่เราแปรญัตติไว้ก็แล้วกัน นั่นก็เป็นสิ่งที่ผมขอ แล้วผมก็ออกจากห้อง เพราะว่าเขาลงมติกันตามผม เขาบอกว่าจะใส่มาตราอื่นได้ไหม ผมบอกว่า ไม่มีปัญหาจะแก้ไขถ้อยคำได้ไหม ได้ ไม่มีปัญหา แต่ท่านประธานฯ ครับ ขอคุณะครับ สิ่งที่ท่านแก้ไขมานั้นผมอ่านผมก็ตกใจ มาตรา ๕๕/๑ อย่างที่ท่านทั้งหลายเห็นอยู่ในมือ แต่ผมจะอ่านให้ท่านฟังนะครับว่าที่ผมแปรญัตติคืออะไร แล้วท่านพิจารณาเองแล้วกันครับว่าเหมือนกันหรือไม่เหมือนกัน-----

ท่านประธานฯ ครับ ผมขอแปรญัตติให้เดิมข้อความว่า “ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับ
หน่วยงานทางการศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาโอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อครบ ๓ ปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการดังกล่าว” แต่ท่านประธานฯ ครับ ผมออกจากห้อง ผมไม่ได้เป็น
กรรมการ ผมไม่มีสิทธิรู้เลยว่าเขาขอผมว่าไปแก้ไขถ้อยคำได้ไหม ผมบอกได้ ขอให้ตรง
ตามมติที่แล้วก็แล้วกันที่ผมแก้ อาจารย์แก้วสรถึงงงครับว่าทำไมเขียนอย่างนี้ ผมก็งง ผมไม่มีครับ
เฉพาะที่เกี่ยวกับงานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบ คือเดิมไป
แล้วผมว่าไม่ตรงกับที่ผมขอ ที่นี้จะทำอย่างไร ผมก็ไว้ใจกรรมการ ในหลักฐานมีอยู่อย่างนี้
ท่านประธานฯ ครับ ที่นี้ผมจะขอให้ความเห็นว่าคุณเทคนิคท่านประธานฯ ต้องแก้ไขแล้ว
จะให้ผมทำอย่างไร ผมแปรญัตติ มีหลักฐานพร้อม ที่นี้กรรมการท่านไปแปรฯ
อีกอย่างหนึ่งของผม แล้วไปเพิ่มมาตราผม ไม่ได้เพิ่มมาตราท่าน ใส่ตรงไหนผมบอก
แล้วแต่ท่าน ทำไมผมจึงให้เหตุผลว่าการศึกษานอก โรงเรียนควรจะอยู่กับเขตพื้นที่
ในหลักการ แต่ผมก็ให้อยู่กับสำนักงานปลัดฯ ๓ ปีก่อน แล้วหลังจากนั้นไปอยู่เขตพื้นที่
ประการที่ ๑ ที่ท่าน ส.ว. นันทนาพูนนั้นถูกต้องเลย เพราะการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนนั้นสอนชีวิต ไม่ได้สอนหนังสือ ท่านประธานฯ ครับ ชีวิตของคน
ภาคเหนือกับชีวิตของภาคใต้ ชีวิตของคนภาคอีสานและภาคกลางต่างกัน เขตพื้นที่การศึกษา
จึงสะท้อนท้องถิ่นได้ดีกว่าส่วนกลาง การศึกษา กศน. หรือการศึกษานอกระบบ เป็นการ
ศึกษาที่คณะผู้จัดการศึกษาคือครู อาจารย์และคณะผู้บริหารต้องลงไปหาประชาชน
ไม่ใช่ก็จะสอนอะไรก็สอน แต่ต้องลงไปหาประชาชนว่าในเขตพื้นที่นี้เขาต้องการสอน
ชีวิตอะไร ไม่ใช่สอนหนังสือ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ การบริหารจัดการควรจะ
กระจายอยู่ที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือไม่ ท่านประธานฯ ครับ ท่านอาจารย์สมควรได้พูดไว้
ชัดเจน มาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งเป็น
แม่บทของการปฏิรูปการศึกษา บอกว่าการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึด
เขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษาจำนวนประชากร วัฒนธรรม

และความเหมาะสมด้านอื่น เว้นแต่เรื่องของอาชีวศึกษาเท่านั้น แล้วยังเขียนไปว่า ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่งให้กระทรวงจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานก็คือ กศน. หรือการศึกษานอกระบบ นั้นเป็นข้อยกเว้น ถ้าทำไม่ได้ถึงจะให้ทำอย่างนี้ แต่ถ้าทำได้ต้องไปอยู่เขต ผมแปรญัตตินี้ ผมไปบิดเบือนอะไรครับ ผมดูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ปฏิรูป ทำไมผมไม่ไปเอาข้อยกเว้นเป็นหลัก แต่ตัวหลักต้องมาก่อน ข้อยกเว้นต้องมาทีหลัง ด้วยเหตุนี้ผมจึงจำเป็นต้องแปรญัตตินี้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาที่ให้เขตการศึกษาเป็นผู้บริหารจัดการให้สอดคล้องกับเนื้อหา และท่านประธานฯ ครับ สถานที่ที่ใช้สำหรับการศึกษานอกระบบถามว่าปัจจุบันนี้ก็ใช้โรงเรียน ใช้ในสถานที่ อาคาร เครื่องใช้ ของเขตพื้นที่การศึกษาอยู่แล้ว ทำไมไม่ให้เขาดำเนินการจัดสรรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒ ด้วย แค่งัดมานั่งดูเพียงแค่ว่า ถ้าคนอยู่ ๓ ปีถูกย้าย ย้ายให้จะยุ่งยาก ไปเสียเลย ตั้งแต่ต้นไหมครับ ทำไมเราไม่ทำให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาฯ คือไปเสียเลย แต่ผมทราบว่าท่านบอกว่าไม่พร้อม คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้ก็บอกว่าถ้าไม่พร้อม ๓ ปีเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมเสนอผมไม่ได้คิดกลางอากาศ จับขึ้นมาจากกลางอากาศแล้วเสนอลงไป แต่ผมเสนอจากข้อมูลที่ผมศึกษาคิดตามมาทั้งหมดว่าพูดกัน ๓ ปีหรือไม่ เขายอมรับว่า ๓ ปีพร้อม ผมไม่ได้จับจากกลางอากาศครับ คำหนึ่งก็กระแหนะกระแหนะผมเองนั่งอยู่ตลอด ท่านประธานฯ จะเห็นครับ แล้วผมก็มีความรู้สึกครับ ผมก็ปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมืองคนหนึ่ง ผมแปรญัตติ ผมไม่แปรฯ ก็ได้ แต่ผมแปรญัตติก็ด้วยเจตนาดี ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่มีอะไรทั้งสิ้น แต่อยากกล่าวหาว่าคนที่ทำไม่รู้เรื่องเพิ่มเติมอะไร นี่อะไรอยากจะทำก็ทำ ผมนั่งฟังมาครับท่านประธานฯ

ประการสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะชี้ให้พิจารณาว่า
สิ่งที่ผมแปรญัตตินั้นเป็นของสำคัญ ส่วนกรรมการจะไปตกลงกันใหม่ จะไปตกลงกัน
จะเอาไปไว้ตรงไหนไม่ใช่หน้าที่ของผมแล้ว เพราะท่านได้เอาของผมไปเปลี่ยนแปลง
ผมขอยืนยันตามหลักการที่ผมได้เสนอไว้ และท่านประธานฯ ครับ กรรมการ
เสียงข้างมาก คำว่า เสียงข้างมาก แสดงว่ามีจำนวนมากกว่าคนที่นั่งตรงนี้ ท่านต้องให้
คนเสียงข้างมากพูดครับ ถ้าไม่อย่างนั้นมีอะไรเกิดขึ้นครับ ผมแปรฯ อย่างหนึ่ง
เขียนอีกอย่างหนึ่ง เสร็จแล้วพอมานในที่นี้เสียงข้างมากไม่พูด เสียงข้างน้อยพูด และถามว่า
เสียงข้างน้อยมาประชุมหรือเปล่า เปล่า ได้ฟังที่ผมให้เหตุผลใหม่ ไม่ได้ฟัง และตกลง
เราจะทำงานกันแบบนี้หรือครับสภาของเรา ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากกรรมการถูกพาดพิงนะครับ เคี้ยวจะ
ขอให้กรรมการชี้แจงก่อน แล้วต่อไปเป็นท่านนิรุตน์ครับ เชิญกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา มีการถูกพาดพิงเรื่องไม่เข้าประชุมนะครับ ขอชี้แจง
อย่างนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า สิ่งที่อภิปรายทำความเดิมว่าร่างนี้อาจารย์เจิมศักดิ์
เคยแปรฯ มาแล้วในฉบับที่แล้ว และยกมาแปรฯ ฉบับนี้ ไม่ได้เป็นการกระหน่ำกระหน่ำ
เป็นข้อเท็จจริง ถ้าอาจารย์คิดว่ากระหน่ำกระหน่ำก็เป็นเรื่องส่วนตัวที่คิดเองได้ อันนี้
ผมไปละลาบละล้วงไม่ได้ เป็นความรู้สึกของจิตใจของแต่ละคนซึ่งแล้วแต่จะตีความ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ผมไม่อยู่ในที่ประชุมจริงครับ ไม่ปฏิเสธเลย
เป็นความกล้าหาญต้องยอมรับครับ เพราะผมก็มีภารกิจของผม ผมถูกเชิญไปอภิปราย
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ไปครับ และผมกลับมาผมก็ทำการบ้านครับ
ผมกลับมาถามเจ้าหน้าที่ว่ามีอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงขอคุณน้อย และผมก็เห็นมาตรานี้ครับ
ผมเข้ามาขออนุญาตท่านประธานสงวนเลยครับ ขออนุญาตสงวนจริง ๆ ครับ ท่านประธาน
ยังถามว่า เอ๊ะ เราจะเอากันอย่างไร ผมก็ทำความเดิมว่า หน้าตาหน้าหน้านี้ยังสงวนกันได้
เลย ยังทบทวนกันได้เลย เรื่องนิติบุคคลยังทบทวนกันได้ โฉนดมาตรานี้จะทบทวนไม่ได้

เพราะผมเป็นกรรมการมีสิทธิเต็มที่ได้โดยสมบูรณ์ครับ อันนี้เป็นไปตามข้อบังคับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานผ่อง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมการ กระผมต้องกราบเรียนว่า
ที่กระผมไม่ได้แสดงความเห็นอภิปรายเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนั้น ก็เพราะว่ากระผม
ทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นกลางในที่ประชุม แต่กระผมจำเป็นจะต้องชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับ
เพื่อนสมาชิกฯ ในเรื่องสิทธิของกรรมการในการที่จะสงวนว่า ทำไมประธาน
ถึงยอมหรือปล่อยให้มีการสงวนในภายหลัง ซึ่งอันนี้ได้มีการศึกษาแล้วครับ สามารถทำได้
และเราก็ทำกันมาหลายครั้งหลายหน และไปเปิดดูข้อบังคับการประชุมก็ไม่ได้เขียนบัญญัติ
ห้ามเอาไว้ จึงได้มีการเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกฯ ที่เป็นกรรมการและไม่ได้เข้า
ประชุมในวันนั้นได้ใช้สิทธิในการที่จะสงวนความเห็น ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์นะครับ

- ๔๐/๑

ประการที่ ๒ กระผมอยากจะทราบเรียนว่าที่ท่านผู้ขอแปรญัตติ คือ อาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านบอกว่าท่านไม่ได้เห็นมาตรานี้ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ซึ่งไม่ตรงกับที่ท่านต้องการ ซึ่งความจริงแล้วข้อเท็จจริงวันนั้นท่านบอกว่าท่านพอใจถ้าหากมีการโอนการศึกษาออกโรงเรียนกลับไปเขตพื้นที่ภายใน ๓ ปี ส่วนจะไปเขียนอย่างไรนั้นท่านไม่คิดใจ ก็เลยมอบให้เจ้าหน้าที่กฤษฎีกาไปช่วยเขียนให้ เมื่อเจ้าหน้าที่กฤษฎีกาเขียนให้แล้ว กระผมก็ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการนี้ ช่วยไปมอบให้อาจารย์เจิมศักดิ์ช่วยตรวจสอบดูเพื่อว่าท่านจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไรนะครับ ก็ไปมอบแล้ว เจ้าหน้าที่รายงานบอกว่ามอบแล้ว แต่ก็ไม่ได้มีการแก้ไขมา เมื่อท่านมาทักท้วงในตอนนี้นะครับผมจำเป็นต้องเรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิกฯ ได้เข้าใจนี่คือข้อเท็จจริงนะครับ ไม่ได้มีการบิดเบือนหรือทำอะไรให้เสียหายนะครับ ส่วนการลงมติสุดแล้วแต่เพื่อนสมาชิกฯ จะเห็นเป็นประการใดนะครับ กระผมจะไม่อภิปราย จะขอวางตัวเป็นกลาง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมจะขอให้กรรมการชี้แจงก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวผมให้ตามรายชื่อที่ท่านยกมือไว้นะครับ เชิญกรรมการ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ก่อนครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ และเป็นกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมได้รับฟังความเห็นคำแปรญัตติของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ แล้วผมก็ไม่เห็นด้วย การลงมติในวันนั้นนะครับ ในที่ประชุมมี ๑๑ คน รวมทั้งท่านประธานคณะกรรมการ ๑๐ คน ลงมติเสียงข้างมาก ๕ คน เสียงข้างน้อย ๓ คน มีผม มีอาจารย์วิริยะ มีท่านรองปลัด อีก ๒ ท่านงดออกเสียง ๑๑ คน ถามว่าครบองค์ประชุมไหม ครับครับ เพราะกรรมการวิสามัญองค์ประชุม ๑ ใน ๓ ๑๑ คนนี้เกิน ๕ นะครับ ก็ถือว่าครบองค์ประชุม นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บอกว่าคำแปรญัตติของท่านนั้น หลักการใหญ่ก็คือว่าเมื่อครบ ๓ ปี ให้โอนการศึกษาออกโรงเรียนไปสังกัดเขตพื้นที่ ส่วนจะเขียนถ้อยคำอย่างไรท่านไม่สนใจ ขออย่าที่ท่านประธานมองได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ ก็มอบให้กฤษฎีกาไปร่างให้ ก็ไปร่างเป็น ๕๕.๑ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้เห็นอยู่ในเอกสารรายงานของ

กรรมการ แล้วท่านบอกว่าท่านไม่ได้แปรฯ อย่างนี้ ทางเจ้าหน้าที่ได้ส่งให้ท่านดูแล้วหรือ ถ้าท่านไม่ได้เห็นก็ไม่ได้เป็นความบกพร่องของกรรมการครับ รายงานก็ออกมาเป็นอย่างนี้ ถ้ารายงานไม่ตรงท่านไปขอแก้รายงานได้ก่อนที่จะเสนอสภาใหญ่ อันนี้ผมขอทำความเข้าใจก่อนเป็นอันดับแรก สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยที่อาจารย์เจิมศักดิ์แปรญัตติ ซึ่งจะให้ การศึกษานอกโรงเรียนไปอยู่กับเขตพื้นที่ในเวลา ๓ ปีนั้น ผมคิดว่าภารกิจของการจัด การศึกษานอกโรงเรียน สมาชิกฯ หลายท่านรวมทั้งกรรมการเสียงข้างน้อยได้พูดไปมาก แล้วนะครับ ผมขอสรุปสั้น ๆ ในส่วนนี้ว่า กศน. ไม่ได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือไม่ได้ไป จัดในเรื่องสอบเทียบ ม. ต้น ม. ปลายเท่านั้น แต่ กศน. ได้จัดการศึกษาอย่างอื่นมากมายครับ เช่น การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จัดการศึกษาเพื่อ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชนต่าง ๆ เพราะฉะนั้นภารกิจดังกล่าวนี้การจัดการศึกษานอกโรงเรียน ก็ต้องมีกระบวนการเรียนการสอน มีเนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างจากการศึกษาในระบบ-----

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้นเป็นการจัดการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาขาดแคลน เป็นการเติมความรู้ เติมปัญญาให้กับสังคมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพราะฉะนั้นงาน'การศึกษานอกโรงเรียนจึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐ ความต้องการของประชาชน ซึ่งจะเกิดจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมของชาติ

ประการที่ ๒ ซึ่งยังไม่มีใครพูดถึง กระผมขอให้ข้อสังเกตว่า ถ้าให้การศึกษานอกโรงเรียนไปขึ้นอยู่กับเขตการศึกษาพื้นฐาน อันนี้จะไปเข้าระบบการจัดการศึกษาฟรีหรือเปล่า รัฐบาลจะต้องจัดงบประมาณส่วนนี้ไปอุดหนุนด้วยใช่ไหม รัฐบาลจะรับภาระนี้ไหวหรือเปล่า เพราะว่ากลุ่มประชากรที่อยู่นอกระบบการศึกษานี้มีจำนวนมากมายครับ แต่ว่าขณะนี้ที่เขามาเรียนการศึกษานอกโรงเรียนก็ได้เก็บเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามสมควร ภาคเรียนละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท เป็นเรื่องการร่วมด้วยช่วยกัน แบ่งเบาภาระของรัฐบาล แต่ถ้าไปอยู่กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปจัดเป็นการศึกษาพื้นฐานนี้จะต้องฟรีหรือไม่ อันนี้ผมให้ข้อสังเกตไว้สำหรับสมาชิกฯ จะประกอบการพิจารณาตัดสินใจ

ประการต่อไปครับ ผมมองตรงกันข้ามกับท่านที่อภิปราย อ้างมาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกระผมเห็นว่าในมาตรา ๓๗ วรรคสองนั้น โดยเฉพาะได้กล่าวถึงว่า ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้ เพื่อเสริมการบริหารและจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ หมายความว่าในภาวะปกตินี้เขตพื้นที่สามารถจัดการศึกษานอกระบบได้อยู่แล้ว ถ้าคุณจัดไม่ได้ส่วนกลางถึงจะลงไปช่วยจัด เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนเติมลงไปอย่างนี้ และในการเขียนนี้บอกว่า เมื่อครบกำหนด ๓ ปีให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้สิน อัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้าง เงินงบประมาณต่าง ๆ ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบของการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด จะโอนอย่างไร

ท่านประธานฯ ครับ จะแยกอย่างไร บอกว่าให้เอาเฉพาะงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน คน ๆ หนึ่งเขาก็ทำงานหลายหน้าที่ สมบัติชิ้นหนึ่ง คอมพิวเตอร์ชิ้นหนึ่ง
ทำทั้งการศึกษาพื้นฐาน ทำทั้งการศึกษาตามอัธยาศัย ทำทั้งงานกลุ่มวิชาชีพ งานกลุ่ม
สนใจต่าง ๆ มากมาย จะไปแยกอย่างไรนี้ครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นเหล่านี้ผมคิดว่า
ไม่เหมาะสมไม่ควรที่จะเติมมาตรา ๕๕/๑

ประการสุดท้ายครับ สมาชิกฯ บางท่านก็ได้อภิปรายแล้วผมขอย้ำอีกที่ว่า
การที่จะกำหนดให้โอนการศึกษานอกโรงเรียนไปสังกัดเขตพื้นที่เมื่อครบ ๓ ปี เป็นการ
บั่นทอนขวัญกำลังใจของข้าราชการและลูกจ้างของการศึกษานอกโรงเรียนซึ่งมีอยู่
ทั้งหมด ๑๐,๐๐๐ กว่าอัตราครับ เฉพาะลูกจ้างก็ ๗,๐๐๐ กว่าคน เฉพาะครูอาสา
๔,๔๘๐ คน ลูกจ้างประจำ ๑,๖๘๒ คน คน ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ คนจะให้เขาอยู่อย่างไรครับ
๓ ปีต่อไปนี้เขาจะมีความมั่นใจอย่างไรในชีวิต โดยเฉพาะคนที่เป็นข้าราชการที่ดี
เป็นลูกจ้างที่ดี เพราะฉะนั้นเมื่อไม่รู้ว่อนาคตของตนเป็นอย่างไรก็ไม่มีกำลังใจกำลังใจ
ที่จะทำงาน ในช่วง ๓ ปีแรกแห่งการปฏิรูปการศึกษานั้นผมคิดว่าควรจะเป็น ๓ ปี
แห่งการพัฒนาครับ ไม่ควรจะเป็น ๓ ปีแห่งความวิตกกังวล ถ้าถามความเห็น
ส่วนตัวผม-----

-๔๒/๑

เมื่อครบ ๓ ปีรัฐบาลควรจะประเมินผลงานของการศึกษานอกโรงเรียน และก็ตัดสินใจกันตรงนั้นว่าจะเอาอย่างไร บอกให้รู้ผมจะประเมินคุณ ๓ ปีข้างหน้า ถ้าคุณทำไม่ดีคุณอาจจะต้องไม่ได้อยู่ตรงนี้ หรืออาจจะไปอยู่เขตพื้นที่ หรืออาจจะไปอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ เพราะฉะนั้นโดยประการทั้งปวงที่อภิปรายมาแล้ว กระผมเห็นว่าควรจะตัดมาตรา ๕๕/๑ ที่กรรมการได้เพิ่มขึ้นนี้ออกไปทั้งหมดให้คงร่างเดิมไว้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำพันธ์ ป้องปาน ครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป้องปาน กรรมการ กระผมขออภิปรายสั้น ๆ นะครับ สนับสนุนความคิดเห็นของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ และท่านอาจารย์สมควร ด้วยเพราะ

๑. เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้มีแห่งขึ้นมาในหน่วยงานทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ชัดเจนว่าให้มีอุดมศึกษา การศึกษาพื้นฐาน อาชีวศึกษา และสภากาการศึกษา ไม่ได้แตกหน่อไปว่าเป็น กศน. หรืออะไรทั้งสิ้น คือกฎหมายหลักในการปฏิรูปการศึกษาจึงเห็นด้วยกับคำอภิปรายของท่านเจิมศักดิ์ หรือท่านสมควร

๒. การใช้ทรัพยากรร่วมกันหาก กศน. อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา สามารถใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันกับการศึกษาพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม เพราะปัจจุบัน กศน. ก็ไปใช้อยู่แล้ว ใช้โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม ใช้ครูประถม ครูมัธยมมาสอนอยู่แล้ว ถ้าฟังคน กศน. ไม่สามารถจะทำอะไรได้ เป็นผู้จัดการเฉย ๆ ถ้าไปอยู่ตรงนั้นจะมีพวก มีห้อง มีเพื่อน มีฝูง มีญาติ มีพี่น้อง มากมายเหลือเกินในเขตพื้นที่การศึกษา ถ้าแตกหน่อมาอย่างนี้ผมเชื่อว่าต่อไปจะโคดเดี๋ยวจะลำบากในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

๓. การดึง กศน. มาไว้ส่วนกลางผิดหลักการบริหารอย่างสิ้นเชิง เพราะข้าราชการครูในเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการครู ข้าราชการครูในเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องขึ้นต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา การบริหารงานบุคคล และพอมาส่วนกลางก็จะขึ้นต่อ ก.พ. ก.ร.ที่ถึง กศน. มาขึ้นสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ท่านไปดูต่อไปก็แล้วกันว่า พอเรากระเบียบข้าราชการครูซึ่งจะออกต่อไป ไประบุให้อำนาจของ อ.ก.ค.ศ. ให้มีอำนาจว่าราชการมาขึ้นเป็นพิเศษเพื่อกิจการอื่นนี้ ซึ่งไม่ใช่หลักบริหาร

ทำได้ จะออกกฎหมายให้คนออกถูกเป็นลึงก็ออกได้ ทำได้ แต่หลักบริหารไม่ถูก กคน.
คือครูที่อยู่ในพื้นฐานจะมีปัญหามากในโอกาสต่อไป คนที่ได้ประโยชน์คืออธิบดี คือคนใน
กรม ครูที่อยู่กับเพื่อนพ้องน้องพี่ในพื้นฐานจะเสียใจในภายหลัง เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอ
ฝากให้คิดให้มาก ๆ ว่า เราจะกระระบบที่ถูกต้องไว้หรือจะทำเพื่อตามใจคนใดคนหนึ่ง ก็ขอ
กราบเรียนแก่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการที่เหลือน่าห่วง ที่จะเป็นฝ่ายเสียง
ข้างน้อย ขอเชิญกรรมการเสียงข้างน้อยอีกท่านหนึ่งก่อนครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กรรมการเสียงข้างน้อย
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากที่เพิ่ม
มาตรา ๕๕/๑ ขอสงวนคำแปรญัตติขอให้ตัดออก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การจัดการ
ศึกษาจะไปอยู่ในวงแคบคือ ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนั้นรู้สึกละเลยที่จะไม่สมบูรณ์จะต้องอยู่ในหลาย
กลุ่มในความหลากหลาย ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า การจัดการศึกษา
นอกโรงเรียนกับการจัดการศึกษาระบบพื้นฐานการศึกษานั้นไม่เหมือนกัน ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ การศึกษานอกโรงเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับคนตั้งแต่เด็กจนวัยชรา ในทุกรูปแบบ
ในทุก ๆ เรื่องที่จะเกิดผลดีกับสังคม กับชาติบ้านเมือง และกับตัวผู้เรียน-----

เพราะฉะนั้นจึงไม่มีรูปแบบใดที่จะคิดขึ้นได้ อาจจะคิดขึ้นในวันนี้ได้ พรุ่งนี้อีก ๓ เดือน จะคิดได้อีกเรื่องหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นรูปแบบนี้ไม่จำกัด ไม่กำหนด การศึกษา นอกโรงเรียนจะแตกต่างกับการศึกษาระบบอื่น คืออพยพโรงเรียนไปหาผู้เรียน เขามีทีม วิทยากรเป็นร้อย ๆ ทีมในทุก ๆ เรื่อง อาจจะเป็นทีมลิเก หมอรำ เพลงโคราช หรืออะไรก็ได้ วันนี้ เดือนนี้ไปสอนที่โคราช เดือนหน้าอาจจะอพยพไปแม่ฮ่องสอน อพยพอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ถ้าอยู่กับเขตการศึกษาจะดำเนินการไม่ได้ คนไทย ๖๐ ล้านคน ความต้องการ ในด้านการศึกษาไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าอยู่ในเขต การศึกษาจะทำอย่างนี้ไม่ได้ แล้วสำคัญที่สุดท่านประธานฯ บุคลากรไม่เหมือนกัน ในเขตการศึกษานั้นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลของครูสภาซึ่งกำลังจะออกนี้ จะต้องไปประกอบวิชาชีพ ท่านประธานฯ จะหาหมอเพลงที่ไหนมีไปประกอบวิชาชีพ วิทยากรทีมลิเกเหล่านั้ หรืออะไรก็ได้ที่เป็นอาชีพ ที่ กศน. อยากจะทำ เพราะฉะนั้น ถ้าอยู่เขตการศึกษา การศึกษาที่หลากหลายจะไม่เกิดขึ้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอกราบเรียนว่า ในระบบการศึกษาเขตพื้นที่ฐานการศึกษานั้นเป็นการศึกษาตามระบบ โรงเรียนซึ่งมีงานมากมาย ผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่จะมาคิดอุดช่องว่างในเรื่อง อาชีพต่าง ๆ ของมวลมนุษยชาติ ๖๐ ล้านคนนี้ ไม่มีโอกาสจะคิด แต่ว่า กศน. นั้นคิด บางครั้งก็ไปศึกษาทางโทรทัศน์บ้าง ทางวิทยุบ้าง ในหลายรูปแบบอะไรบ้างที่บกพร่อง ที่ไม่มีใครคิด กศน. ก็จะคิด และมาเผยแพร่ให้ประชาชน เพราะฉะนั้นรูปแบบที่ต่างกัน จะอยู่ด้วยกันนี้จะลำบาก เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนสั้น ๆ ว่า เขตพื้นที่การศึกษา กับการศึกษานอกโรงเรียนนั้นน่าจะอยู่คนละที่ และทำคนละแบบขนานควบคู่กันไป อะไรบ้างตกหล่น อะไรบ้างที่ไม่มีใครทำ อะไรบ้างที่ยังไม่ทำ อยากจะทำ กศน. จะได้ เอาไปทำ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่จะให้อยู่คนละที่ แล้วผมเห็นด้วยกับท่านณรงค์ เป็นอย่างยิ่งว่า ๑๐,๐๐๐ กว่าชีวิตอีก ๓ ปีจะอยู่อย่างไร มีความหวาดหวั่น มีความวิตกกังวล ไม่อยากจะทำงาน คิดทำงานก็ไม่มีกำลังใจ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า เห็นสมควร อย่างยิ่งที่จะต้องตัดออก และให้อยู่คนละที่ ให้เขาทำงานไปเถอะครับ เพื่อประโยชน์ ของชาติบ้านเมืองเหมือนกัน ไม่จำเป็นจะต้องไปอยู่ในที่เดียวกัน ไม่จำเป็นจะต้องทำ

อย่างเดียวกัน อะไรบ้างที่เป็นประโยชน์กับสังคม กับชาติบ้านเมือง ต่างคนต่างทำ ชาติไทยไม่ใช่ของใครคนใดคนเดียว ต้องช่วยกัน ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ X

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอกรรมาธิการเสียงข้างมากอีกทีหนึ่ง คืออาจารย์บุญเลิศ แล้วผมจะขอให้สมาชิกฯ อภิปราย เพราะฉะนั้นขออาจารย์บุญเลิศ อาจารย์เสียงข้างน้อยหรือเสียงข้างมากครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : คือผมงด ออกเสียงวันนั้น แต่ว่าผมอยากจะเป็นกลางเพื่อจะชี้แจงให้ที่ประชุมแห่งนี้ตัดสินใจครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ อาจารย์สั้น ๆ ก็ดีครับ :

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมอยากจะกราบเรียนวันนั้นที่ผมงดออกเสียง เพราะว่าฟังท่านกรรมการเสียงข้างมาก ที่เสนอญัตติ ประทานโทษขออภัยนาม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ฟังดูก็เพราะ ก็สวดยหรูว่า การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานี้ทำได้ทุกอย่าง ดูเพราะดี ดูราบรื่นดี ดูน่าสนใจ น่าจะทำได้ แต่ผมเป็นห่วงว่าระบบการศึกษาของประเทศเราเนี่ย ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ฉบับแก้ไข ๒๕๔๕ เราแบ่งการศึกษาออกเป็น ๓ ระบบ คือภายในระบบ นอกกระบบ แล้วก็ตามอัธยาศัย ทีนี้เรามาดูคำว่า ในระบบกับนอกกระบบ นี้ค่อนข้างจะเห็นชัดว่าแตกต่างกันครับท่านประธานฯ ที่เคารพ -----

ในระบบขณะนี้ตัวเลขการจัดการศึกษาในระบบนี้มีคนอยู่ ๑๒ ล้านคน ใน ๖๓ ล้านคน คนอีก ๕๑ ล้านคน นอกกระบบจะต้องเข้าซ่อมเสริม ไม่มีใครดูแลได้หรอกครับ คือในระบบนี้เขตพื้นที่การศึกษาท่านไม่มีเวลาพอที่จะทำงานอีก ๕๑ ล้านคน เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าหลักการก็ผิดกัน วิธีการก็ผิดกัน เพราะฉะนั้นคน ๑๒ ล้านคนนี้ก็จัดแทบล้ม แทบตายแล้ว คือ อนุบาล ประถม มัธยม อุดมศึกษา ปริญญาตรี โท เอก ส่วน ๕๑ ล้านคนนี้ เจตนารมณ์หรือหลักการที่สำคัญของการศึกษานอกกระบบและตามอัยยาศัยนี้ก็คือ ต้องการจะ ซ่อมเสริมให้สังคมเป็นสังคมที่ไม่แตกต่างกันมากทั้งในระบบและนอกระบบ ถ้าท่านออกไป จากในระบบแล้ว รัฐจะเข้าไปดูแลท่าน ไม่ให้ท่านต้องล่าหลัง ไม่ล่าสมัย อีกอย่างที่สำคัญ ก็คือว่าการศึกษานอกกระบบนั้นไม่ใช่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเดียว จัดการศึกษาอาชีว วิชาชีพ คัดผม แด่งผม ทำเล็บ อะไรต่าง ๆ ทำได้หมด เพราะฉะนั้นจะครอบคลุมทั้งการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ซ่อมเสริมและการอาชีวศึกษาด้วยในเวลาเดียวกัน เพราะฉะนั้นนอกจากนี้แล้ว วิธีการในระบบนี้เป็นการจัดการศึกษาแบบตั้งรับ แต่ว่าการศึกษานอกกระบบนั้นเป็นการ ต้องรุกออกไปหาประชาชน เพื่อที่จะเข้าไปซ่อมเสริมทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและ การอาชีวศึกษาให้คนสามารถอ่านออกเขียนได้และสามารถทันโลกได้ สามารถประกอบ อาชีพได้ เพราะฉะนั้นจึงมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ก็คือ ผมกราบเรียนแล้ว กระผมเห็นว่าไม่เห็นกับการมีมาตรา ๕๕ /๑ เพิ่มเติมเข้ามาอีกครับ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมการฯ ก่อนอื่นต้องขอกราบเรียนว่า ประเด็นที่พิจารณาในขณะนี้ เป็นประเด็นที่นิดเดียวจะครับว่าเราควรกำหนดระยะเวลา ในการโอนเข้าสู่พื้นที่ของการศึกษาแบบตามอัยยาศัย หรือว่าจะปล่อยให้ไป

ตามธรรมชาติโดยไม่ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายนี้ว่าจะโอนเมื่อไร ประเด็นคงมีอยู่แค่นี้ ไม่ใช่หมายความว่า จะต้องจัดการอย่างไร ใช้วิธีจัดการอย่างไร เพียงแต่ว่าเนื่องจาก พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินี้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ถึงอย่างไรก็ต้องไปเขตพื้นที่ เพราะเหตุที่ว่า กรมกำหนดไว้เลยว่า การจัดการศึกษาประเภทนี้ต้องอยู่ในเขตพื้นที่ เว้นแต่กรณีที่ดินพื้นที่ จัดไม่ได้ กระทรวงจึงจัด เพราะฉะนั้น โดยหลักการแล้วก็คือว่า สุดท้ายก็ต้องจัดในเขตพื้นที่ ประเด็นที่พิจารณาขณะนี้ก็คือว่า เราควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายหรือไม่ว่าคุณสมควรไป ในเวลาเท่าไรหรือว่าคุณไปตามความพร้อม คือประเด็นที่ต้องวินิจฉัย กรณีที่ ๓ ปี ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่มีทั้งกรณีข้อดี ข้อเสีย ข้อดีก็คือ ทำให้หน่วยงาน ทำให้ส่วนราชการ สามารถรู้กำหนดเวลาและเตรียมการเพื่อที่จะไปจัดการให้เป็นระบบเมื่อถึงเวลา ก็ไป แล้วก็ เป็นเรื่องที่เข้าใจว่า เมื่อไรไป เมื่อไรอยู่ ถ้าหากไม่กำหนดไว้เลยก็อาจจะเป็นประเด็นว่า แล้วจะอยู่อย่างไร ไปอย่างไรก็ยังไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะไปอย่างไร ซึ่งต้องไปออก ระเบียบอีกทีหนึ่ง แต่ประเด็นข้อเสียก็คือว่า ถ้าเรากำหนดเอาไว้โดยกฎหมายว่า ๓ ปีต้องไป ถ้าไม่พร้อมใน ๓ ปีจะทำอย่างไร ไม่ต้องผิดกฎหมายเหมือน ๒๑ สิงหาคมที่ผ่านมาอีก หรือไม่เพราะเหตุที่ว่าความพร้อมของแต่ละเขตพื้นที่ ความพร้อมของแต่ละแห่งนั้น ไม่พร้อมกัน ความสามารถในการพัฒนานั้นต่างกัน เพราะฉะนั้นมีทั้งข้อดี ข้อเสีย จึงต้อง พิจารณาว่าเราจะดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในความเห็นของทางกระทรวงเอง ก็ไม่ได้ขัดข้องว่า จะอยู่หรือจะไปอย่างไร เพราะเหตุที่หลักการมีอยู่แล้ว สภาก็ต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นคงกราบเรียนข้อเท็จจริงอย่างนี้ว่า ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์กล่าวถึงเรื่องกรณี มีมติคณะรัฐมนตรีที่จะจัดให้ได้ภายใน ๓ ปีก็เป็นเรื่องที่กระทรวงเตรียมการไว้เนื่องจาก ; หลักการเป็นอย่างนั้น แต่ว่าเราควรจะกำหนดหรือไม่ ในความเห็นของผมแล้วถ้ากำหนด เอาไว้เป็นการเร่งรัดก็เป็นการเร่งรัด แต่ว่าถ้าทำไม่ได้จะมีปัญหาประเด็นต่อไปว่า เป็นการ ผิดกฎหมายหรือไม่ และจะเป็นประเด็นไหนจะต้องไปกล่าวหาว่ารัฐมนตรีด้วยว่าไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายทั้งที่ความจริง ข้อเท็จจริงนั้นไปไม่ได้ ดังนั้นก็กราบเรียนเท่านี้ครับ

ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิสิษฐ์ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ตามที่ท่านกรรมาธิการได้
ชี้แจงว่าการศึกษานี้ไม่ว่าการศึกษานอกโรงเรียนก็ต้องไปสู่เขตพื้นที่อยู่แล้วตามกฎหมาย
ปฏิรูป แต่ในหลักการแล้วเมื่อท่านกรรมาธิการได้มีการเติมมาตรา ๕๕/๑ เข้ามานี้ผมคิดว่า
เป็นสิ่งที่ดี การศึกษานอกโรงเรียนต้องไป เราจะให้การศึกษานั้นแยกออกมาอีกเป็นระบบ
หนึ่งหรือเป็นหน่วยงานอีกหน่วยงานหนึ่งก็ไม่สอดคล้องเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา
ท่านประธานฯ ครับ แต่ประเด็นนี้ผมก็อยากจะสนับสนุนว่ามาตรา ๕๕/๑ นี้ประเด็นอยู่
ตรงนี้จะตัดออกหรือว่าจะให้คงอยู่ ผมต้องให้คงอยู่ เพราะว่าผมเห็นด้วยว่าการศึกษา
นอกโรงเรียนนั้นต้องไปสู่ในพื้นที่ เพราะอะไร ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ เราต้องยอมรับว่าการศึกษานอกโรงเรียนที่ทางรัฐบาลตั้งขึ้นมา
เมื่อประมาณ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว สาเหตุมาเพราะอะไร เพราะว่าระบบการศึกษาในระบบเดิมนี้
บกพร่องใช่ไหม ต้องยอมรับ ผมเชื่อว่าถ้าการศึกษาในระบบเดิมนั้นไม่มีความบกพร่อง
เราไม่ต้องมีการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียนนั้นก็เข้ามาเติมในส่วนที่
บกพร่องไป เมื่อเข้ามาเติมในส่วนที่บกพร่องไปแล้วก็จึงมีวิธีการเรียนการสอนซึ่งแตกต่าง
กันออกไปจะเอาวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปนี้บอกว่าเป็นการให้ระบบ
การศึกษาที่ต่างกันไม่ได้ครับ ผมถือว่าเป็นระบบการให้ความรู้การศึกษาเหมือนกัน
เหมือนกับการศึกษาในระบบนั้นแหละครับ แต่ต่างกันที่วิธีการสอน เนื่องจากอะไร
เนื่องจากว่าผู้ที่หลุดออกจากระบบมาแล้วเขาไม่มีเวลา อายุมาก เขาไม่มีเวลาในการที่จะไป
นั่งเรียน ระยะเวลาในการเดินทางลำบาก การศึกษานอกโรงเรียนก็จึงหาวิธีการในการที่จะ
ไปให้ความรู้กับเขา การให้ความรู้ที่ใช้คำว่าเป็นการสอนชีวิตนั้นก็มีความถูกต้องส่วนหนึ่ง
การที่เราไปให้ความรู้เขาในเรื่องการฝึกวิชาชีพที่ดี การที่เราเข้าไปให้ความรู้เรื่องทำสิ่งอื่น ๆ
ที่ดี อันนั้นก็เป็นการให้ความรู้การศึกษาแบบหนึ่ง ไม่ใช่เป็นตำราเรียน แต่เป็น
ประสบการณ์ชีวิต เมื่อให้เขามีประสบการณ์ชีวิตเขาก็มีความรู้โดยปริยาย เพราะฉะนั้น
ผมถือว่าการศึกษานอกโรงเรียนที่ทำอยู่ปัจจุบันนี้ก็เป็นการเรียนการสอนอีกแบบหนึ่งที่ระบบ

การศึกษามาตรฐานของเราทำอยู่ เพียงแต่ต่างวิธีการเรียนการสอนแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นจะแยกออกจากกันไม่ได้ เมื่อคอนเซปต์ (Concept) หรือว่าแนวคิดของการศึกษานอกโรงเรียนเป็นอย่างนี้แล้วเราต้องถือว่าระบบการศึกษาทั้ง ๒ แบบที่วิธีการสอนที่ต่างกันนั้นต้องไปด้วยกัน เมื่อไปด้วยกันแล้วเราก็กลับมามองดูว่าปัจจุบันนี้ที่เราได้มีการต้องมาแก้ไขเป็นการขนานใหญ่ ต้องมีการปฏิรูปการศึกษา เพราะอะไรถึงมี พ.ร.บ. ฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพราะว่าที่ผ่านมานั้นความบกพร่องของเรามีในการจัดการศึกษานั้นทำให้มีช่องโหว่มาก คนต้องออกสู่ระบบมากเราก็ดึงเข้ามา และเราก็มีความมั่นใจว่าเมื่อมีการแก้ไขระบบปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วแบ่งออกเป็น ๑๗๕ เขตก็ดี พยายามกระจายให้ท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมดูแลก็ดีให้มืองค์กรที่เล็กลง เขาดูแลท้องถิ่นของเขาก็เพื่อจะอุดช่องโหว่ ที่นี้ตรงนี้แนวคิดถ้า ๑๗๕ เขต หรือว่าจำนวนเขตที่จะมากกว่าต่อไปข้างหน้าสามารถปฏิรูปการศึกษาได้ดีขึ้นละครับ การศึกษานอกโรงเรียนไม่จำเป็นต้องมี ผมอยากเห็นว่าการปฏิรูปการศึกษาต้องเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าเมื่อมีการปฏิรูปการศึกษาแล้วการศึกษานอกโรงเรียนจะต้องโตขึ้น ๆ ผมถือว่าตราบใดถ้าการศึกษานอกโรงเรียนโตขึ้นแสดงว่าการศึกษาระบบปฏิรูปการศึกษาของเรานั้นล้มเหลว ต้องสอดคล้องกัน-----

เมื่อเป็นอย่างนี้ต้องไปด้วยกัน ไปอยู่ด้วยกันเสีย ให้เขตเขาดำเนินการ ถ้าเขตไหนจัดการระบบการศึกษาตามรูปแบบตามมาตรฐานได้ดี การศึกษานอกโรงเรียนในเขตนั้นต้องไม่มี เพราะฉะนั้นถ้าให้แยกอยู่กันคนละที่ ต่างคนต่างทำแล้วจะสอดคล้องกันได้อย่างไร และผมเห็นด้วยว่าวิธีการเรียนการสอนเมื่อเราต้องมีระบบการศึกษานอกโรงเรียนที่จัดอยู่ที่นี่ เขตพื้นที่ใด วิธีการเรียนการสอนก็ต้องใช้ท้องถิ่นนั้น วิธีการเรียนการสอนนั้นไม่เหมือนกัน อีสานต้องสอนอีกแบบหนึ่ง ทางเหนือมีวัฒนธรรมอีกแบบหนึ่ง ความต้องการอีกแบบหนึ่งก็สอนไป เป็นการเติมความรู้ให้เขาไป ตรงนี้ผมคิดว่าสาเหตุหนึ่งต้องไปด้วยกัน

อีกอันหนึ่งท่านประธานฯ ครับ เรื่องที่เป็นห่วงกันว่า แล้วข้าราชการเจ้าหน้าที่การศึกษานอกโรงเรียนนั้นจะไปที่ไหน ขวัญกำลังใจจะอยู่ที่ไหน ต้องยอมรับว่าเมื่อรัฐบาลกล้าเข้ามาในการปฏิรูประบบราชการนั้นเจ็บปวด ผู้ที่เจ็บปวดที่สุดก็คือข้าราชการ ต้องยอมรับตรงนี้ แต่ในความเจ็บปวดเหล่านั้นเราก็เห็นกันว่าความเจ็บปวดเหล่านั้นกับผลที่จะได้รับแก่ประชาชนส่วนมากนั้นก็ต้องมีการปรับปรุง ตรงนี้รัฐบาลจะต้องนำไปแก้ไข นำไปเป็นแนวคิดและนำไปวางแผนว่า เมื่อทำอย่างนี้แล้วส่วนที่ข้าราชการในการศึกษานอกโรงเรียนที่เขาจะได้รับความเดือดร้อนนั้นจะเอาเขาไปไว้อยู่ที่ไหน จะให้ขวัญกำลังใจเขาได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นสิ่งที่รัฐบาลเมื่อก้าวเข้ามาปฏิรูปแล้วก็ต้องกล้าเข้ามารับปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมาเหล่านี้ ผมคิดว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ปลีกย่อย ไม่ควรเอาปัญหาเหล่านี้มาเป็นปัญหาที่จะไปขัดขวางการปฏิรูประบบการศึกษาอยู่ ท่านประธานฯ ครับ โดยสรุปแล้วที่ผมนำเสนอว่าการศึกษานอกโรงเรียนกับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นต้องไปด้วยกัน ถือว่าเป็นการศึกษาอันเดียวกัน จะเอาวิธีการที่สอนที่ต่างกันนั้นแล้วบอกว่าเป็นการศึกษาคนละระบบนั้นไม่ได้ครับ เป็นระบบการให้ความรู้ต่อพี่น้องประชาชนทั้งที่ด้อยโอกาสและทั้งที่อยู่ในระบบเหมือนกัน อันนั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งที่ผมเน้นเสมอว่า การศึกษานอกโรงเรียนถ้ารัฐบาลมั่นใจว่าแก้ไข พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษาแบ่งเขตแบ่งอะไรตามร่าง พ.ร.บ. นี้แล้วการศึกษาของเราจะดีขึ้น การศึกษานอกโรงเรียนต้องหมดไปภายในระยะอันเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลที่จะต้องให้แยกเป็นอยู่อีกที่หนึ่งและให้ระบบในเขตเขาทำไป จะสอนตามแบบของ

แล้วการศึกษาก็จะกลายเป็น ๒ ระบบไป ไม่สามารถสอดคล้องไปในแนวเดียวกัน และ ๒ สิ่งนี้ผมถึงบอกว่าต้องเป็นลูกคู่มั่วกัน ถ้าการศึกษานอกโรงเรียนยังโตแสดงว่า เขตการศึกษานั้นบริหารผิดพลาดมาก เขตใดการศึกษานอกโรงเรียนหมดไปจากในเขตนั้น ให้สู้ในระบบนั้น เขตนั้นถือว่าการปฏิรูปการศึกษาได้ผลครบถ้วนประธานฯ ด้วยเหตุและด้วยผลก็คิดว่าผมเห็นด้วยที่ให้การศึกษานอกโรงเรียนนั้นต้องเข้าสู่ในเขตพื้นที่ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปราโมทย์ครับ

นายปราโมทย์ ไพบูลย์ (ราชบุรี) : กราบเรียนประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ ไพบูลย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี กระผมใคร่ขอเสนอความเห็นและไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งขึ้น ด้วยหลักการและเหตุผลที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ถ้าจำไม่ผิดในเรื่องดังกล่าวในวุฒิสภาแห่งนี้ได้เคยยอมรับถึงความสำคัญของการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยมาแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งนั้นได้มีมติผ่านไปในชั้นหนึ่ง

ประการที่ ๒ หากมีการเพิ่มในมาตรา ๕๕/๑ ขึ้นจะไปขัดกับมาตรา ๒๗ ซึ่งในการศึกษาแห่งชาตินั้นให้มีคณะกรรมการศึกษาสนับสนุนและประสานงานอยู่กับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ประการที่ ๓ กระผมคิดว่า ถ้าท่านได้คลุกคลีอยู่ในชนบทเช่นเดียวกับผม จะเห็นได้ประจักษ์ว่า เมืองไทยระดับการศึกษานั้นยังไม่พร้อม ยังด้อยโอกาส มีผู้ที่ยากจน ไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนในวัยเด็กมีอีกมาก อีกประการหนึ่ง การอพยพถิ่นฐานอาศัย ซึ่งนำบุตรธิดาไปด้วยนั้น มีไม่น้อยในจังหวัดราชบุรี ในปี ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓ หรือก่อนหน้านั้นมีผู้ศึกษาในสำนักงานการศึกษาศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนนั้น จำนวน ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ คน และบุคคลเหล่านั้นส่วนหนึ่ง ซึ่งเราน่าจะ^๓ส่งเสริมสนับสนุน การศึกษานอกโรงเรียนเป็นจำนวนมากคือ ๑. สถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น ได้สนับสนุนการศึกษานอกโรงเรียนให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปเพิ่มวุฒิ โดยขณะนี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจบปริญญาตรีแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ คน นอกจากนั้นแล้ว ขณะนี้ในสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ได้อาศัยศูนย์การศึกษาโรงเรียนนี้เป็นพื้นฐานไต่ระดับที่ไปสู่ภาวะเป็นนักการเมืองที่ดีในอนาคตเป็นจำนวนมาก เมื่อจบชั้นมูลฐานหรือชั้นศึกษาภาคบังคับแล้ว ก็ไปศึกษาในสถาบันราชภัฏเป็นจำนวนไม่น้อย

ประการที่ ๔ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าเราจะต้องคำนึงถึงว่า การศึกษา คือปรัชญาแห่งชีวิตไม่มีใครแก่เกินเรียน ผู้ที่ไม่มีโอกาสในระยะแรก มีเงินน้อย มีบุตรมาก ไม่สามารถที่จะส่งบุตร หลาน หลาน เรียนในวัยนั้นได้ ก็จะหาโอกาสอื่น ๆ เมื่อมีกำลัง ก็จะได้ส่งบุตรหลานไปเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ ได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คิดว่าระยะเวลา ๓ ปี ที่กำหนดในการแก้ไขนั้นน้อยเกินไปและน้อยมาก ผมคิดว่า ความพร้อมไม่มี แม้แต่ปฏิรูปการศึกษาแห่งนี้ กระผมคิดว่ายังเพิ่งเริ่มหัด ยังไม่เดิน แม้แต่ก้าวเดียว กระผมขอกราบเรียนว่าหลายท่านเป็นอาจารย์เช่นเดียวกับผม ผมเอง เคยเป็นอาจารย์ และพรุ่งนี้คือวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ผมได้รับประกาศนียบัตรเชิดชู อาจารย์ดีเด่นของโรงเรียนสมาคมครูโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งปัจจุบันคือโรงเรียนมักกะสัน กระผมคิดว่าคนที่ด้อยโอกาสนั้น จะต้อง^๓ดูแลจากรัฐ รัฐต้องให้การสนับสนุนบุคคลที่ ด้อยโอกาสในสังคมไทย ซึ่งเป็นบุคคลที่ด้อยกว่าโอกาสในสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะนี้ความยากจนก็ปลานมามากในประเทศ เพราะฉะนั้นต้องให้ โอกาสบุคคลที่ไม่ได้รับการศึกษา และหลายคนผมคิดว่าศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนนี้

ให้คุณค่าแก่บุคคลเหล่านั้น ที่จะไต่ระดับขึ้นมาเป็นนักการเมืองก็ตาม เป็นอย่างอื่นก็ตาม บุคคลเหล่านั้นมีประสบการณ์ชีวิต การศึกษานอกโรงเรียนนั้นไม่ได้ศึกษาเฉพาะด้านสามัญ แต่การศึกษาชีวิตนั้นคือปรัชญาแห่งความสำเร็จในวิชาชีพนั้น ๆ ด้วยมาสอน ไม่จำเป็นต้อง อาจารย์ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก แต่บุคคลที่ตอนกิ่งมะม่วง ๑ ต้นได้สำเร็จ บุคคลที่ผสมต่าง ๆ สำเร็จ นั่นก็คือบุคคลเหล่านั้นเป็นอาจารย์ หรือเป็นยิ่งกว่าปริญญาเอกเสียอีก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในเรื่องนี้ไม่เห็นมีความจำเป็นอันใดเลย ที่มาเดิมมาตรา ๕๕/๑ และผมเห็นด้วยว่าจะเป็นความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมือง บ้านเมืองแห่งนี้ต้องรองรับบุคคล ที่ค่อยโอกาสและต้องมีเจ้าภาพคนใดคนหนึ่ง ก็คือศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ด้วยประการ ที่ผมให้ข้อมูลสั้น ๆ มาขนาดนี้ กระผมคิดว่ามาตรานี้น่าจะเลยไปได้แล้ว ผมไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง คำนร่อยเปอร์เซ็นต์ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญออกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นายวิบูลย์ แซ่มชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมใคร่จะ
กราบเรียนเพื่อที่จะขอสนับสนุนกรรมวิธีการเสียงข้างมาก เพื่อจะคงมาตรา ๕๘/๑ ไว้
ด้วยเหตุผลที่ใคร่จะขอกราบเรียน ดังนี้

ประการแรก กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าโดยเจตนารมณ์ของประเทศ
ในการปฏิรูประบบราชการที่ดี ในการปฏิรูประบบการศึกษาก็ดี โดยเฉพาะในส่วนของ
การศึกษานั้น พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ เจตนารมณ์ชัดเจนว่า ต้องการให้
กระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ไม่ต้องการให้เป็น
ผู้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นหลักการในการปฏิบัติใหญ่ ๆ นั้นจะไปอยู่ที่เขตพื้นที่การศึกษา
จึงกำหนดให้เขตพื้นที่สามารถจัดการศึกษาได้ทุกระบบ หมายถึง ทั้งการศึกษาในรูปแบบ
ของการศึกษาในโรงเรียน นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย เพื่อให้เกิดบูรณาการเกิดขึ้น
ที่นี่เมื่อเรามาพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งที่ผ่านสภาไปเห็นว่า ขณะนี้ความจริง
การศึกษานอกโรงเรียนจะต้องไปตั้งแต่มีการผ่าน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติแล้ว แต่ด้วย
เห็นว่า ยังมีความไม่พร้อมในเขตพื้นที่ ยังมีความไม่พร้อมในการจัดระบบ ระเบียบใหม่
ของการศึกษานอกโรงเรียนปัจจุบัน ความจริงมติ ครม. ก็ลงไปแล้วว่า ภายในประมาณ
๓ ปี จะมีการโอนงานการศึกษานอกโรงเรียนไปอยู่เขตพื้นที่แน่นอนแล้ว ผมจึงขอขอบคุณ
ท่านจำลอง ครุฑขุนทด ในฐานะเป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการว่า กระทรวงไม่ได้ติดใจ
ในเรื่องตรงนั้น เจตนารมณ์นี้มีอยู่แล้ว นั่นคือท่านรักษาเจตนารมณ์เดิมของ พ.ร.บ.
การศึกษาแห่งชาติไว้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการที่ท่านตั้งคำถามว่า จะคงมาตรา ๕๘/๑
ไว้ หรือจะไม่คงไว้ เป็นประเด็นสำคัญตรงที่ว่า ถ้าคงไว้แล้วทำไม่ได้ นั่นคือคำถามที่
น่าสนใจ แต่กระผมคิดว่ากรณีที่ไม่ว่างใจเลย การพัฒนาหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งขึ้นมา
ในวัฒนธรรมการบริหารของไทยมักจะสร้างอาณาจักรกัน จะขยายไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้น
ตอนนี้ห้วงคนอยู่ ๒,๐๐๐ กว่าคนใน กศน. ห่วงลูกจ้างประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าคน ครูอาสา
อีกจำนวนหนึ่ง กระผมไม่ใช่ไม่เก่ง ไม่ถนัดครับ ท่านเหล่านั้นผมคิดว่าไปอยู่ในระบบปกติมัน
ได้อยู่แล้ว ครูอาสาที่ยังถูกจ้างอยู่ ถูกจ้างก็เฉพาะท่านที่มีความสามารถยันยันแข็ง
ผมแน่ใจว่าก็ยังคงทำต่อไปได้ แต่ถ้าหากงานการศึกษานอกโรงเรียนนั้นเป็นงานที่

ประกอบด้วยหลักใหญ่ ๆ อยู่ คือการศึกษาในระบบ ส่วนหนึ่งก็คือการศึกษาพื้นฐาน ก็คือสอนคนที่อยู่นอกโรงเรียน ความจริงน่าจะเรียกว่าการศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนที่ ๒ ที่พูดกันมากก็คือ เป็นการศึกษาทางด้านอาชีพ ว่าไปแล้วน่าจะไปอยู่ที่การอาชีวศึกษา แต่มีการอีหลักอีเหลื่อกันพอสมควร บางงานจะไปอยู่งานพัฒนาฝีมือแรงงานของกรมแรงงาน ด้วยซ้ำไป แต่ว่าเราก็ส่งเสริมกันไปซึ่งก็ไม่ได้เสียหายอะไร เพราะประโยชน์เป็นของประชาชน ท่านประธานฯ ครับ กระผมเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กระผมอยากจะกราบเรียน ก็คือว่าทำไมการศึกษานอกโรงเรียนจึงควรจะไปอยู่เขตพื้นที่

ความสำคัญประการที่ ๑ และความจำเป็นก็คือประโยชน์ของประชาชน จะได้รับ ผมไม่ใช่ไม่ห่วงคนในกระทรวง ไม่ใช่ไม่ห่วงอธิบดี ไม่ใช่ไม่ห่วงลูกจ้าง ไม่ใช่ไม่ห่วงครูลูกจ้าง แต่ผมห่วงการศึกษาของประชาชน ขอกราบเรียนครับ ความรับผิดชอบของ กศน. นั่นคือการศึกษาคือของคนนอกโรงเรียนประมาณ ๒,๐๐๐ คนเศษ ในทัศนะของผม นั้น ถ้าจะกำหนดเป้าหมายให้คนที่อยู่นอกโรงเรียนที่เป็นผู้ใหญ่ที่ยังไม่จบการศึกษา พื้นฐาน ๔๐ ล้านกว่าคน มาจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่มีเป้าหมายและคิดว่าท่านคงทำไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนั้นถ้าหากว่า เราบูรณาการเอา กศน. เข้าไปอยู่ที่เขตพื้นที่การศึกษา บุคลากรที่อยู่ในเขตพื้นที่ล้วนเป็นผู้ที่จบปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี เป็นบุคคลที่มีความรู้ ไม่แพ้คนในกระทรวงศึกษาธิการ ทำไมจะทำไม่ได้ เจตนารมณ์นั้นต้องการให้เขตพื้นที่มีความสามารถจัดการบริหารงานต่าง ๆ ได้เฉกเช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการใกล้ชิดกับประชาชน ใกล้ชิดกับท้องถิ่นจึงน่าจะเกิดประโยชน์ต่อการให้บริการการศึกษามากกว่าให้ไปอยู่ไกลปืนเที่ยงที่กรุงเทพฯ ที่กระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นที่ กศน. ควรจะคลุกคลีอยู่กับพื้นที่ ไม่มีใครรู้ท้องถิ่นดีกว่าคนในพื้นที่ การได้ใกล้ชิดประชาชนในท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาย่อมจะทำได้ดีกว่า เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นว่า กศน. ควรจะไปอยู่กับพื้นที่ ถ้าบอกรวันนี้อย่างไม่พร้อม ๓ ปี เหมาะสมครับ

ประการที่ ๒ กระผมคิดว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการศึกษา ที่ทำอยู่ในอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการกระผมกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่า กระผมเองนั้นเคยเป็นข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการมา ๒๗ ปี

เป็นทั้งผู้บริหารเป็นทั้งผู้ปฏิบัติก็เห็นว่า หลายอย่างหลายประการที่เราอยากจะดำเนินการในเขตพื้นที่ ผมเองเป็นคนบ้านนอกบริหารงานทางการศึกษาในเขตชนบท หลายอย่างที่เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สามารถที่จะตัดสินใจ ไม่สามารถจัดการได้เอง ด้วยความที่ไม่เป็นนิติบุคคล ด้วยความที่ขาดงบประมาณ ด้วยความที่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในบางเรื่อง เพราะว่าการรวมศูนย์อยู่ที่กระทรวง กระผมคิดว่าสิ่งที่จะให้อำนาจการจัดการศึกษาสำหรับคน ๔๐ ล้านกว่าคนที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ยังไม่สามารถมีความรู้ในด้านการประกอบอาชีพได้เพียงพอให้สามารถมีความรู้ ยกระดับความรู้ของคนเหล่านั้นขึ้นมา ผมเห็นว่าถ้าหากฝ่าย กศน. ถ้าอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการการปฏิบัติน่าจะมีประสิทธิภาพการบริหารจัดการดีกว่าการไปอยู่ที่เขตพื้นที่การศึกษา เพราะฉะนั้นเหตุผลที่หลายท่านได้กราบเรียนมาแล้ว ผมขออนุญาตไม่พูดซ้ำ จึงกราบเรียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ กศน. หรือการศึกษานอกโรงเรียนไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา และอยากจะคงมาตรา ๕๕/๑ ไว้ โดยไม่ต้องตัดออกไป ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การปฏิรูปการศึกษา เราถือหลักใหญ่ ๆ ๓ หลัก หลักอันแรกก็คือ หลักการกระจายอำนาจ หลักอันที่ ๒ ก็คือหลักเอกภาพทางการศึกษา หลักที่ ๓ ที่ใช้ หลัก ๑ หลัก ๒ ไม่ได้ก็ถือหลักบูรณาภาพหรือบูรณาการทางการศึกษานะครับ ที่นี้ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีปัญหาถกเถียงกันเรื่องของการศึกษานอกระบบหรือนอกโรงเรียน ในร่างมาตรา ๕๕/๑ ผมมีข้อสังเกตสงสัยในคำพูดที่บอกว่า เฉพาะที่เกี่ยวกับงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบ อันนี้ก็ทำให้มองเห็นเจตนาว่าสภาพนี้ต้องการให้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดอยู่นี้ให้ไปสังกัดที่เขตพื้นที่การศึกษา ถึงได้ร่างกฎหมายมาตรานี้ขึ้นมา แต่ว่าในการศึกษานอกโรงเรียนหรือนอกระบบนี้ตามกรมการศึกษานอกโรงเรียนไม่มีเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิชาชีพมีอะไรอีกมากมาย ผมอยากจะถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการสภากระทรวงศึกษาธิการว่า ถ้าเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ กศน. จัดอยู่ในขณะนี้ ขอให้ท่านยอมให้โอนมาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา แล้วท่านจัดระบบของท่านใหม่เอาเฉพาะอาชีวศึกษา สั้น ๆ ไปเป็นกรมการศึกษานอกโรงเรียน ท่านอย่าโลภมากนะครับ เดียวท่านจะไม่ได้ ท่านยอมได้ ถ้าท่านยอมตรงนี้ท่านไปจัดเรื่องอาชีพระยะสั้น อาชีพอะไรที่ท่านจัดอยู่ในขณะนี้ แล้วตั้งเป็นกรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้ไปขึ้นกับปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการท่านไม่มีงานนะครับ ท่านจัดการในเรื่องของสำนักงานปลัดกระทรวงเท่านั้นเอง ท่านไม่มีอะไรอีกแล้วครับ ท่านดูซิครับในกฎหมายเวลานี้กระทรวงศึกษาธิการมีปลัดกระทรวงถึง ๕ คน ปลัดกระทรวงแท้ ๆ ไม่มีอำนาจอะไรสู่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษา อาชีวศึกษาไม่ได้ ถ้าหากท่านเอากรมการศึกษานอกโรงเรียนเฉพาะในส่วนที่ให้การศึกษาเรื่องอาชีพไปขึ้นกับปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โอ.เค. ครับ ผมเห็นด้วย ท่านปลัดกระทรวงก็จะได้มีงานทำบ้าง ครุเป็นจำนวนหลายพันคน ท่านมาดูเลขของท่านไป และการศึกษา นอกโรงเรียนจะยังคงอยู่ในประเทศไทยอีกหลายปีครับ ไม่ใช่ ๒๐ - ๓๐ ปีนะครับ :

ว. ๑๐ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๔๕/๒

ผมว่า ๕๐ ปี เพราะฉะนั้นขอให้ท่านยอม ยอมการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ท่านจัดอยู่นี้ ยอมให้ไปขึ้นกับการศึกษาเขตพื้นที่ แล้วเรื่องจะจบครับ ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการเลียงส่วนใหญ่ ที่ได้กำหนด มาตรา ๕๕/๑ ไว้ครับ เพราะฉะนั้นก็เห็นด้วยว่าภายใน ๓ ปี หรือ ๕ ปี แล้วแต่ให้ท่านโอนมาเขตพื้นที่การศึกษา นอกจากนั้นอาชีพท่านก็จัดเอา และก็ให้ไปขึ้นสำนักงานปลัดกระทรวง ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

- ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคำนวนครับ

นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำนวน เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ก็ได้ฟังทั้งคณะกรรมการเสียงข้างมากและข้างน้อยว่าเหตุผลกันมาประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษแล้วนะครับ ในมาตรา ๕๕/๑ ผมมีประเด็นบางอย่างที่ยังคิดใจอยู่นะครับ ซึ่งจะต้องขอกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยนะครับ ในประเด็นคุณภาพของการศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะอยู่สำนักงานปลัดกระทรวงก็ดี หรือไปสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ดี นักเรียน ประชาชน นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การเรียนการสอนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนนี้จะได้อะไรเพิ่มขึ้น คุณภาพในการเรียนการสอนจะเพิ่มขึ้นหรือไม่ ถ้าไปอยู่สำนักงานปลัดกระทรวงจะมีบุคลากรเพิ่มขึ้นไหม มีงบประมาณเพิ่มขึ้นไหม ถ้ามาอยู่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขาจะได้รับการดูแลการเรียนการสอนที่ดีขึ้นหรือไม่ครับ ก็อยากจะฝากถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการทั้งเสียงข้างมากข้างน้อยช่วยอธิบายเหตุผลนี้เพื่อประกอบในการตัดสินใจครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เราใช้เวลามาพอสมควรนะครับ จะขอให้ข้างล่างสักท่านหนึ่งนะครับ ท่านเตือนใจครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันเตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ดิฉันไม่เห็นด้วยที่จะให้เพิ่มมาตรา ๕๕/๑ ด้วย ๒ เหตุผลค่ะ

เหตุผลที่ ๑ คือการศึกษานอกระบบนั้นเป็นปรัชญาการศึกษาพิเศษที่จัดเพื่อผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวเขาชนกลุ่มน้อยหรือคนชายขอบที่อยู่ทางภาคเหนือ ภาคตะวันตก หรือภาคอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่งต้องการบุคลากรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาเป็นพิเศษ ดังนั้นถ้ากระจายไปอยู่ตามเขตการศึกษา บุคคลเหล่านี้จะเป็นชนกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับการพัฒนารูปแบบหรือหลักสูตร หรือวิธีการสอน

หรือยุทธศาสตร์ต่าง ๆ จะกระจัดกระจาย จะไม่มีระบบการศึกษาวิจัยหรือการรวบรวม
ฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาบุคลากร

เหตุผลที่ ๒ คือเรื่องของงบประมาณ ถ้าอยู่ที่สำนักงานปลัดกระทรวงตามเดิม
การจัดสรรงบประมาณให้บุคคลที่เป็นคนกลุ่มพิเศษและก็มีสภาพวัฒนธรรมพิเศษเหล่านี้
จะเป็นปึกเป็นแผ่นและจะได้รับความสำคัญและมีศูนย์กลางที่ชัดเจน ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการ เชิญอาจารย์บุญทันครับ

— นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ผมอยากจะ
กราบเรียนตอบคำถามเพื่อนสมาชิกฯ ท่านค่านวณ เหมาะประสิทธิ์ จังหวัดอุดรดิตถ์
ที่ท่านถามว่าการศึกษานอกโรงเรียนนั้น ท่านหมายถึงว่ามีคุณภาพไหม กระผมอยาก
จะกราบเรียนอย่างนี้นะครับ

ประการแรก ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังสมาชิกวุฒิสภาว่า
เมื่อเช้านี้ผมให้ข้อมูลผิดไปนะครับว่า คนที่ไม่เรียนหนังสือ ผมให้ ๑.๒ ผมไปตรวจดู
เมื่อสักครู่นี้ ๔.๘ ล้านครับ ก็ต้องขอกราบที่ประชุมว่าผมผิดพลาดเมื่อเช้านี้ด้วยนะครับ
ตัวเลข คุณภาพ จริง ๆ แล้วคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือในระบบ เขาจะออกยาเสพติดบ้าง
ไปทำงานในต่างจังหวัดบ้าง ทำงานในกรุงเทพฯ บ้าง คนเหล่านี้เป็นจำนวนมาก การศึกษา
นอกโรงเรียนคือการศึกษสำหรับคนที่ตกกระบวนในการเรียนที่เป็นทางการจริง ๆ
ซึ่งเป็นส่วนมาก รวมทั้งพวกเราที่มีอายุสูงขึ้น อย่างท่านประธานท่านค่านวณ ท่านเป็น
กรรมการหรือเป็นสมาชิกวุฒิสภา เวลาคอมพิวเตอร์โปรแกรมใหม่เข้ามา เราจะไปเรียน
ที่ไหน สมาชิกวุฒิสภาไปเรียนในโรงเรียนประถม มัธยมกับเด็ก เราก็อายุเขาใช้ใหม่ครับ
เราจำเป็นต้องเชิญพวก กศน. มาให้ความรู้เราที่บ้าน เรารวมกัน ๓ - ๔ คนมาเรียน
แล้วเราสามารถที่จะใช้เป็น และสามารถที่จะรู้ว่าลูกเราจะดูหนังโป๊ หนังอะไรหรือเปล่า
เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านถามว่ามีคุณภาพไหม ผมกราบเรียนได้เลยว่าคนเหล่านี้สามารถ
ที่จะออกไปจบประถม มัธยม และเตรียมอุดม เมื่อสักครู่นี้ท่าน ส.ว. ปราโมทย์ จากจังหวัด
ราชบุรี ท่านบอกแล้วว่าคนเหล่านี้ก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านหรือพระ ไม่มีความรู้มาก่อนเลย

แต่มาเรียน กศน. ก็สามารถที่จะไปเรียนราชภัฏจบปริญญาตรีขึ้นมาได้ ซึ่งเป็นที่น่าภูมิใจ
เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเหตุผลในการที่อยากจะให้ กศน. ขึ้นไปอยู่กับส่วนกลางนั้น
กระผมเป็นคนไม่เห็นด้วยกับหลักการในการที่จะให้อำนาจกับส่วนกลางเลย ท่านจะเห็นว่า
เมื่อเข้านี้ผมได้มีการอธิบายและอภิปรายต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอยู่แล้ว -----

- ๕๑/๑

แต่ในเรื่องนี้จริง ๆ คือการศึกษาที่อยู่ตามป่า ตามคอย ตามดงทั่วประเทศนี้ทอดทิ้งจริง ๆ แล้วใครจะดูแลเขา เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านอาจารย์ ส.ว. เตือนใจได้พูดชัดเจนว่า ถ้าหากไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาจะไปเองงบประมาณมาจากไหน อยู่ในกระทรวงจะมีงบประมาณจำนวนหนึ่ง มีตัว หัวประชาชนชัดเจนทั่วประเทศว่าจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร และผมอยากจะให้คนที่มีความรู้ทั้งหลายนี้มาคิดที่จะช่วยกันที่จะยกคนเหล่านี้ให้มีคุณภาพ ผมเห็นท่านยกมือขึ้นมาแล้วก็จะประทั่ง ผมกราบเรียนสั้น ๆ ก็คือว่า

ข้อ ๒ ผมตอบท่านคำนวณได้เลยว่า คนกลุ่มที่ท่านกำลังช่วยนี้แหละ คือบุคคลที่ด้อยโอกาส ในรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นเขาบอกว่า ถ้าชาติใดเมืองใดไม่เปิดโอกาสให้คนด้อยโอกาสซึ่งคนส่วนมากเป็นเจ้าของประเทศ ไม่มีความรู้ ชาตินั้นเมืองนั้นไม่มีทางที่จะพัฒนาได้เลย วุฒิสภาผมคิดว่าสามารถตัดสินใจได้เลย กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายสนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ได้ฟังกรรมวิธีการ
เสียงส่วนใหญ่และเสียงส่วนน้อยแล้ว และถืออภิปรายมานานแล้ว ผมขอเสนอ
ปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็น
อย่างอื่นนะครับ จะขอมติจากที่ประชุมครับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพ
ที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ สำหรับมาตรา ๕๕/๑ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นมาใหม่นะครับ และมีกรรมวิธีการสงวนความเห็นขอคัดออกนะครับ
ประเด็นที่จะเรียนถามมติก็คือ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมวิธีการ คือให้เพิ่ม
มาตรา ๕๕/๑ ขึ้นมากรณาคัด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วยครับ

LIRT

เชิญลงคะแนนได้ครับ ท่านผู้ใดมีปัญหาลงคะแนนไม่ได้กรุณาเรียกเจ้าหน้าที่ได้ครับ

ไม่มีปัญหา ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๗ คน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มตินะครับ เห็นด้วย ๒๗ ไม่เห็นด้วย ๘๔ งดออกเสียง ๒

และไม่ลงคะแนน ไม่มี เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม สุทัศน์ จากเพชรบูรณ์ ผมไม่เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เพิ่มไปอีก ๑ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข มาตรา ๗๓/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๓/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตแก้คำผิดหน่อย ในมาตรา ๗๕ นะครับ ให้ดำเนินการออกกฎหมายกระทรวงตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคห้า ไม่ใช่วรรคสี่ครับ ขอแก้วรรคสี่ เป็น วรรคห้า ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรียบร้อย ไม่มีปัญหาอะไรครับ ขณะนี้เราได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้วนะครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาถ้อยคำทั้งร่างโดยสรุป ซึ่งสมาชิกฯ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่า ยังขัดแย้งกันอยู่ เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม อุบล เอื้อศรี จากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ อยากให้ทบทวน ให้ที่ประชุมได้ทบทวน มาตรา ๑๐ ใหม่ “มาตรา ๑๐ การแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” นี้ วันนั้นมีความสับสนในเรื่องที่ว่า “ให้มีหัวหน้าส่วน” บางท่านก็บอกว่า “ให้มีหัวหน้าส่วน” บางท่านก็บอกว่า “ให้มีส่วนราชการ” ผมจำได้ว่าที่ประชุมเราได้ลงมติว่า ให้มีหัวหน้าส่วนราชการ ความจริงน่าจะไม่ใช่ น่าจะเป็นไปตามที่กรรมการท่านแก้ไขคือ “โดยให้มีส่วนราชการ” เพราะว่า (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) นั้นเป็นส่วนราชการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๗ นี้ ท่านอุบลแปรญัตติไว้ เชิญกรรมการครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ มาตรา ๑๐ ได้ลงมติไปแล้ว แล้วก็ที่กรรมการแก้ไขนี้แพ้ไปให้กลับไปสู่ร่างเดิม เพราะฉะนั้นทุกมาตราที่เกี่ยวข้องก็กลับไปสู่ร่างเดิมหมด ก็กลายเป็นว่า “ให้มีหัวหน้าส่วนราชการ” ครับ ไม่สามารถทบทวนได้เพราะเป็นมติไปแล้ว แล้วก็ไม่ได้แก้ไขในถ้อยคำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

LIRT

นายวัลลภ คังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม วัลลภ คังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา นอกจากประเด็นท่านณรงค์ได้กล่าวไปแล้ว
 ถ้าอ่านให้ดีคำว่า “การแบ่งส่วนราชการ” คำแรกนี่ก็คือขยายความ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖)
 อยู่แล้ว ซึ่งอย่างไรก็ไม่ผิด ก็ถือว่ามติที่ลงไปแล้วไม่ผิดพลาดอยู่แล้ว ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ในวาระ ๓ นะครับ จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วย
 กับการแก้ไขเพิ่มเติม หรือเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ขอเรียนเชิญท่านที่เคารพที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามา
 ลงคะแนนด้วยครับ ท่านผู้ใดที่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม กรุณาคบุม เห็นด้วย
 ถ้าไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม กรุณาคด ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ
 รอผลคะแนนสักหน่อยนะครับ รวมคะแนนหรือยังครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๘ งออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ไม่มีครับ

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อสังเกต ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ได้มีเพิ่มเติมมาเชิญทางคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ขอเรียนว่า ข้อสังเกตนี้เกิดจากมติของที่ประชุมในครั้งที่แล้วครับ เนื่องจากท่านอุบล เอื้อศรี ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้ขอแปรญัตติ เพื่อที่จะให้เพิ่มความในมาตรา ๑๕ เพื่อต้องการที่จะให้มีพระสงฆ์เป็นคณะกรรมการในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย ซึ่งก็ได้มีการประนีประนอมทำความเข้าใจกับกรรมการว่า ถ้าจะไม่ให้แก้ไขตามที่ท่านอุบลต้องการนั้น ขอให้ทำเป็นข้อสังเกตไปยังรัฐบาลแนบท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ระบุเป็นข้อสังเกตให้มีพระสงฆ์และคณะ โดยให้มีพระสงฆ์และผู้แทนจากองค์กรศาสนาต่าง ๆ เป็นคณะกรรมการในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ด้วย อันนี้ก็เป็นมติที่ประชุมไปแล้ว ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมดูในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนที่เป็นข้อสังเกตในเล่มนี้ ไม่มี แต่เป็นอันนี้ใช่ไหม ที่ข้อสังเกตไปเพิ่มเติมขึ้นมาทีหลัง ถูกไหมครับ ที่จะตั้งเป็นข้อสังเกตที่จะส่งไปให้รัฐบาลนี้คือแผ่นที่เพิ่งแจกทีหลัง ไม่ได้อยู่ในรายงานนี้ เพื่อความเข้าใจนะครับ ถูกต้องไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมจะทักท้วงหรือแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีการทักท้วง ไม่มีการเสนอให้แก้ไข ถือว่าเห็นชอบนะครับ
ขอบคุณท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ

ระเบียบวาระต่อไป ผมขอปรึกษาที่ประชุมนะครับ คือว่าถ้าจะพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระที่จัดไว้ ก็จะเป็นการพิจารณาในเรื่องด่วนที่ ๒ คือร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่เนื่องจากว่าเราคงจะมีเงื่อนไขเวลาจำกัด จะขอปรึกษาที่ประชุมว่า ถ้าเราจะขอสลับเอาเรื่องด่วนที่ ๓ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณา ไม่ทราบที่ประชุมจะมีความเห็นประการใด เห็นด้วยไหมครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ ก็ไม่ขัดข้องที่ท่านประธานฯ จะเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๓ มาก่อน ส่วนเรื่องด่วนที่ ๒ ยังมีเวลา ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาวันที่ ๒๘ มีนาคม ก็ขอเลื่อนไปสุกัรหน้าก็ทันครับ

- ๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญออกเตอร์วิทย์ครับ

นายวิทย์ มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิทย์ มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมเห็นด้วยที่จะให้เลื่อน
ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกันและมีความสำคัญมากและเป็นกฎหมาย
ที่ครูทั่วประเทศรอคอย และการปฏิรูปการศึกษาก็ตกเข้ามาพอสมควรแล้ว จึงเห็นสมควร
ที่จะเลื่อนวาระนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็จะขออนุญาตที่ประชุมเข้าพิจารณา
ในเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกยวดยการเงิน
มติสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๖๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ.....
วันที่..... ๕7 ส.ค. 2546
เวลา..... 16.00 น.

ส่ง สำนักการประชุม

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ
ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกยวดยการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๒๕๗ ๓๒๐๙

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่.....วันที่.....

เวลา.....น. ส่ง.....

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่.....

วันที่.....

เวลา.....น.

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักการประชุม

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ...
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (นายประชาธิป ไชยดี คำสิงห์นอก และนายประทีป กรีกาเวช เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (นายนิสิต สิ้นสุไพร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และครั้งที่ ๙ วันพุธที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๗ มีนาคม ๒๕๔๖

(นายพิทธร พุ่มหิรัญ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เหตุผล

— เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดระบบข้าราชการครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะในมาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยยึดหลักการกระจายอำนาจบริหารงานบุคคลสู่ส่วนราชการที่บริหารจัดการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงเห็นควรกำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านบริหารจัดการศึกษาสังกัดอยู่ในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเดียวกัน และโดยที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีหลักการที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา อีกทั้งไม่สอดคล้องกับหลักการปฏิรูประบบราชการ จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

ขึ้นใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้อำนาจและหน้าที่ในส่วนของการ
บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไว้
และเพื่อให้เป็นเอกภาพทางการงานนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายนิสิต สีนุไพร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นางสาวกัญญา คิลปอาชา และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการ
จัดระบบครู คุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗
แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะใน มาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยให้
ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับ
เขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา ประกอบมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจ
หน้าที่ในการกำกับดูแลหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา จึงเห็นควร
กำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สังกัดอยู่ในองค์กรกลางบริหารงาน
บุคคลเดียวกันกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และโดยที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล
และระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีหลักการที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถาน
ศึกษา จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.
ขึ้นใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ให้อำนาจและหน้าที่ในส่วนของการบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไว้ และเพื่อให้เป็นเอกภาพ
ทางด้านนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การ
ศึกษาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และนายประทีป กรีกทาเวช เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดระบบครู ศึกษานิเทศก์และบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะในมาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหน่วยงานด้านศิลปะ และวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา จึงเห็นควรกำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านศิลปะ และวัฒนธรรม สังกัดอยู่ในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเดียวกันกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และโดยที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล และระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีหลักการที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขึ้นใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ให้อำนาจและหน้าที่ในส่วนของการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไว้ และเพื่อให้เป็นเอกภาพทางด้านนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRBT
(โปรดพลิก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ในกระทรวงศึกษาธิการ

"ข้าราชการครู" หมายความว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐ

"คณาจารย์" หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาของรัฐ

"บุคลากรทางการศึกษา" หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา

"วิชาชีพ" หมายความว่า วิชาชีพครู วิชาชีพบริหารการศึกษา และวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่น

"เขตพื้นที่การศึกษา" หมายความว่า เขตพื้นที่การศึกษาตามประกาศกระทรวง

"หน่วยงานการศึกษา" หมายความว่า

(๑) สถานศึกษา

(๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) สำนักงานการศึกษานอกโรงเรียน

(๔) แหล่งการเรียนรู้ตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๕) หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ หรือต่อประกาศกระทรวง หรือหน่วยงานที่ ก.ค.ศ. กำหนด

"สถานศึกษา" หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน สถาบันสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและตามประกาศกระทรวง

"กระทรวง" หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๕ บรรดาคำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ที่มีอยู่ในกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ
หรือข้อบังคับอื่นใด ให้หมายความรวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย เว้นแต่จะได้
กฎหมาย ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่บัญญัติไว้สำหรับข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาโดยเฉพาะ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ในกรณีที่มีปัญหาขัดแย้งหรือการที่จะต้องตีความในปัญหาเกี่ยวกับข้าราชการครู
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ยกเว้นข้าราชการครูและข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานสภา
สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และเป็นกรณีที่พระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดให้
คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือองค์กรใดเป็นผู้
กำหนดหรือวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดหรือวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทาง
การศึกษาคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา" เรียกโดยย่อว่า
"ก.ค.ศ." ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนห้าคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการ
คุรุสภา และเลขาธิการ ก.พ.

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการศึกษาด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารการจัดการภาครัฐ ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการศึกษาพิเศษ และด้านการบริหารองค์กร หรือด้านเศรษฐศาสตร์

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูจำนวนสี่คน และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน

— — หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) และกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ให้เลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นเลขานุการและให้เลขาธิการ ก.ค.ศ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง
- (๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และ ไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) มีประสบการณ์ด้านการบริหารในตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานที่ได้รับเลือกเป็นผู้แทนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนในวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการ หรือเทียบเท่าหรือมีประสบการณ์การสอนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๒ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

(๒) มีประสบการณ์ด้านสนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียน การสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาล่วงลง ให้ดำเนินการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ วรรคสอง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการแทนก็ได้ และให้กรรมการซึ่งแทนกรรมการในตำแหน่งที่ว่างลง มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มีกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง และยังมีกรรมการที่เหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเลือกกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก

LIRT

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ

(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือ

มาตรา ๑๒

(๕) ถูกถอดถอนโดยรัฐมนตรีตามมติของ ก.ค.ศ. ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีเจตนากระทำการโดยไม่ถูกต้องหรือยุติธรรม หรือใช้อำนาจหน้าที่ที่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งนี้ ก่อนมีการถอดถอน ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรม

มาตรา ๑๖ การประชุม ก.ค.ศ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ หรือเมื่อมีกรณีเข้าข่ายที่กฎหมายกำหนดว่ากรรมการผู้นั้นมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ก.ค.ศ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำการใด ๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่เช่นเดียวกับอนุกรรมการวิสามัญอื่นที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ได้

(โปรดพลิก)

ในกรณีที่ตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการ ก.ค.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งอย่างน้อยสองคน และกรรมการ ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด และให้นำมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นผู้แทนใน ก.ค.ศ. ผู้แทนใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และกรรมการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ในขณะเดียวกันมิได้ เว้นแต่การเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๙ ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดนโยบาย วางแผน และกำหนดเกณฑ์อัตรากำลังของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งให้ความเห็นชอบจำนวนและอัตราตำแหน่งของส่วนราชการและ เขตพื้นที่การศึกษา

(๓) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลง ไปมาก หรือการจัดสวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายัง ไม่เหมาะสม เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในอันที่จะปรับปรุงเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำ ตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาให้เหมาะสม

(๔) ออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎ ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๕) พิจารณาวินิจฉัยตีความปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ ก.ค.ศ. มีมติเป็นประการใดแล้วให้หน่วยงานการศึกษาปฏิบัติตามนั้น

(๖) พัฒนาลักษณะที่ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารงานบุคคล รวมทั้งการ พิจารณาระบบคุณธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

LIRT

(๗) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขการจ้างเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนราชการและในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งกำหนดอัตราค่าตอบแทนการจ้าง

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และการยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่นแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑๐) พิจารณาดังคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน ให้คำปรึกษา แนะนำชี้แจงด้านการบริหารงานบุคคลแก่ส่วนราชการและเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๒) กำหนดมาตรฐาน พิจารณา และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารงานบุคคล ตรวจสอบ และปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยงานการศึกษา ให้ผู้แทนของหน่วยงานการศึกษา ข้าราชการ หรือบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกกระเปียบ ข้อบังคับ รวมทั้ง ให้ส่วนราชการ หน่วยงานการศึกษา ข้าราชการ หรือบุคคลใดรายงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ไปยัง ก.ค.ศ.

(๑๔) รายงานและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยขัดแย้งกับแนวทางตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับรายงานและเสนอแนะจาก ก.ค.ศ. แล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการ หน่วยงานการศึกษา อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ปฏิบัติไปตามนั้น

(๑๕) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิทางอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ควรได้รับ

(โปรดพลิก)

(๑๖) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในเรื่องการปฏิบัติการต่าง ๆ ตามที่กำหนด
ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับ
วัน เดือน ปีเกิด และควบคุมการเก็บบันทึกอายุของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑๘) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้
หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ก.ค.ศ." มีฐานะเทียบเท่ากรมอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี โดยมี
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เรียกโดยย่อว่า "เลขาธิการ ก.ค.ศ."
เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.ค.ศ.
- (๒) วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา และการจัดระบบบริหารราชการในหน่วยงานการศึกษา
- (๓) ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๔) พัฒนาระบบข้อมูล และจัดทำแผนกำลังคนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา
- (๕) ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการ
พัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๖) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และบริหารเงินทุน ตลอดจนสวัสดิการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา
- (๗) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ของ
หน่วยงานการศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา
- (๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาเสนอ ก.ค.ศ.

LIRT

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และตามที่ ก.ค.ศ.มอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำเขตพื้นที่การศึกษา เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา" โดยออกนามเขตพื้นที่ การศึกษานั้น ๆ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งกรรมการเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสามคน ได้แก่ ผู้แทน ก.ค.ศ. ผู้แทนครูสภา และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ การบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งนี้ โดยต้องมีบุคคลในเขตพื้นที่ศึกษานั้นอย่างน้อย หนึ่งคน

(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน สามคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออื่นในหน่วยงานการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูจำนวนหนึ่งคน และ ผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติของกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม คุณสมบัติของกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม (๔) ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๔) ให้มาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ในการจัดให้มีการประชุม เพื่อคัดเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๔)

(โปรดพลิก)

มาตรา ๒๒ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของ คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งการกำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่งและเกลี่ยอัตรา กำลังให้สอดคล้องกับนโยบาย การบริหารงานบุคคล ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๔) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ การปกป้องคุ้มครองระบบคุณธรรม การจัดสวัสดิการ และการยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

(๖) กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๗) จัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๘) จัดทำรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ.

(๙) พิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของผู้บริหารในหน่วยงานการศึกษา

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ ก.ค.ศ.

มอบหมาย

LIRT

มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในการปฏิบัติงานราชการที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามอบหมาย
- (๒) เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
- (๓) พิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๔) จัดทำแผนและส่งเสริมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
- (๕) จัดทำทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
- (๖) จัดทำมาตรฐานคุณภาพงาน กำหนดภาระงานขั้นต่ำ และเกณฑ์การประเมินผลงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๗) ประเมินคุณภาพการบริหารงานบุคคลและจัดทำรายงานการบริหารงานบุคคลเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ. ต่อไป
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายอื่น หรือตามที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มิมีหน่วยงานการศึกษาใดมิได้อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ ก.ค.ศ. ตั้ง อ.ก.ค.ศ. เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ การตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(โปรดพลิก)

บรรดาบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่นที่อ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้หมายถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งตามวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับกับหน่วยงานการศึกษาอื่นใดที่จำเป็นต้องมี อ.ก.ค.ศ. ของหน่วยงานการศึกษานั้นโดยเฉพาะด้วย

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) กำกับ ดูแลการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำหนด

(๒) เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

(๓) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาต่อผู้บริหารสถานศึกษา

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการสถานศึกษาโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุม ดูแลให้การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำหนด

(๒) พิจารณาความดีความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดทำมาตรฐาน ภาระงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

LIRT

(๕) ประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือคณะกรรมการสถานศึกษามอบหมาย

มาตรา ๒๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานการศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด เป็นผู้บังคับบัญชาและบริหารหน่วยงาน และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวโดยอนุโลม

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๒๙ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องยึดถือหลักการในเรื่องระบบคุณธรรม ความเสมอภาคระหว่างบุคคล และหลักการได้รับการปฏิบัติและการคุ้มครองสิทธิอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยมีอคติลำเอียง เพราะมีความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องอื่นๆ จะกระทำมิได้

มาตรา ๓๐ ภายใต้อำนาจกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา สำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

(โปรดพลิก)

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสั่งให้ออกราชการไว้ก่อนตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น หรือถูกสั่งพัก หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายองค์กรวิชาชีพนั้น ๆ

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา

(๘) ไม่เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิด ทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกเพราะกระทำความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงาน ในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) ก.ค.ศ. อาจพิจารณายกเว้นให้เป็น บุคลากรทางการศึกษาได้ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และ มิใช่เป็นกรณีออกจากราชการหรือออกจากราชการเพราะกระทำความผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ การลงมติของ ก.ค.ศ. ตามความในวรรคนี้ ให้กระทำโดยลับ และมติของ ก.ค.ศ. ในการยกเว้นนี้ต้องได้คะแนนเสียง สี่ในห้าของกรรมการที่เข้าประชุม

มาตรา ๓๑ อัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไป ตามบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง

เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

LIRT

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะรัฐมนตรีอาจวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยเงินสะสมนั้นให้อัตราไม่ต่ำกว่าดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้จะจ่ายคืนหรือให้กู้ยืม เพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามระเบียบที่กระทรวงการศึกษากำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณี ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนด ให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ใช้กับข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ เครื่องแบบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๗ บำเหน็จบำนาญข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง

วิทยฐานะ และการให้ได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ๓ ประเภทดังนี้

ก. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา ได้แก่ตำแหน่ง

ดังต่อไปนี้

(๑) ครูผู้ช่วย

(๒) ครู

(๓) อาจารย์

(๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๕) รองศาสตราจารย์

(๖) ศาสตราจารย์

ตำแหน่งใน (๑) และ (๒) จะมีในหน่วยงานการศึกษาใดก็ได้ ส่วนตำแหน่งใน

(๓) ถึง (๖) ให้มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญา

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

(๒) ผู้อำนวยการสถานศึกษา

(๓) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๕) รองอธิการบดี

(๖) อธิการบดี

(๗) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด

ตำแหน่งผู้บริหารใน (๑) และ (๒) ให้มีในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษา

ตามประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (๓) และ (๔) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ตำแหน่งผู้บริหารใน (๕) และ (๖) ให้มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญา

LIRT

ค. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษานิเทศก์

(๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด หรือตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.ค.ศ.นำมาใช้กำหนดให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาตาม ค. (๒) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่งการรับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ให้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ได้แก่

ก. ตำแหน่งครู มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) ครู

(๒) ครูชำนาญการ

(๓) ครูเชี่ยวชาญ

(๔) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) รองผู้อำนวยการ

(๒) รองผู้อำนวยการชำนาญการ

(๓) รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

(๔) ผู้อำนวยการ

(๕) ผู้อำนวยการชำนาญการ

(๖) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

(๗) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ

ค. ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๒) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ

(โปรดพลิก)

- (๓) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ
 - (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 - (๕) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ
 - (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ
- ง. ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะดังนี้

- (๑) ศึกษาานิเทศก์
- (๒) ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการ
- (๓) ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ
- (๔) ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ

จ. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้มีวิทยฐานะ

มาตรา ๔๐ ให้ตำแหน่งของคณาจารย์ดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่

- (ก) อาจารย์
- (ข) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (ค) รองศาสตราจารย์
- (ง) ศาสตราจารย์

การกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะมีในหน่วยงานการศึกษาใด จำนวนเท่าใด และต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งอย่างไร ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่งทุกวิทยฐานะ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรม ประสิทธิภาพ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงาน หรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

LIRT

ในการจัดทำมาตรฐานตำแหน่งทุกตำแหน่ง ให้จำแนกตำแหน่งเป็นประเภท และสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภท และสายงานที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันให้อยู่ในตำแหน่งประเภทหรือสายงานเดียวกัน หรือโดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยแสดงชื่อตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น

มาตรา ๔๓ ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายตรวจสอบการกำหนดตำแหน่ง และการใช้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสม ในกรณีที่ลักษณะหน้าที่ และความรับผิดชอบ ปริมาณงาน คุณภาพงานของตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งใดที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามมาตรา ๔๒ เปลี่ยนแปลงไป ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้นใหม่ให้เหมาะสม

ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายมีอำนาจยุบ เลิกตำแหน่ง หรือตัดโอนตำแหน่ง หรือตัดโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือตัดโอนตำแหน่งและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน การศึกษาใดไปไว้ในหน่วยงานการศึกษาอื่นได้ตามความจำเป็น โดย ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายอาจสับเปลี่ยนตำแหน่ง เปลี่ยนชื่อตำแหน่ง สายงาน หรือระดับตำแหน่งเป็นอย่างอื่นได้ตามความเหมาะสม

เมื่อ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายมีมติหรือสั่งตามวรรคสองให้หน่วยงาน การศึกษา ฝ่ายรับตัดโอน และหน่วยงานการศึกษาเดิมดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การดำเนินการตามวรรคสาม หากจะต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไปด้วย ให้หน่วยงานการศึกษาฝ่ายรับตัดโอนและหน่วยงานการศึกษาเดิมดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกำหนด และให้ถือว่า การตัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็น การโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๔๔ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง และวิทยฐานะตามบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด วิทยฐานะใด จะได้รับเงินเดือนอย่างไรตามมาตรา ๓๑ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของอันดับ หรือวิทยฐานะ ในกรณีที่ให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ หรือวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

หมวด ๔

การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา ๔๕ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้สำหรับตำแหน่งนั้น โดยบรรจุตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗

มาตรา ๔๖ ผู้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำรงตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามมาตรฐานตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๔๒ และมีคุณสมบัติพิเศษตามมาตรา ๔๔ ด้วย

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๐ (๔) และ (๕) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตามที่สอบแข่งขันได้ก็ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งนั้น ๆ แล้ว

LIRT

มาตรา ๔๗ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจมอบให้หน่วยงานการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์ตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีที่หนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๘ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานการศึกษาอาจรับสมัครสอบแข่งขันเฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชาใดก็ได้ ทั้งนี้ ผู้สมัครสอบแข่งขันต้องมีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชานั้นๆ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๙ ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งตามมาตรา ๔๒ หรือขาดคุณสมบัติพิเศษตามมาตรา ๔๘ อยู่ก่อนก็ดี หรือมีกรณีต้องห้ามอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องห้ามนั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากการนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษที่ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาไม่สามารถดำเนินการสอบแข่งขันได้ หรือการสอบแข่งขันอาจทำให้ไม่ได้บุคคลต้องตามประสงค์ของทางราชการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยวิธีอื่นได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๑ หน่วยงานการศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญระดับสูงเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้หน่วยงานการศึกษาดำเนินการขอความเห็นชอบจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาก่อนขออนุมัติจาก ก.ค.ศ. เมื่อ ก.ค.ศ. ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และกำหนดเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๒ นอกจากการบรรจุและแต่งตั้งเพื่อให้บุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ก.ค.ศ. อาจกำหนดให้ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษาบางตำแหน่งเป็นสัญญาจ้างปฏิบัติงานรายปี หรือโดยมีกำหนดเวลาโดยไม่ต้องเป็นข้าราชการก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลภายนอก และ ก.ค.ศ. กำหนดให้มีสถานภาพเป็นข้าราชการ ให้ผู้นั้นมีสิทธิหน้าที่และได้รับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เช่นเดียวกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างสัญญาจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างนั้นจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือกำหนดยกเว้นเป็นกรณีเฉพาะไว้

ให้นำบทบัญญัติในเรื่องคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การสรรหา และการบรรจุและแต่งตั้งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ค.ศ.

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ. แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง และให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้อำนวยการสำนัก : ในเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้มีอำนาจสั่ง : บรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ ก.ค.ศ.

LIRT

ให้มีคณะกรรมการสรรหาตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา เลขาธิการคุรุสภา เป็นกรรมการ เลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามจำนวนเขตพื้นที่การศึกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ ข. (๗) ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษานั้น ๆ

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู และตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสถานศึกษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมิได้อยู่ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่.ก.ค.ศ. มอบหมาย เว้นแต่ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษให้ดำเนินการตาม (๑) โดยอนุโลม

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งอาจารย์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ตามมาตรา ๓๘ ก. (๔) ถึง (๖) และตำแหน่งรองอธิการบดี และตำแหน่งอธิการบดี ตามมาตรา ๓๘ ข.(๕) และ (๖) ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ การให้ข้าราชการครูมีวิทยฐานะใด และการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา ๕๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสิทธิภาพ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกื้อหนุน ระเบียบวิธีหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIBRT
(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๕ ให้มีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นระยะๆ เพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ ความสามารถ ความชำนาญการ หรือความเชี่ยวชาญในตำแหน่ง และวิทยฐานะที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดแล้ว ให้ดำเนินการตามความเหมาะสม ดังนี้

- (๑) ให้มีการพัฒนาข้าราชการผู้นั้นให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เพื่อให้สามารถผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานได้
- (๒) ให้ดำเนินการในมาตรการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๗๓ หรือลดเงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ แล้วแต่กรณี
- (๓) ในกรณีที่ผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับที่กำหนด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖)

การดำเนินการตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๖ ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และมีใช้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. เว้นแต่ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งครู ให้ผู้นั้นเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มในตำแหน่งครูผู้ช่วยเป็นเวลาสองปีก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ถ้าในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มแล้วแต่กรณี ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความเหมาะสม หรือมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยไม่ควรให้รับราชการต่อไปก็ให้สั่งให้ ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลอง

LIRT

ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่า ควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็สั่งให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหรือวิทยฐานะที่จะได้รับแต่งตั้งต่อไป และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม แล้วแต่กรณี ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามมาตรา ๖๖ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสองหรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๖ เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคสองหรือมาตราอื่นนั้นได้

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่หรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่หรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มใหม่

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือกระทำความผิดวินัยโดยมีมูลตามที่กล่าวหาว่า ได้กระทำความผิดดังกล่าว

ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยได้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีกรณีที่บุคคลดังกล่าวจะต้องออกจากราชการตามวรรคสองหรือตามวรรคสาม หรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น สั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสองหรือวรรคสาม หรือสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่น ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ที่มีใช่เป็นการถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับ หรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม

มาตรา ๕๗ การเปลี่ยนตำแหน่ง การย้ายสับเปลี่ยนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด

มาตรา ๕๘ การโอนหรือเปลี่ยนสถานะของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีใช้พนักงานวิสามัญ และการโอนหรือการเปลี่ยนสถานะของข้าราชการอื่นที่มีใช้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช้ข้าราชการการเมือง มาบรรจุเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจทำได้หากบุคคลนั้นสมัครใจ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ของหน่วยงานการศึกษาที่ประสงค์จะรับโอนหรือเปลี่ยนสถานะทำความตกลงกับผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการหรือหน่วยงานสังกัดเดิมแล้วเสนอเรื่องให้ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี อนุมัติ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ที่หน่วยงานการศึกษานั้นจะได้รับเป็นสำคัญ ทั้งนี้ จะบรรจุให้มีตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับ ต้องไม่สูงกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญในระดับเดียวกัน เว้นแต่จะเป็นการโอนตามวรรคสอง

การโอนหรือการเปลี่ยนสถานะของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกมาให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนหรือเปลี่ยนสถานะตามมาตรา ๕๗ ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ ก.ค.ศ.จัดทำมาตรฐานการเปรียบเทียบตำแหน่งระหว่างประเภทข้าราชการต่างสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคล เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และจะให้รับเงินเดือนเท่าใด ทั้งนี้ เงินเดือนที่จะได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญในระดับเดียวกัน เว้นแต่เป็นการโอนตามที่กำหนดในกฎ ก ค ศ

LIRT

มาตรา ๕๘ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป

การย้ายผู้บริหารของหน่วยงานการศึกษาในระหว่างส่วนราชการหรือเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีการประสานงานระหว่าง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาที่จะรับย้ายพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งตามนั้น สำหรับการย้ายผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ส่งย้าย โดยอนุมัติ ก.ค.ศ.

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือตำแหน่งซึ่ง ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนดตามมาตรา ๔๒ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ. แล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้ ก.ค.ศ. ดำเนินการให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่หรือย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยยึดหลักการให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งดังกล่าวได้ไม่เกินกว่าสี่ปี เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะให้ปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันได้คราวละหนึ่งปีแต่ต้องไม่เกินกว่าหกปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๑ การเลื่อนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีได้กำหนดให้มีวิทยฐานะเพื่อให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น ให้กระทำได้โดยการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก คัดเลือก หรือประเมินด้วยวิธีการอื่น แล้วแต่กรณี

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ ผู้ได้รับคัดเลือก หรือผู้ผ่านการประเมินด้วยวิธีการอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(โปรดพลิก)

การสอบแข่งขันให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ ส่วนการสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือกให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษา เป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกหรือผู้ซึ่งจะได้รับการคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี การยกเลิกบัญชีผู้สอบได้ วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๒ การแต่งตั้งบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๑ สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

— — สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณสมบัติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ คุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติและประวัติการรับราชการ

มาตรา ๖๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะ โดยไม่เข้าเกณฑ์มาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะที่ดี หรือไม่ผ่านกระบวนการเลื่อนตำแหน่งหรือกระบวนการเลื่อนวิทยฐานะตามกฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดก็ดี ผู้สั่งสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่มีอำนาจสั่งก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิมโดยพลัน ในกรณีเช่นนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่และรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับไปแล้วหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะนั้น เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะอนุมัติให้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะในกรณีนั้นเป็นพิเศษเฉพาะราย

ผู้ที่ถูกสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนที่พึงจะได้รับตามสถานะเดิม ถ้าหากว่าผู้นั้นไม่ได้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะ รวมทั้งให้มีสิทธิได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีสำหรับตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีและไม่เคยมีสถานภาพอย่างใดที่ได้รับเลื่อนตำแหน่ง หรือเลื่อนตามวิทยฐานะนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการแทนได้

LIRT

มาตรา ๖๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และมีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มี อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และให้มีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใดและให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จ บำนาญเหมือนเป็นเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับ ราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยมีได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และไม่ได้ถูกสั่ง เปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่น หากประสงค์ จะกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาเดิมให้ยื่น เรื่องขอกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มี อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมี ตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการ ติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(โปรดพลิก)

มาตรา ๖๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ที่ไม่ใช่พนักงานวิสามัญหรือข้าราชการหรือพนักงานซึ่งออกจากการในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และไม่ใช่ว่าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากการหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการต้องการรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยมีตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ค.ศ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งใดว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปรักษาการในตำแหน่งได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจและหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มิใช่กฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ก.ค.ศ. อาจเสนอแนะต่อหัวหน้าส่วนราชการ ให้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานการศึกษาใด เป็นการชั่วคราวได้

สำหรับการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานการศึกษาใดเป็นการชั่วคราวในเขตพื้นที่การศึกษา ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยขออนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการ หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณีเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่ ก.ค.ศ. กำหนดได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการวินัย และการให้ออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

หมวด ๕

การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๗๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมีผลงานเป็นที่ประจักษ์เป็นที่พอใจของทางราชการถือว่าผู้นั้นมีความชอบสมควรได้รับบำเหน็จความชอบ ซึ่งอาจเป็นคำชมเชย รางวัล เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี

มาตรา ๗๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณา โดยการพิจารณาให้ยึดหลักคุณธรรม มีความเที่ยงธรรม เปิดเผย โปร่งใส และพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก และความประพฤติในการรักษาวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ทั้งนี้ ภายใต้งบประมาณมาตรา ๗๔

การเลื่อนขั้นเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้นั้นเป็นครูซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน ให้พิจารณาผลการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นหลักตามแนวทางการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเมื่อได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามวรรคสามแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้ส่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

มาตรา ๗๔ ให้ ก.ค.ศ. กำหนดขั้นเงินเดือนประสิทธิภาพของตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เพื่อให้ปฏิบัติงานบังเกิดผลดีและมีความก้าวหน้า และได้มาตรฐานงานของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIRT

มาตรา ๗๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ ให้กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดำเนินการยกย่องเชิดชูเกียรติตามควรแก่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ก.ค.ศ. อาจ กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ที่มีผลงานหรือผลการปฏิบัติงานดีเด่นหรือ ผู้ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้ได้รับเงินวิทยพัฒน์ได้ ตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๖ ให้หน่วยงานการศึกษามีหน้าที่จัดสวัสดิการให้แก่ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามความเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างแรง จูงใจให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๗๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถึงแก่ความตายอันเนื่อง มาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จัดสวัสดิการแก่ครอบครัวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการอาจพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๗๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับการบรรจุและ แต่งตั้งตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ ก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน ให้ผู้บังคับบัญชา แจ้งภาระงาน มาตรฐานคุณภาพงาน มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ เกณฑ์การประเมิน ผลงาน ระเบียบแบบแผน หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทหน้าที่ของข้าราชการในฐานะ เป็นพลเมืองที่ดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๗๙ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และมีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(โปรดพลิก)

มาตรา ๘๐ ให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการ เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๘๑ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา โดยการให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนาตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด

หมวด ๖

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็น ข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๘๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องสนับสนุนการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมีหน้าที่วางรากฐานให้เกิดระบอบการปกครองเช่นนั้น

มาตรา ๘๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแล เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ อย่างเคร่งครัด ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะ โดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือ ผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๘๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการและผู้เรียน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้

การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียน และในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

(โปรดพลิก)

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน หรือประชาชน
ผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กลั่นแกล้ง ใสร้าย
ให้ความเป็นเท็จ กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการหรือยอม
ให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยมีความมุ่งหมายจะให้เป็นการ
ซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็น
การกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้ หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือ
ผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบหรือเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียน
ผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่น
ทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง
การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมดำเนินการคัดลอกหรือลอกเลียน
ผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่น
นำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ
หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

LIRT

มาตรา ๙๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือในการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งจะต้องไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกัน การดำเนินการที่ฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด เล่นการพนันเป็นอาชญา หรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๕ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

(โปรดพลิก)

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย ในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๙๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าเป็นผู้ลาออก

จากราชการ

LIRT

มาตรา ๘๗ การลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทำเป็นคำสั่งวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบของ ก.ค.ศ. ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและมีให้เป็นไปโดยพยานา โดยอคติหรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด และมีเหตุผลอย่างใดในการกำหนดสถานโทษเช่นนั้น

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๘๘ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยมิชักช้า และในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุ หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

การสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และต้องมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงเท่านั้น เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน และในจำนวนผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของผู้ถูกกล่าวหาผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชา ที่มีลำดับชั้นสูงกว่าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของผู้ถูกกล่าวหารายอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาในลำดับชั้นสูงกว่า ดังกล่าว เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด

ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่างหน่วยงานการศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา กระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ละรายมีการประสานการดำเนินการร่วมกันในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีที่มีปัญหาหรือความเห็นขัดแย้งในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสาม ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจสั่งบรรจุต่างเขตพื้นที่การศึกษา

LI RT
(โปรดพลิก)

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด หรือต่างส่วนราชการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด รวมทั้งในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือจะทำให้การสอบสวนนั้นเสร็จไปโดยรวดเร็วและยุติธรรม ก็ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นสอบสวนแทนได้

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลและรัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๙๙ เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๘ แล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๘ และในกรณีที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนผ่อนโทษห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

LIART

(๑) สำหรับตำแหน่งอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่ง
ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ และตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา

(๒) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานอกจาก (๑) ให้เสนอ
อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาต่างหน่วยงานการศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน และถ้าผู้มี
อำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละ
รายที่สังกัด แล้วแต่กรณี มีความเห็นขัดแย้งกัน ถ้าเป็นความเห็นขัดแย้งระหว่างผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน ให้นำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
แล้วแต่กรณี พิจารณา ถ้าเป็นความเห็นขัดแย้งระหว่างผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
หรือ อ.ก.ค.ศ. ต่างเขตพื้นที่การศึกษา ให้นำเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษาหรือ ก.ค.ศ. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจ
สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งหรือปฏิบัติไปตามมตินั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง
ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตาม
มาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือมาตรานี้ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตาม
มาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวได้สอบสวน
ไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะนำสำนวนการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการ
สอบสวนและทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวน
ตามหมวดนี้แล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง
และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

มาตรา ๑๐๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๑๐๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๕ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งงดโทษ

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณา

LIRT

ว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม หรือตำแหน่งเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและวิทยฐานะนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๐ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๕ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๐๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการสอบสวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด หรือสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการไปแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การรายงานการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลงมา เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี และเมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานแล้วเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษ หรือการสั่งลงโทษเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งงดโทษ ลดสถานโทษ เพิ่มสถานโทษ เปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อความในคำสั่งเดิม หรือดำเนินการอย่างใด เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี รวมทั้งเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบได้ หรือเห็นว่าเป็นกรณีที่ไม่วางในอำนาจหน้าที่ของตน ก็ให้แจ้งหรือรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่งแล้วให้เสนอหรือรายงาน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

(๒) การรายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลงมา และมีใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี และเมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ ก.ค.ศ. พิจารณาตามลำดับ

สำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป และมีใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้รายงาน ก.ค.ศ. พิจารณา

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. พิจารณาและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น

การรายงานตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. วางไว้

LIRT

มาตรา ๑๐๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควร ที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ ในการควบคุมดูแลให้หน่วยงานการศึกษาปฏิบัติการตามหมวด ๖ และหมวดนี้โดยถูกต้องและ เหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเอง หรือให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ หรือคณะกรรมการสอบสวนสอบสวน ใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไป เพื่อให้ คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ในกรณีที่ ก.ค.ศ. ตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการ ทางวินัยหรือการออกจากราชการแทน ก.ค.ศ. ก็ให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญนั้น มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือ สอบสวนเพิ่มเติม โดยจะสอบสวนเอง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปสอบสวนใหม่ หรือ สอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ และมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐาน ซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือเขตพื้นที่การศึกษาก็ให้ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ แล้วแต่กรณี มีอำนาจ กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นส่งไปเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานั้นทำการสอบสวนแทนได้ ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไป เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้างานหน่วยงานการศึกษา ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๙๘ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้นำมาตรา ๑๐๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๕๔ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่ดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้น พิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๘

การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตาม

มาตรา ๑๐๘

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๕๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้า

มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(๖) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วันออกจากราชการตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.ศ.วางไว้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องออกจากราชการ

ตาม (๖) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

LIRT

มาตรา ๑๐๘ นอกจากกรณีตามวรรคสี่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์ แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกได้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบ กำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ ผู้ยื่นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๐๙ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๑๙ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทาง การศึกษาผู้ใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่มีกรณีเป็นผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตราอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่หน่วยงานการศึกษาของผู้ถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานอยู่ได้รับหนังสือแจ้งการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพมีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และผู้บังคับบัญชา หน่วยงานการศึกษานั้นพิจารณาเห็นว่า ผู้นั้นมีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าว และไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๒ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้บริหาร หน่วยงานการศึกษานั้น ส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และ ให้นำมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่หน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่งไม่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ และผู้บังคับบัญชาหน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่งพิจารณาเห็นว่า ผู้ นั้นมีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในหน่วยงานการศึกษาอื่น ถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับเรื่องจากหน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่ง มีหน่วยงานการศึกษาอื่นที่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาเห็นว่า ผู้ นั้นมีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้นำมาตรา ๕๙ ใช้บังคับโดยอนุโลม

ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าหน่วยงานการศึกษาใดไม่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาไม่พิจารณาอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการตามที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๑๐ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. ด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากทำได้ ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

(๑) (๔) (๕) (๗) (๘) หรือ (๙) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

LIRT

(๔) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ เห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และนำมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๖) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๑๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๙๘ วรรคสอง วรรคห้า และวรรคเจ็ด มาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ และมาตรา ๑๐๑ ใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๘ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๘ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งได้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๑๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง และกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔
วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ (๑) แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควร
สงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่ง
ให้ลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ส่งเรื่อง
ให้ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการ ทั้งนี้
ให้นำมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ ใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา
มีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑๓ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดต้องรับโทษจำคุก
โดยคำสั่งของศาลหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตาม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๑๑๔ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหาร
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจาก
ราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่
จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจาก
ราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตาม
หมวดนี้ หรือตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า ให้ผู้บังคับ
บัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว มีอำนาจดำเนินการตามหมวดนี้
หรือ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณีได้

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๔ (๑) (๒) แล้ว เห็นสมควรให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ ก็ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวหรือมาตรา ๙๔ วรรคสอง กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณีพิจารณา

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการให้นำ มาตรา ๑๐๓ ใช้บังคับโดยอนุโลม

— เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการ หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ ให้รายงานไปยัง ก.ค.ศ. ตามระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแล ให้นำหน่วยงานการศึกษาปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๔๙ หรือตาม มาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้น ได้ตามความจำเป็นและให้นำ มาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชา ได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา หรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณี ตามมาตรา ๑๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑๑ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนตาม มาตรา ๙๔ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๑๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๕๘ ผู้ใดมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๙ ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้หรือมาตรา ๕๙ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลมและในกรณีที่จำเป็นต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๙ ภายใต้บังคับหมวด ๗ และหมวด ๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจถูกสั่งพักราชการและถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีอื่น ตามที่กำหนดใน กฎ ก.ค.ศ. ได้

มาตรา ๑๒๐ การออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ เว้นแต่การออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๗ (๑)

หมวด ๘

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. อื่นที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

LIRT

มาตรา ๑๒๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ มีสิทธิยื่นฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ผู้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. อื่นที่ ก.ค.ศ. ตั้งหรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๔ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตาม คำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาลปกครอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๕๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุและผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบของข้าราชการที่โอนมา แต่ยังมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวดนี้ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือระเบียบของข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๑ เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์หรือใช้สิทธิฟ้อง ศาลปกครองตามมาตรา ๑๒๒ ทั้งนี้ ในการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้เริ่มนับระยะเวลา ตามมาตรา ๑๒๒ ตั้งแต่วันที่โอนมา

มาตรา ๑๒๖ หลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๑ การร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ตามมาตรา ๑๒๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

(โปรดพลิก)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.ค.ศ. ให้ ก.ค. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ทำหน้าที่เป็น ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราว ตามมาตรา ๑๒๘ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ ก.ค. ซึ่งทำหน้าที่เป็น ก.ค.ศ. ตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่เป็น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. อื่นที่จำเป็นในการบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ในการทำหน้าที่ดังกล่าวอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อทำหน้าที่แทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการใน ก.ค.ว่างลง ให้ ก.ค. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ เว้นแต่จะมีจำนวนกรรมการเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการใน ก.ค. เพิ่มขึ้นจนครบจำนวน ก.ค. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒๘ ให้ ก.ค. ซึ่งทำหน้าที่ ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๒๗ ดำเนินการสรรหาบุคคลที่เหมาะสม เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราวทุกพื้นที่ ทั้งนี้ การสรรหารายชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งดังกล่าวให้คำนึงถึงองค์ประกอบของ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งเป็นอย่างอื่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว

ให้ ก.ค.ศ. ชั่วคราวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่จัดทำกฎ ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ รวมทั้งดำเนินการอื่นเพื่อให้มีการดำเนินการให้มี ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ค.ศ. ชั่วคราวมอบหมาย

ให้ ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราว ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๙ หน่วยงานการศึกษาใดที่ได้มีการกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้ถือว่าเป็นหน่วยงานการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๓๐ ข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และดำรงตำแหน่งหรือมีตำแหน่งวิทยฐานะตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ในระหว่างที่ ก.ค.ศ. ยังมีได้กำหนดตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามวรรคหนึ่งให้ข้าราชการครู ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่เดิมมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ตลอดจนมีสิทธิอื่น ๆ ตามที่เคยมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายเดิมหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องไปพลางก่อน

ในกรณี ก.ค.ศ. กำหนดตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามวรรคสองแล้ว แต่ยังมีได้กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ หรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครู ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ไปพลางก่อน ทั้งนี้ การกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำรงตำแหน่งใด ได้รับเงินเดือนระดับใดหรือเงินประจำตำแหน่งระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณีนี้ถ้าตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับการเทียบตำแหน่งวิทยฐานะใด ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป แต่ถ้าต่อมาได้มีการกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นหน่วยงานการศึกษาหรือเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษา ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีตำแหน่งตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๑๓๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีการตรากฎหมายกำหนดให้ข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำความในมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ค.ศ. แต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคล ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานในสถานศึกษาแต่ละแห่งตามวาระหนึ่ง ทั้งนี้ ให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๓๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือ ก.ค.ศ. ยังมิได้ออกกฎข้อบังคับ ระเบียบ หรือจัดทำมาตรฐานตำแหน่ง วิทยฐานะ หรือกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. กฎ ก.ค. มติ ก.พ. มติ ก.ค. มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ มาตรฐานตำแหน่ง หรือกรณีที่ ก.ค. หรือ ก.พ. กำหนดไว้แล้ว ซึ่งใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

ในกรณีที่การดำเนินการในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ. ถ้ายังมิได้มีกฎ ก.ค.ศ. ในเรื่องนั้นและไม่อาจนำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้ ให้ ก.ค.ศ. เฉพาะกิจ ซึ่งทำหน้าที่ ก.ค.ศ. มีมติกำหนดการในเรื่องนั้นเพื่อใช้บังคับเป็นการชั่วคราวได้

LIRT

มาตรา ๑๓๔ ข้าราชการครูหรือข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย หรือมีกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตาม พระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการครูหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณีที่ใช้อยู่ขณะนั้น ส่วนการ สอบสวนพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ ก็ให้สอบสวน ตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนหรือการพิจารณานั้น แล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่องหรือส่งสำนวนเสนอให้ อ.ก.ค. กรม ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.ค. กรม ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาเรื่องนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ อ.ก.ค. กรม ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่ากรณีจะแล้วเสร็จ

(๔) การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนตามกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นแล้ว การดำเนินการขั้นตอนต่อไปนอกเหนือจากกรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากพนักงาน ส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการประเภทอื่น ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดกระทำผิดวินัยหรือมีกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการหรือ ออกจากงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร งานบุคคลของพนักงานประเภทนั้น อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตาม พระราชบัญญัตินี้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นหรือดำเนินการให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๒๑ หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามมาตรา ๑๒๒ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้เริ่มนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และมาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งนำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม หรือผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๑๒๓ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๘ การไต่อยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ เฉพาะการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๑๓๙ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้จะดำเนินการต่อไปได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่ ก.ค. แต่งตั้ง อ.ก.ค. วิสามัญ และ อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจ
ขึ้นปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ แทน ก.ค. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้ อ.ก.ค.
วิสามัญ หรือ อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจนั้น ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.ค. มอบหมายต่อไป จนกว่ากรณีจะ
แล้วเสร็จ เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๔๖ และเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งต้องพิจารณาให้เสร็จ
ภายใน ๓๐ วัน โดยจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในวันจันทร์ที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช
๒๕๔๖ นี้ ขณะนี้เหลือเวลาอีกประมาณ ๒๐ กว่าวันนับจากนี้ ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา
อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดระบบข้าราชการครู คณาจารย์ และบุคลากรของการศึกษาขึ้นใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะในมาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา โดยยึดหลักการกระจายอำนาจบริหารงานบุคคลสู่ส่วนราชการที่บริหารจัดการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงเห็นควรกำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านบริหารจัดการศึกษาสังกัดอยู่ในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเดียวกัน และโดยที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีหลักการที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา อีกทั้งไม่สอดคล้องกับหลักการปฏิรูประบบราชการ จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

LIRT

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขึ้นใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้อำนาจและหน้าที่ในส่วนของการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไว้ และเพื่อให้เป็นเอกภาพทางด้านนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

- ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการร่างกฎหมายฉบับนี้ คณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ของวุฒิสภา ได้รับมอบหมายให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปศึกษาพิจารณา ท่านประธานคณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จะแถลงต่อที่ประชุม เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภาจากกรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ขอกราบเรียนว่า ทางคณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษาเรื่องนี้โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือได้มอบให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นอนุกรรมาธิการโดยมีท่านคำพันธ์ ป้องปาน เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการ ซึ่งก็ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ มีประเด็นที่อยากจะเรียนว่า ประเด็นเกี่ยวกับที่ได้มีการตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเงินเดือนบัญชีทำร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งถูกตัดออกไปในขั้นของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นที่สนใจของคณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และได้มีมติให้เชิญฝ่ายรัฐบาลมาชี้แจงถึงเหตุผลว่า เหตุใดจนถึงได้มีการตัดบัญชีนี้ออกไป เพราะว่าเป็นที่สงสัยของครูและสังคมพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้วจากการศึกษาในรายละเอียดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรที่สมาชิกวุฒิสภาเราควรจะได้รับไว้พิจารณา สำหรับในด้านรายละเอียดที่ได้รับการศึกษาที่ลงลึก กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานฯ ให้ท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการคือท่านคำพันธ์ ป้องปาน ได้นำเสนอต่อที่ประชุมตามสมควร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์คำพันธ์ครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป้องปาน เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการศึกษาพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขอรกราบเรียน
 ต่อที่ประชุม ขอยอมรับข้อบกพร่อง เพราะว่าที่ไม่ได้ทำเป็นรายงาน เป็นเอกสาร เนื่องจาก
 ว่าศึกษายังไม่จบเรียบร้อย คิดว่าในวันพฤหัสบดีหน้ากฎหมายฉบับนี้ก็จะเข้า เพราะฉะนั้น
 วันนี้ก็ขอรกราบเรียนด้วยวาจาเพียงสังเขป ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา เป็นการแก้ไข พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งใช้มานาน
 เมื่อมีการปฏิรูปการศึกษา ก็ออกกฎหมายฉบับนี้ โดยยกเลิก พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครู
 ปี ๒๕๒๓ หลักการสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ที่เป็นหัวใจจริง ๆ ของกฎหมายฉบับนี้ก็มี
 ในเรื่องตำแหน่งของข้าราชการครู เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินวิทยฐานะ-----

- ๕๖/๑

ประเด็นที่สำคัญก็คือในร่างของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๓๐ ร่างของสภาผู้แทนราษฎรเดิม
ไม่มีบัญชีเงินเดือนต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติ แต่มาถึงคณะกรรมการได้เพิ่ม
ในมาตรา ๓๐ ให้มีบัญชีเงินเดือนต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติ แต่เมื่อถึงสภาในวาระสุดท้าย
วาระ ๒ วาระ ๓ ตัดความเห็นของกรรมการออก ไม่ให้มีบัญชีเงินเดือนต่อท้าย
และมาเพิ่มมาตรา ๓๑ บอกว่า ให้มีบัญชีเงินเดือนสำหรับข้าราชการครูแยกต่างหาก
นี่คือประเด็นสำคัญว่าถ้ารัฐบาลไม่เสนอร่างพระราชบัญญัติบัญชีเงินเดือนข้าราชการครู
ครูทั้งหลายซึ่งมีสถานะเปลี่ยนไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เดิมตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครูปี ๒๕๒๓ ตำแหน่งของผู้สอนในสถานศึกษาเป็นตำแหน่งครู ๑
ครู ๒ อาจารย์ ๑ อาจารย์ ๒ และตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน มีผู้อำนวยการและผู้ช่วย
ผู้อำนวยการ แต่มาเป็นร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เปลี่ยนตำแหน่งไปโดยสิ้นเชิงนะครับ
แต่เมื่อมีตำแหน่งใหม่ เงินเดือนใหม่ไม่มี นี่คือประเด็นซึ่งสภานี้จะต้องช่วยกันคิดว่า
เมื่อมีตำแหน่งใหม่ แต่เงินเดือนไม่มีจะต้องไปออกเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเงินเดือน
อีกต่างหาก นี่คือประเด็นซึ่งอยากจะฝากกราบเรียนให้สภาแห่งนี้เป็นผู้พิจารณา

และประเด็นที่สำคัญที่ ๒ ที่ผมขอกราบเรียนก็คือเรื่องอุทธรณ์ กฎหมายเดิม
ถ้าข้าราชการถูกลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงก็จะอุทธรณ์มาที่ผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึง
ก.ค. แต่กฎหมายฉบับใหม่โทษร้ายแรงไม่มีการอุทธรณ์ ให้เจ้าตัวไปฟ้องที่ศาลปกครอง
อันนี้ผมเห็นว่าเป็นการทำลายระบบ ซึ่งผมเข้าใจว่าศาลปกครองนั้นมีงานมากมาย
เหลือเกิน เพราะรับเรื่องต่าง ๆ ทั่วประเทศ ถ้าผู้ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้รับ
ความเป็นธรรม จะไปรอศาลปกครองตัดสินคงใช้เวลานานมาก ผมคิดว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่อง
ที่บัณฑิตชนขวัญและกำลังใจของข้าราชการส่วนมากเป็นอย่างยิ่ง ผมขอกราบเรียนประเด็น
สำคัญ ๆ ย่อ ๆ เพียงแค่นี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ในช่วงนี้ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมก็เชิญนะครับ
หรือจะรอดตอบจากข้างล่าง ถ้าหากท่านจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมจากที่กรรมการ
ได้ชี้แจงแล้วก็เชิญนะครับ หรือถ้ายังไม่พอก็ได้

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ต้องกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา เนื่องจากดิฉันเพิ่งมาถึงยังต่อเรื่องไม่ติด ต้องกราบ
 ขอประทานโทษ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอภิปรายครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงก็เตรียมการอภิปรายไว้มาก
 แต่เนื่องจากวันนี้พูดทั้งวัน เดี่ยวสมาชิกฯ ท่านจะรังเกียจในเรื่องภาษาและถ้อยคำครับ
 แต่เมื่อท่านประธานฯ เปิดประเด็นว่าน่าจะมีประเด็นอภิปราย ความจริงผมมีประเด็น
 ซึ่งเป็นประเด็นอยากถามท่านรัฐมนตรีโดยตรงเพื่อความสบายใจ ก็คือแต่เดิมร่าง พ.ร.บ.
 ฉบับนี้ ก่อนเข้ามาสู่เรามีประเด็นซึ่งสังคมวิพากษ์วิจารณ์มากกว่ามีบัญชีท้าย คือท้ายบัญชี
 เงินเดือน ซึ่งบัญญัติไว้ ที่นี้สังคมข้างนอกก็วิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่าที่วิป (Whip) รัฐบาล
 ดึงออกไป จนกระทั่งฝ่ายค้านต้องเอากฎหมายนั้นไปเผา สารสำคัญคืออะไรกันแน่
 ผมก็พยายามตามไปดูท้ายบัญชีที่ว่านี้ ผมเข้าใจถูกหรือเปล่า นี่เป็นคำถามของผมนะครับ

๑. ท้ายบัญชีที่ว่านี้เป็นบัญชีที่ค่อนข้างหนักไปทางฝ่ายบริหารการศึกษา
 ซึ่งมีใช้บัญชีของครูจริงหรือไม่ ถ้าจริงก็ควรแล้วที่จะมีการเอาบัญชีแนบท้ายนั้นออก
 ถ้าจริงนะครับ ที่นี้สิ่งที่ผมจะถามต่อไปคือว่าการเอาออกไปผมก็ตามข่าวตลอด ก็พบว่า
 ทางฝ่ายบริหารบอกว่า อยากจะมีบัญชีเงินเดือนเป็นการเฉพาะของครู ซึ่งหมายถึงครู
 และฝ่ายบริหาร

คำถามที่ ๒ ถามว่า ถ้ามีจริงท่านจะเซ็นกฎหมายฉบับนี้เข้ามาทัน
 สมัยประชุมนี้หรือไม่ อย่างน้อยวาระที่ ๑ ก็ยังดี นี่เป็น ๒ คำถามซ้อนกัน ขอบคุณ
 ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

LIRT

๑๒๒

ว. ๑๐ (ส. ทัวไป)

มยรี ๕๖/๓

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่จริงวันนี้ดิฉันได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการให้นำเสนอร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. ของวุฒิสภา แต่เมื่อท่านสมาชิกวุฒิสภาเรียนถามผ่านทาง
ท่านประธานวุฒิสภาว่า บัญชีเงินเดือนแบบท้ายที่เป็นประเด็นที่ถูกเผานั้นมีข้อมูลอย่างไร
ดิฉันใคร่ขออนุญาตกราบเรียนเพื่อความกระจ่างดังนี้ค่ะ -----

- ๕๗/๑

ที่ว่าบัญชีเงินเดือนแบบท้าย พ.ร.บ. ตามมาตรา ๓๐ นั้น อันที่จริงก็เป็นความหวังดีของ คณะกรรมการที่กำหนดบัญชีเงินเดือนขึ้นมา แต่ก็ต้องเข้าใจว่า คำว่า บัญชีเงินเดือน นี้ ในขั้นต้นนั้นเป็นการกำหนดตามมาตรา ๕๕ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ที่กำหนดให้ ครูมีเงินเดือน ค่าวิทยฐานะ สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์เกื้อกูล เพื่อให้ครูเป็น วิชาชีพชั้นสูง ซึ่งก็เป็นสิ่งที่เหมาะสม และเป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ เพราะทุกฝ่ายก็ล้วนเห็นพ้องต้องกันว่า ครู บุคลากรทางการศึกษานั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะฉะนั้นเราจะต้องจงใจคนดีให้เข้ามา เป็นครู รักษาคนดีให้อยู่ให้ได้เพื่อลูกหลานของเรา ปัญหาที่เกิดขึ้น ก็คือคำว่า “บัญชี เงินเดือน” นั้นต้องแยกแยะว่า ที่จริงนั้นเป็นการจัดระบบเงินเดือนจากระบบพีซี (PC) ซึ่งมี ๑๑ ขั้น ๑ - ๑๑ นั้น กลายเป็น ๕ แท่ง ต่อไปนี่ก็จะเป็นกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูนี้ ก็จะ เป็นครูผู้ช่วย ผู้ชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ เป็นต้น จริง ๆ แล้วที่ครูจะได้ เงินเดือนเพิ่มขึ้นนั้นก็ไม่ใช่ นั่นก็คือใครได้เงินเดือนเท่าใดก็จะได้เงินเดือนเท่านั้น เพียงแต่ เป็นการจัดระบบใหม่ ไม่ใช่เป็นระบบพีซี กลายเป็นระบบเป็นแท่ง ๆ เป็นอะไรก็ตาม ก็ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนั้นไม่เห็นความสำคัญของการที่ครูจะมีค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น เพียงแต่ว่า เงินเดือนเท่าเดิม สิ่งที่จะได้เพิ่มขึ้นนั้นอยู่ที่เงินวิทยฐานะค่ะ เงินวิทยฐานะนี่จะเป็นสิ่งซึ่ง ทางรัฐบาลได้เปลี่ยนไปเมื่อในการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทางรัฐบาลและทาง หลาย ๆ ฝ่ายได้หารือกันว่าน่าจะเป็นดังนี้ นั่นก็คือ เมื่อมาตรา ๓๐ โหวตลงไปแล้ว ไม่ให้มี บัญชีเงินเดือนแบบท้ายนั้นไม่ใช่เพราะว่ารัฐบาลรับไม่ได้ในการที่จะต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๕๕ เพียงแต่ว่าบัญชีนั้นประกอบด้วยเม็ดเงินประมาณ ๘๘๘ ล้านบาท ซึ่งเป็น งบประมาณที่ให้เฉพาะกลุ่มผู้บริหารเรายังไม่เห็นภาพรวมของงบประมาณที่จะจัดสรร ให้แก่ครู บุคลากรทางการศึกษาทุกกลุ่มเท่าที่คิดกันจำได้ เพราะว่ามีรายละเอียดอยู่ในมือนั้น ก็จะมีผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งก็จะมีผู้อำนวยการ สิ่งที่ดี ก็คือ มีตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ด้วย ซึ่งเดิมในร่างของ สปศ. นั้นไม่ปรากฏนะคะ ต่อมาก็จะมีผู้บริหาร เช่น ผู้บริหาร เขตพื้นที่การศึกษาและรองผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา ๒ ท่าน รอง ผอ. เขตพื้นที่ ๒ ท่าน แล้วก็ศึกษานิเทศก์ เป็นต้นนะคะ สิ่งที่จะขาดไป ก็คือ ครูค่ะ ที่จริงแล้วงบประมาณ ๘๘๘ ล้านบาทนั้น ครูทั่วไปยังมิได้ประโยชน์จากบัญชีนี้นี้ เพราะเหตุนี้ นั้น ทางท่าน :

นายกรัฐมนตรี เมื่อวันนั้นดิฉันได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีป้องกันพลเรือน ท่าน
กับท่าน ท่านก็ได้กล่าวว่า ท่านคงจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาเพื่อให้เกิดความรอบคอบ
เป็นธรรม และไม่เกิดความเหลื่อมล้ำกันกับข้าราชการภายในกระทรวงศึกษาธิการ
และภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ กราบเรียนอย่างนี้นะคะ ผู้บริหารนั้นเราก็ต้องแบ่งเป็น
ผู้บริหารส่วนกลาง ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาโดยสัมพันธ์กับปริมาณงาน ความรับผิดชอบ
ของงาน ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการเอง เราก็มีผู้บริหารส่วนกลางอยู่หลายชั้น
พูดง่าย ๆ ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาลูกน้องจะมีเงินประจำตำแหน่งสูงกว่าผู้บริหารนั้น
ก็เป็นไปไม่ได้ จะปกครองกันก็ลำบากนะคะ-----

- ๕๘/๑

นอกจากนี้ผู้บริหารและข้าราชการนั้น ในกระทรวงศึกษาธิการเองและนอกกระทรวง
 ศึกษาธิการนั้นก็จะต้องดูไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำความลักลั่น เพราะมีเช่นนั้นการบริหาร
 จัดการโดยภาพรวมทั่วประเทศนั้นก็คงจะขับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้
 โดยแนวปฏิบัติทั่วไปนั้นการทำบัญชีเงินต่าง ๆ นั้นควรจะต้องมีทุกฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง
 ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง ก.พ. ก.พ.ร. เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
 เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งประเทศนั่นเอง โดยเหตุนี้ท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อหารือกับท่าน
 แล้วก็เห็นว่าถ้าอย่างนั้นก็ควรจะตัดออกไปก่อน และนอกจากนี้เมื่อทางสภาผู้แทนราษฎร
 ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. นี้
 ร่างเดิมนั้นไม่มีบัญชีเนื่องจากความเห็นชอบของกฤษฎีกาได้พิจารณาเห็นว่าน่าจะหารือ
 ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากความหวังดีของทางคณะกรรมการนั้นก็ยังไม่ได้ทำตาม
 ธรรมเนียมปฏิบัติ ซึ่งที่จริงต้องทำดังที่กราบเรียนไป คือ หารือทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและ
 นำเข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งยังไม่ได้กระทำดังนั้น ดังนั้นแนวทางก็คือ
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรองนายกฯ จาตุรนต์ เป็นประธาน และได้ตั้ง
 คณะทำงานซึ่งมีทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิ ท่านรัฐมนตรีป้องกันตัวดิฉันเอง ท่านปลัด
 กระทรวงศึกษาธิการ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในส่วน of กระทรวง ตลอดจนผู้ที่อยู่นอก
 กระทรวงที่สมควรจะเชิญเข้ามา เช่น กรมบัญชีกลาง เป็นต้น ซึ่งก็ได้หารือกันไป ๒ ครั้ง
 ก็มีมติว่าจะนำร่างของ สปศ. ที่ออกแบบไว้นั้นมาปรับปรุง ร่างของ สปศ. นั้นก็อาจจะม
 บางประเด็นที่เราจะทำให้สมบูรณ์ขึ้น นี่ก็คือความคืบหน้าที่เราดำเนินการ รัฐบาลเห็น
 ความสำคัญของครูที่จะต้องเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่พึ่งของลูกหลาน ดังนั้นวิทยฐานะ
 นั้นจะจัดให้กลุ่มต่าง ๆ โดยสัมพันธ์กับการประเมินทุกตำแหน่งจะต้องมีการประเมิน
 เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าถ้ากระทำการนี้ก็จะมีความรอบคอบและทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็น
 ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการนอกกระทรวงศึกษาธิการ เพราะทุกฝ่าย
 ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดนั้นก็ล้วนแต่ขอความเป็นธรรมจากท่านนายกรัฐมนตรีทั้งสิ้น
 เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าตรงนี้จะขอกราบเรียนท่านว่า การที่มีข่าวว่าท่านนายกฯ หลอกหลวงครู
 นั้นดิฉันขอปฏิเสธแทนท่านนายกรัฐมนตรีว่าได้เป็นความจริง และที่กล่าวว่ารัฐบาลหลอก

ให้ครูทำงานก็ไม่ใช่ความจริงเช่นกัน รัฐบาลยังมีเวลาโดยจะนำร่างของ สปศ. นี้มาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเร็ววันโดยจะเป็น ก.ค.ศ. ที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยจะกำหนดตามมาตรา ๑๓๐ บทเฉพาะกาลของร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยความรอบคอบ เพราะว่าเม็ดเงินนี้ก็มาจากภาษีอากรของประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคอกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาฬสินธุ์ ใครจะกราบเรียนท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรี ผู้แทนรัฐบาลว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายที่จะปฏิรูปการศึกษาของชาติที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเกี่ยวข้องกับบุคลากรที่จะเป็นกำลังสำคัญเป็นไม้เป็นมือให้กับประเทศนี้ในการปฏิรูปการศึกษามายถึง ครู ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้เจตนาของเราคือการที่จะยกฐานะวิชาชีพครูให้สูงขึ้น ซึ่งมีอยู่ ๒ - ๓ ปีจี้ย ก็คือ

๑. ยกฐานะทางด้านความรู้ของครูโดยมีหลักประกันว่าจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ
๒. ยกฐานะทางด้านสังคม ทางด้านรายได้ หมายถึง การมีอัตราเงินเดือนที่แยกออกมาจากบัญชีเงินเดือนเก่า ซึ่งขึ้นอยู่กับบัญชีเงินเดือนของ ก.พ. เมื่อเป็นอย่างนี้ในร่างที่เสนอจากรัฐบาลมาสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นจึงมีบัญชีเงินเดือนแนบท้าย ประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นที่ทั้งตัวครูผู้ที่จะได้เสียจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ และพวกเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง พยายามติดตามเพื่อทำความเข้าใจว่าเหตุใดจึงได้มีการถอนบัญชีต่อท้ายร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกไป ก็ได้คำตอบว่า ยังมีความไม่พร้อมหลายประการ

ประการที่ ๑ ถ้าบอกว่ารัฐบาลอาจจะหาเงินได้ไม่พอ ตัวเลขที่กระผมดูในคั่นร่างนั้นประมาณ ๕๕๘ ล้านบาท ซึ่งถ้าดูแล้วถ้าจะยกฐานะครูให้สูงขึ้นด้วยเงินปีละประมาณ ๕๕๘ ล้านบาท ผมถือว่าเป็นเงินเพียงเล็กน้อยก็ดูว่าฟังไม่ได้

ประการที่ ๒ ถ้าบอกว่าแท่งบัญชีเงินเดือนที่ตั้งขึ้นมานี้ไม่ได้เข้าข้างครู ผมขอกราบเรียนว่า ตรงนี้เป็นประเด็นที่ฝ่ายนิติบัญญัติให้ความสนใจว่าฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายนิติบัญญัติน่าจะมีกรรมวิธีการร่วมกันเพื่อที่จะพิจารณาได้ เพราะว่าจะเป็นประโยชน์

LIRT

๑๒๓

ว. ๑๐ (ส. ทัวไป)

ธีรวรรณ ๕๘/๓

ของครูโดยตรง ผมเห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลวางไว้แต่เดิมนั้นก็คือการที่จะเตรียมแท่งเงินเดือนไว้
แล้วก็ครูทั้ง ๕ แสนกว่าคนนี่ ถ้าจะเข้าสู่ตำแหน่งได้เงินเดือนใหม่ก็ก็ต้องมีการประเมิน
เรื่องนั้นชอบแล้วครับ ถูกต้องแล้วครับ -----

- ๕๘/๑

ก็คือไม่ใช่ครู ใคร ๆ ก็ตามที่ว่าเคยเป็นครูอยู่แล้ว แต่ว่ายังไม่มีการประชุม ยังไม่มีการตรวจสอบว่าท่านมีความพร้อมในการที่จะเป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษาได้หรือไม่ ถ้าท่านยังไม่พร้อมก็ไม่ต้องรับเงินเดือนใหม่ เพราะฉะนั้นแท้งเงินเดือนนี้เป็นประเด็นที่ตนเองไม่อยากให้รัฐบาลถอนออกไปจากร่างฉบับสุดท้ายที่ผ่านสภาผู้แทนฯ มาถึงเราในวันนี้ซึ่งไม่มีบัญชีตรงนี้ จึงอยากจะถามท่านประธานฯ เพื่อเรียนไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า กรณีที่ไม่มีบัญชีต่อท้ายเงินเดือน ในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาประสงค์จะนำบัญชีต่อท้ายนั้นมาปรับปรุงโดยปรึกษาหารือร่วมกับทางฝ่ายรัฐบาล ถ้าเราเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาแล้วอยากจะรับหลักการแล้วก็ผ่านร่างนี้ไปเพื่อที่จะพิจารณากันในวาระ ๒ วาระ ๓ จะขอความรู้จากรัฐบาลเพื่อนำบัญชีเงินเดือนนี้มาปรับปรุงเป็นบัญชีต่อท้ายโดยพวกเราปรึกษาหารือกันจะได้หรือไม่ แทนที่ท่านจะไปออกกฎหมายใหม่เป็นพระราชกฤษฎีกาหรือกฎหมายอย่างอื่นก็ตาม ตรงนี้จึงเป็นประเด็นที่อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีโดยตรงว่าจะนำกลับมาประกอบเป็นบัญชีต่อท้ายได้หรือไม่ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานบุคคล ซึ่งภาษาสมัยใหม่เรียกว่าการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คือตั้งแต่เรื่องของการวางแผนกำลังคนล่วงหน้า สรรหา พัฒนา รักษาคนดีไว้ ใช้ประโยชน์คนให้เต็มที่ ไม่ดีเอาออก จึงมีโทษ ๕ ระดับต่าง ๆ นั้น กระผมเห็นด้วยกับหลักการที่จะต้องมีการพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยรีบด่วน แต่ก็ไม่ได้เห็นด้วยในหลายเรื่องเกี่ยวกับเรื่องกำหนดตำแหน่งและกำหนดค่าวิทยฐานะ สิ่งที่เห็นด้วยก็คือว่าการบริหารงานบุคคลหรือการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ว่าด้วยครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น เราปล่อยให้การบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ รวมทั้งอาจารย์มหาวิทยาลัยด้วยนั้นในนี้ไม่มีในเรื่องของอาจารย์มหาวิทยาลัย แต่ผมอยากจะกราบเรียนในภาพรวมของระบบ

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษาของประเทศ เหตุผลที่สำคัญทำไม
มหาวิทยาลัยจึงอยากออกนอกระบบนัก ก็เพราะเราไปจัดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
โดยลอกเลียนจากราชการพลเรือนสามัญทั่วไป แล้วทำให้ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน
เสียอีก สมองของประเทศควรจะได้เงินเดือนสูงกลับให้เงินเดือนต่ำ แล้วก็ไปอ้างว่า
ไม่คล่องตัวอย่างโน้นอย่างนี้เลยต้องออกนอกระบบ ผมอยากจะกราบเรียนโยงไปถึงตรงนั้น
ด้วย ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า เดิมการบริหารงานบุคคลของครูในกระทรวงศึกษาธิการ
หรืออาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ในสถาบันราชมงคล
สถาบันราชภัฏนั้นอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการข้าราชการครูซึ่งเกิดพร้อม ๆ
กับ ก.ตร. ของตำรวจเมื่อปี ๒๕๒๓ แต่ว่า ก.ค. แทนที่จะจัดระบบตำแหน่งให้แตกต่างไป
จากข้าราชการพลเรือนก็ไม่มีปัญญาที่จะทำ ก็เลยไปเอาระดับตำแหน่ง ๑, ๒, ๓ ถึง ๑๑
มาครอบครูไว้ แล้วเรียกว่าครู ๑ ครู ๒ อาจารย์ ๑ อาจารย์ ๒ อาจารย์ ๓ แล้วก็มีการ
ประเมินเหมือนข้าราชการพลเรือนทั่วไป ทำให้ครูนี้อัดอัดเหลือเกิน ครูก็สอนเหมือนกัน
นั่นแหละ แต่ว่าจะต้องทำวิจัยถึงจะได้ ซี. ๖ ซี. ๘ ซี. ๙ ผมถามว่าครูประจำบาลจะทำวิจัย
อะไร จากบ้านถึงโรงเรียนมีก้อนเส้าก็ก้อนไซ้ไหม แล้วก็ได้เป็น ซี. ๘ พอนับไปนับมา
หลาย ๆ รอบได้ ซี. ๙ แล้ว ก.ค. ก็ถูกหลอก ครูทั้งหลายอยากได้เป็น ซี. ๘ ซี. ๙ ก็ไปจ้าง
คนอื่นเขาทำ แล้วก็ ก.ค. ก็ระบุ แล้วการเสนอ ได้แล้ว ซี. ๘ อาจารย์ ๓ ระดับ ๘ ซี. ๙
ซึ่งลอกเลียนมาจากความล้มเหลวที่จัดในระบบข้าราชการพลเรือนสามัญ เพราะฉะนั้นการที่
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาให้มีระดับที่เหมาะสมเช่นนี้ กระผมเห็นด้วยใน
หลักการ แต่พอมาดูมาตราที่ว่าด้วยตำแหน่งครูวิทยฐานะนี้ ครูผู้ช่วยของผมไม่มีโอกาส
ได้รับเงินค่าวิทยฐานะ -----

ผมถามว่าวิทยฐานะสำหรับครู ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษมีความแตกต่างอะไรจากครูผู้ช่วยของกระผม เพิ่งเข้ารับราชการกำลังจะมีครอบครัว จะต้องมีบ้าน จะมีรถ จะมีลูก ระบบราชการไทยโหดร้ายมาตลอด ข้าราชการระดับล่างไม่ได้รับผลประโยชน์จากการปฏิรูปเงินเดือน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ชี. ๑ กินเงินเดือนต่ำสุด ๔,๑๐๐ บาท สูงสุด ปลัดกระทรวง ชี. ๑๑ เงินเดือน ๕๘,๐๐๐ บาทอีก ๒๑,๐๐๐ บาท เงินวิทยฐานะที่เราเรียกเดี๋ยวนี้นี้ก็คือเงินประจำตำแหน่งนั้นแหละ เป็น ๘๐,๐๐๐ บาท เอา ๔,๐๐๐ บาท หาร ได้ ๒๐ เท่า ก่อนที่ผมจะออกจากสำนักงาน ก.พ. ผมได้พิจารณากำลังจะปรับปรุงระบบจำแนกตำแหน่งให้เป็นระบบใหม่ แล้วการพิจารณาเงินเดือนของข้าราชการ ประเทศที่เจริญแล้ว ญี่ปุ่น อังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมนี เงินเดือนต่ำสุดกับสูงสุดต่างกัน ๘ เท่า ๕ เท่า ไม่เกิน ๑๐ เท่า แต่ของเรา ๒๐ เท่า สังคมนี้เป็นสังคมศักดินาเก่า เป็นสังคมที่กดคนระดับล่างให้ต่ำไว้ แล้วตัวเองสูง เพราะว่าคนที่พิจารณาเงินเดือน คนระดับอธิบดี รองอธิบดี ปลัดกระทรวงทั้งสิ้น ก็กดระดับล่างไว้ให้ต่ำ แต่หาว่าไม่ว่าการกำหนดอัตราเงินเดือนนั้นต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ ฝรั่งเศสบอกว่า คอสต์ออฟลิฟวิ่ง (Cost of living) ต้องคำนึงถึงความยากง่ายของงาน แล้วก็คำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นผมถามว่าครูผู้ช่วยผมไม่หิวใช่ไหมครับ หิวน้อยกว่าครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญพิเศษใช่ไหมครับ จึงไม่เอื้ออาทรแก่เขาเลย จะปฏิรูประบบครูสักที จะเอื้ออาทรครูน้อย ๆ ค่าค่า ๆ ที่อยู่ตามเขาตามภู อยู่ตามท้องไร่ท้องนาให้เขามีโอกาสได้ลืมตาอ้าปากบ้าง ถ้าไม่ใช่ ๒๐ เท่า ไม่ต้อง ๒๐ เท่าหรอกครับ เอาสัก ๑๕ เท่า ห่างกันสัก ๑๕ เท่า เพิ่มเงินวิทยฐานะให้ครูผู้ช่วยผมด้วยเถอะ ผมไม่ได้พูดหาเสียง เพราะว่าผมก็คิดว่าผมจะไม่เล่นการเมืองอีกในตลอดชีวิตของผม ผมคิดว่าครูของเราที่อยู่ตามท้องไร่ท้องนานั้นลำบากเหลือเกินต้องขายแอมเวย์ ต้องขายประกัน ต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อที่จะอยู่ให้รอด เพราะฉะนั้นการที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างหรือความจำเป็นของคนในระดับล่างนั้น ผมถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่เหมาะสมตามความเห็นของกระผม

อีกประการหนึ่ง ก็คือว่าครูกับผู้บริหารได้รับค่าวิทยฐานะแตกต่างกันเหมือนข้าราชการพลเรือนสามัญอีกนั้นแหละ ท่านครับ ศาสตราจารย์ ชี. ๑๑ ของมหาวิทยาลัย เงินประจำตำแหน่งเท่าไรครับ ๑๓,๐๐๐ บาท ข้าราชการพลเรือน ปลัดกระทรวงได้

๒๑,๐๐๐ บาท ลักลั่นกัน คนที่พิจารณาเงินเดือนคือพวกที่ไม่ได้จบการศึกษาระดับสูง
จึงมองไม่เห็นหัวใจของคนที่ยกระดับสูง เพราะฉะนั้นเขาถึงอยากจะออกนอกระบบ
ความจริงไม่จำเป็นเลย ~~ต้องออกนอกระบบ~~ ถ้าออกนอกระบบถ้าไม่ขึ้นค่าเล่าเรียน
ผมเห็นด้วย แต่ผมจะหมายหัวไว้เลยว่าต้องขึ้นค่าเล่าเรียนเด็ก แล้วคนไทยนี้
~~บริษัทประเทศไทยคือยังขาด~~ คนส่วนใหญ่ยังยากจน เพราะฉะนั้นออกนอกระบบเมื่อไร
ชาวไร่ ชาวนาอย่างผมจะไม่มีโอกาสเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัย และในท้ายที่สุดภาพรวม
ของประเทศเราก็จะสมองลีบ แข่งขันกับมาเลเซีย สิงคโปร์ก็ไม่ได้มาตลอดแล้ว ต่อไป
เราก็จะแข่งขันสู้พม่า เวียดนามไม่ได้ เขมรไม่ได้ต่อไปอีก แล้วตอนนี้กำลังจะถูกบีบ
ค่าเช่าใช้ด้วย แสดงว่าเราเก่งสู้เขมรไม่ได้ ที่นี้ทำอย่างไร-----

- ๖๑/๑

ผมก็ฝากท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่เคารพครับของกระผมว่า ควรจะให้เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะทั้งฝ่ายบริหารและวิชาการเท่ากัน แล้วก็ไปเพิ่มครูผู้ช่วยของผมด้วย อย่างนี้ผมก็จะสนับสนุนเต็มที่นะครับ ไม่ทราบว่าท่านจะทำได้ไหม หรือว่าอยู่ที่เราหรืออย่างไร กระผมก็อยากจะกราบเรียนไว้เพียงแค่นี้เพื่อให้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาของกระผมทั้ง ๒๐๐ ท่านได้นำไปสู่การพิจารณา เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นประโยชน์ต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาและวงการจัดการศึกษาของประเทศ ผมจึงเห็นว่าแม้จะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ผมก็รับได้ครับ

ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์วิทยากรครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เรา กำลังจะพิจารณาในชั้นรับหลักการ อยู่ขณะนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นอาจารย์มาก่อนเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ก็เห็นด้วยกับหลักการที่กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีองค์กรกลางสำหรับการบริหารงานบุคคลให้มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติยิ่ง ๆ ขึ้นไป ทั้งนี้ในการบริหารงานทางการศึกษา ทั้งของหน่วยงานการศึกษาของรัฐและในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งทางสภาของเราก็ได้พิจารณา กฎหมายที่เกี่ยวข้องไปอยู่บางฉบับอยู่แล้ว โดยการยึดถือการกระจายอำนาจบริหารบุคลากร ที่ทำหน้าที่การบริหารจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษานะครับ

ท่านประธานฯ ครับ กระผมเห็นว่าบุคลากรทางการศึกษาของเราได้รับผลกระทบอยู่พอสมควรเกิดความลักลั่นกันอยู่มาก โดยเฉพาะบุคลากรทางการศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งกระผมเคยเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมาก่อนนั้น ได้สวัสดิการ สวัสดิภาพ โอกาสค่อนข้างจะมากกว่าบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา เพราะฉะนั้นเมื่อในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ฉบับนี้ กระผมอยากจะฝากไปทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมากอยู่กับ

เพราะฉะนั้นในโอกาสที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้ง ร่าง พ.ร.บ. อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระผมอยากจะวิงวอนให้ท่านสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งทุกคนก็ปรารถนาดี ต่อเพื่อนครูทั้งประเทศ อยากจะให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ คูทั้งระบบ ค่าตอบแทนผู้บริหาร ค่าตอบแทนของคณะกรรมการครูผู้สอนในเขตพื้นที่ รวมทั้ง ครูแลกครูผู้ช่วย ผู้ช่วยครู ตามชนบทเขาเรียกครูผู้ช่วยหรือผู้ช่วยครู ขณะนี้หลายคน ซึ่งอยู่ในสภาพที่เป็นลูกจ้างนั้นอาจจะได้รับผลกระทบจากการทำงาน จากการปรับ โครงสร้างอาจจะต้องตกงาน เพราะฉะนั้นจึงฝากว่า มีสิ่งใดที่ในการพิจารณา กฎหมายฉบับนี้จะได้ดูแลบุคคลเหล่านั้นด้วย ในช่องทางที่ไม่ให้เขาเสียโอกาส ในชีวิตจากการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ โดยภาพรวมกระผมขอสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในครั้งนี้ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์พาครับ

นายพา อักษรเสือ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม พา อักษรเสือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ขอต่อว่านิดหนึ่ง เมื่อเช้านี้ยกมือตั้งแต่เช้า ตั้งแต่คนแรกจนนาทีสุดท้ายไม่ได้พูดครับ แล้ววันนี้ที่จริง วาระนี้คนที่พูดอยู่ส่วนมากก็จะไปเป็นกรรมาธิการกันอยู่แล้วนะครับ เป็น ร่างพระราชบัญญัติที่เราจะรับหรือไม่รับไว้พิจารณา ขณะนี้การพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการศึกษาล่าช้ามาก แล้วมีอีกมากมาย ผมไม่อยากให้เสียเวลามากนักในการที่ จะต้องมาพูดกันในรายละเอียด ประเด็นที่น่าจะพูดอย่างเมื่อเช้านี้ผมควรจะได้พูดก็ไม่ได้ พูดนะครับ แต่ตอนนี้ผมคิดว่า เขาคงไม่ขัดข้องในการที่จะไม่รับหลักการ รายละเอียด ต่าง ๆ นี่คงจะไม่ต้องสาธยายอะไรกันมาก ผมเองก็ได้ติดตามฟังจนตี ๓ เมื่อวานชั้นนี้ ที่ทางรัฐบาลชี้แจงเราก็ฟังอยู่เกี่ยวกับเงินเดือน ตำแหน่งอะไรต่าง ๆ ผมไม่หวังเท่าไร หรอกครับเรื่องเหล่านี้ ผมหวังว่า การมีกฎหมายและสิ่งรายละเอียดในกฎหมายที่เป็น มาตรการที่จะบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพนี้ มีตำแหน่งผู้ช่วย ผู้ชำนาญ ะไรต่าง ๆ ไปทำสารพัดอย่างให้วิ่งเต้นกัน แล้วเพื่อที่จะเอาเงินอย่างเดียวไม่ได้

ทำงานคือปัญหาหน้าครับ สิ่งที่จะต้องทำคือหมายความว่าเงินเดือน ถ้ามีตำแหน่งแล้วทำงานให้สมตำแหน่ง แล้วการที่รัฐบาลจะเอาเงินไปใช้เขาจะอย่างไร สิ่งเหล่านี้ซึ่งเราต้องไปพูดกันในรายละเอียด ในร่างพระราชบัญญัติครับ ผมไม่อยากให้เสียเวลามาก อยากจะให้มีการรับร่างไปพิจารณาเลยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภาได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ~~นกรราชสีมา~~ กระผมตั้งข้อสังเกตขึ้น ๆ เพราะว่าเพื่อนดอกเตอร์พาท่านบอกว่า อย่าพูดยืดเยื้อ นะครับ ขอภัยที่เอ่ยถึงท่านนะครับ จริง ๆ แล้วร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ยาวถึง ๑๔๐ มาตรา แล้วเมื่อพิจารณาอย่างรอบด้านเสร็จแล้วก็ตรงกันข้ามกับร่าง พ.ร.บ. เมื่อเช้านี้ เพราะเมื่อเช้านี้เราพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ วันนี้ขณะนี้เรากำลังพูดถึงระเบียบบริหารบุคคลของครูทั่วประเทศนะครับ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วผมมีความเห็นอย่างนี้ก็คือว่า มาตรา ๓๘ นั้นเขาจะให้เขียนกฎหมายเอาไว้ว่า จะให้ครูเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ แต่ว่าในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ คือตั้งแต่ผู้ช่วยเป็นต้นมานั้นจะให้สอนระดับปริญญาตรี อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ตั้งข้อสังเกตนะครับ แล้วในมาตรา ๔๐ ก็ได้บอกว่า ผู้ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยฯ จนถึงศาสตราจารย์นั้นจะต้องใช้ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยใช้บังคับอนุโลม ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับคือว่า โรงเรียนใหญ่ ๆ นะครับที่มีชื่อเสียงที่สอนมัธยมปีที่ ๖ ซึ่งเป็นครูหรือเป็นปรมาจารย์ที่มีความสามารถเรื่องบริหารการศึกษาระดับประถม มัธยมอย่างดียเยี่ยม ถ้าหากว่าท่านจะเขียนหนังสือดี ๆ ทำวิจัยเก่ง ๆ นี่นะครับ ท่านเหล่านี้จะเป็นศาสตราจารย์ นั้นไม่น่าจะมีปัญหาขัดข้อง ผมตั้งข้อสังเกตเพียงแค่นี้

ประเด็นสุดท้ายก็คือ ผมเห็นด้วยที่รัฐบาลได้ถอนบัญชีครูออก เหตุผล เพราะว่าบัญชีราชการของไทยนั้นเป็นการทำบัญชีแบบตำแหน่ง ขอภัย คลาสซิฟิเคชัน

LIRT

เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุดก็คือว่าราชการนั้น หรือรัฐบาลนั้นจำเป็นจะต้องนำบัญชีนั้นไป
 ผู้การสำรวจตรวจสอบและก็นำมาเป็นกระบวนการทั้งประเทศ ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงใด
 กระทรวงหนึ่ง แต่ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับเงินเดือนนั้นต้องเคารพในคำพูดที่ฝรั่งมักจะพูด
 ผมขอภัยใช้คำนี้ นะครับ อีควอลเวิร์กอีควอลเพย์ (Equal work equal pay) คือคนที่ทำงาน
 นั้นต้องมีผลงานจริง ๆ ตรงนี้ต้องสามารถวัดได้มีมาตรฐานจึงสมควรจะมีเงินเดือนเพิ่ม
 หรือเงินเดือนลด จึงกราบเรียนมาเพื่อพิจารณาครับ และผมก็ขอรับเอาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
 มาเป็นร่างที่จะพิจารณานะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา

หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมสนใจหมวด ๕ อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า
 ด้วยการอุทธรณ์ร้องทุกข์ทำไมจำเป็นอะไรที่จะต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้มีปัญหา
 จะร้องทุกข์อุทธรณ์จะต้องให้ศาลปกครองเป็นคนตัดสินชี้ขาด ทั้งที่คณะกรรมการใน
 กระทรวงมีอยู่มากมายและกฎหมายในศาลปกครองก็มีอยู่แล้ว สิ่งก็ตามมาก็คือถ้าระบุว่า
 จะต้องให้ศาลปกครองชี้ขาดกฎหมายการร้องทุกข์จะไปกองอยู่ที่ศาลปกครองเป็น
 จำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดความล่าช้าในการวินิจฉัยในการตัดสินชี้ขาด แม้กระทั่ง
 การอุทธรณ์สำหรับผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัย ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสนิท จันทรวงศ์ ครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมเห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ.
 ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. นะครับ และผมก็ยังตั้งใจ
 อยู่ว่าหมวด ๓ การกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะ และการได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ
 และเงินประจำตำแหน่ง พ.ร.บ. เก่าปี ๒๕๒๓ ในมาตรา ๓๐ แต่ร่าง พ.ร.บ. ใหม่
 มาตรา ๓๘ ได้บัญญัติไว้ว่า “ค. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นมีดังต่อไปนี้
 (๑)ศึกษานิเทศก์ (๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือตำแหน่ง
 ของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.ค.ศ. นำมาใช้กำหนดให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครู
 และบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติ” นี่นะครับ อันนี้หมายถึงที่ตัดออกไป

มีสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา ศิษยานิเทศก์ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ อำนวยการอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ
 แล้วก็ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์เขต ศึกษาธิการเขต
 ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอ ผู้ช่วยหัวหน้า
 การประถมศึกษาอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ผู้ช่วยผู้อำนวยการประถมศึกษา
 จังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการประถมศึกษา
 กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
 สามัญศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษา
 กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร และตำแหน่งที่เรียกชื่อ
 อย่างอื่นที่มีใช้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่ ก.ค. กำหนดให้เป็นตำแหน่ง
 ข้าราชการครู แต่อันนี้ร่าง พ.ร.บ. ใหม่ นะครับ ใน (๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่
 ก.ค.ศ. กำหนดหรือตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.ค.ศ. นำมาใช้กำหนด
 ให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ นะครับ
 ผมยังสงสัยอยู่ว่า บุคคลเหล่านี้จะไปอยู่ที่ไหน จะไปอยู่ใน (๒) นี้หรือไม่ ก็อยากเรียน
 ท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ขอให้กระจ่างด้วย เพื่อทางผมจะได้ลงมติ
 ได้ถูกต้องครับ ขอขอบคุณมากครับ

- ๖๔/๑ -

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี ตอบไหมครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ และท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ดิฉันคิดว่า คำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านมีความหลากหลาย ล้วนมีความสำคัญและแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นครูผู้ช่วยทำไมได้เงินเดือนน้อย คำตอบตรงนี้ก็ขอรวบรวมสั้น ๆ ว่า ครูผู้ช่วยนั้นเป็นครูที่บรรจุใหม่ ซึ่งจะได้รับเงินเดือนขั้นต้นของระดับ โดยเมื่อปฏิบัติงานระยะหนึ่งหากมีประสิทธิภาพ ทุกคนก็定会เห็นความเข้มแข็งของครูผู้ช่วยผู้นั้น ๆ ก็จะมีประเมินเพื่อที่จะเลื่อนเป็นครู ซึ่งก็คงจะเป็นธรรมชาติของการปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ แต่อย่างไรก็ตาม ก็จะมีการปรับเงินเดือนเพิ่มขึ้นให้ด้วย การประเมินของครูผู้ช่วยนั้นจะประเมินภายใน ๒ ปี การปรับเงินเดือนนั้นก็ไปกินแท่งครู ซึ่งก็คงจะไม่นานจนเกินรอกินไป

ในส่วน of คำถามข้อต่าง ๆ นั้น อย่างเช่นเรื่อง of กำหนดวิทยฐานะ การได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะนั้น ก็จะทำให้มีหลักการที่จะทำให้ได้ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้คำตอบแทนที่ เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ ขั้นสูง เป็นธรรมและสอดคล้องกับคุณภาพของงานที่ได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ดิฉันขอยกตัวอย่าง เช่น ครูที่อยู่ในเขตพื้นที่กันดาร ห่างไกล มีความยากลำบากในการปฏิบัติงาน หรือลักษณะสภาพของงานนั้นมีความลำบาก เป็นพิเศษ ยกตัวอย่าง เช่น ในปัจจุบันนี้นั้นครูที่สอนเด็กพิการก็จะได้รับเงินพิเศษที่เรียกว่า พ.ก.ส. จำนวนเงิน ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งจะสัมพันธ์กับการอบรม นั่นก็คือครูเหล่านี้ไม่ใช่ว่า อยู่ดี ๆ จะได้เงินเพิ่ม จะต้องผ่านการอบรม ๒๐๐ ชั่วโมง ดังนั้น ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ทางรัฐบาลโดยสำนักงาน ก.ค. นั้นพยายามที่จะคิดในภาพรวมให้สัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพ ให้สัมพันธ์กับลักษณะของการปฏิบัติงาน งานบุคคล และงานวินัย และการ ส่งเสริมให้ครูได้มีความตื่นตัวในการอบรม ซึ่งจะเป็นผลที่ส่งตรงถึงเด็กและพ่อแม่ ผู้ปกครอง นั่นก็คือเพิ่มคุณภาพการศึกษา ในส่วนของการส่งเสริมให้มีการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานนั้น การเลื่อนขึ้นเงินเดือนก็จะพยายามทำให้โปร่งใส

LIRT

เป็นธรรม ยกย่อง เชิดชูเกียรติ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีผลงานดีเด่น ในส่วนของรายละเอียดต่าง ๆ นั้น ดิฉันขออนุญาตรับข้อสังเกตประเด็นต่าง ๆ ข้อคิดเห็นของท่านนั้นฝากท่านประธานคณะกรรมการ ซึ่งจะมีการตั้งขึ้นให้ที่ประชุมได้รับทราบและจะประมวลข้อคิดเห็นของท่านอย่างแน่นอน จะน้อมรับข้อคิดเห็นของท่านที่ได้บันทึกไว้ทั้งในวันนี้และในโอกาสต่อ ๆ ไป ให้ผู้รับผิดชอบนั้นรับไปดำเนินการ โดยอาจจะนำไปปรับปรุงร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ให้มีความสมบูรณ์เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองยิ่งขึ้นค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมควร จิตแสง ครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ความจริงผมดูแลการร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วแทบจะพูดได้ว่าไม่มีอะไรบ่งบอกถึงการปฏิรูปการศึกษาและมีกฎหมายฉบับนี้เป็นหลักประกันอะไรให้แก่ครูเลย การที่มีตำแหน่งครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการพิเศษ ก่อนหน้านี้ พ.ร.บ. ครู ๒๕๒๓ ก็มีกำหนดเอาไว้ว่า อาจารย์ ๑ อาจารย์ ๒ อาจารย์ ๓ และอาจารย์เหล่านี้ก็มีเงินประจำตำแหน่งด้วย วันนี้จึงไม่รู้ว่ร่าง พ.ร.บ. นี้ หลักการมีอะไรที่ทำให้ดูแล้วว่าการปฏิรูปการศึกษาและสนใจให้วิชาชีพอันนี้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ในหลักการนั้นเขาบอกว่า การที่มีร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจไปยังเขตพื้นที่เพื่อให้องค์กรการบริหารงานบุคคลไปยังเขตพื้นที่ ว่าอย่างนั้น จริง ๆ หลักการเดิม พ.ร.บ. ๒๕๒๓ ก็คือองค์กรการบริหารงานบุคคลก็ยังให้ อ.ก.ค. จังหวัด อ.ก.ค. จังหวัดก็คือกระจายอยู่ในพื้นที่เช่นเดียวกัน ไม่ได้ต่างกันหรอกครับ-----

ผมถึงว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมยังมองไม่เห็นว่าจะมีความก้าวหน้าในวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างไร จะจูงใจให้คนดี คนเก่งมาสู่ระบบการศึกษาได้อย่างไรครับ ผมยังติดใจอยู่คือ พ.ร.บ. การศึกษานี้เป็น พ.ร.บ. แม่บท เขากำหนดว่าวิชาชีพครูนั้นเป็นวิชาชีพชั้นสูง แล้วก็กำหนดว่า จะต้องมียุทธศาสตร์เงินเดือนแยกต่างหาก เพื่อจะเห็นว่าวิชาชีพนี้ต้องมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม ให้เขาสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามฐานะตามรูป มีเกียรติและมีศักดิ์ศรีในสังคม ในฐานะครูคือ แม่แบบของเยาวชน เขาว่าอย่างนั้น แต่ร่าง พ.ร.บ. นี้ได้ทราบว่าเดิมมียุทธศาสตร์เงินเดือนแนบท้าย เข้ามาแต่ว่ารัฐบาลก็หยิบออกไป ไม่ติดใจ เพียงแต่ว่าร่าง พ.ร.บ. นี้บอกว่าต้องมีเงินเดือน แยกต่างหาก ท่านจะแยกวันไหน แยกปีนี้ แยกเดือนหน้า ไม่เป็นไรแต่ไม่ควรจะนานจน เกินไป คราวนี้อยากจะเรียนว่าอย่างนี้ครับ ปัจจุบันนี้วิกฤตของการศึกษาเกิดจากอะไร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าการศึกษาของไทยที่ไม่มีคุณภาพ ค่าตอบแทน ก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่าค่าตอบแทนเป็นสิ่งที่จะต้องทำให้การศึกษามีคุณภาพ อย่างเดียว แต่ต้องมีหลักว่าถ้าคนที่ตั้งใจเข้ามาสู่อาชีพครูแล้วจะต้องมองเห็นอนาคต ว่าเขาจะมีค่าตอบแทนสามารถทำให้เขาดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสุขหรือไม่ จะพอเพียงไหม การที่จะได้คนดี คนเก่งมาเป็นครู เพราะครูนั้นคือแม่แบบของคน ต้องประพฤติดี ปฏิบัติดี นั่นก็คือเป็นแม่แบบของเยาวชน ถ้าย้อนหลังไปในอดีต ๒๐ - ๓๐ ปีมาแล้ว ครูนั้นเป็นคนที่มีบุคลิกแล้วก็มี การประพฤติปฏิบัติตนที่เป็นแบบอย่างที่ดี เพราะครูสมัยนั้นเป็นผู้ที่มี การศึกษาดีกว่าทุกคนในชุมชนก็ว่าได้ การศึกษาสมัยนั้นไม่ก้าวหน้า แล้วค่าตอบแทนของ ครูสมัยนั้นก็เหมาะสม ถึงแม้จะไม่มากก็ดีกว่าประชาชนทั่วไป นั่นก็คือตัวเลขไม่มากแต่ ความเป็นอยู่ของครูสมัยนั้นดีกว่าปัจจุบันครับ ในวันนี้โลกเปลี่ยนแปลงแล้ว ผู้พิพากษา อัยการขอขึ้นเงินเดือน เพียงแต่อ้างว่าต้องการพิทักษ์ความยุติธรรม ตามเดี๋ยวนี้นี้ว่าเมื่อให้ เงินเดือนไปแล้วยุติธรรมจริงหรือเปล่า มีใครตอบได้บ้าง แต่นั่นก็ยังมีบัญชีจูงใจว่าถ้าจะ เข้าสู่ตำแหน่งนี้จะต้องมีหลักประกันอย่างนี้ การเป็นคนดีไม่เป็นคนดีเราค่อยจัดระบบ อีกทีหนึ่ง

ผมอยากจะเรียนว่าปัจจุบันนี้คนดี คนเก่ง เขาได้ละเลยการศึกษาไปแล้ว การศึกษาจึงวิกฤตอย่างหนัก สมัยรุ่นผมเป็นครูสอบบรรจุครูครั้งแรก คนสอบได้ที่ ๑ ของ จังหวัดขอนแก่น ไม่ว่าโรงเรียนสตรีหรือโรงเรียนชายมาเรียนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

LIRT

และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ นั้นคือที่ ๑ ของจังหวัด ในวันนี้ไม่มีใครมาหอรอครับ แม้แต่
 หางแถวที่สุดท้าย ถ้าเลือกวิชาอื่นได้เขาจะไม่เรียนครูเลย นั่นปัจจุบันก็คือคนที่มาเป็นครู
 กลายเป็นคนปลายแถวของสังคม เพราะอะไรครับท่านครับ ค่าตอบแทนเป็นส่วนหนึ่ง
 แต่การบริหารจัดการก็เป็นอีกส่วนหนึ่งเหมือนกัน ผมจะเรียนให้ท่านทราบตอนท้ายว่า
 เพราะอะไร จึงอยากจะเรียนว่าการที่จะเพิ่มเงินเดือนให้ครูนั้น ผมจะไม่อ้างว่า ถ้าครูมี
 เงินเดือนมากครูจะไม่เป็นหนี้ เพราะคนเป็นหนี้ไม่ได้หมายความว่าเงินเดือนมากหรือน้อย
 ผมไม่ได้เข้าข้างครูว่าเป็นหนี้ต้องปรับเงินเดือนให้เขา เพราะคนเป็นหนี้ส่วนหนึ่งที่ผมอยู่
 ในวงการครูมา ๔๐ ปี เป็นทั้งผู้บริหารได้วิเคราะห์แล้วว่าการเป็นหนี้ส่วนหนึ่งคือ คนที่ไม่มี
 วินัยและพฤติกรรมไม่รู้จักตัวเอง ไม่รู้จักประมาณตนเอง ไม่ได้หมายความว่าเงินน้อย
 แต่เงินเดือนครูก็ยอมรับว่าน้อยจะใช้จ่ายอย่างไร กระหมัดกระหม่อม บ้าน ๑ หลัง และรถยนต์
 ๑ คัน บังคับพื้นฐานที่จำเป็นนี้จะต้องเป็นหนี้ทันทีถ้าทำอย่างนี้ หรือไม่อย่างนั้นจะต้อง
 กระหมัดกระหม่อมทำงานไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ถึงจะได้สิ่งเหล่านี้ สมควรหรือไม่คนที่จะมาเป็น
 แม่แบบของคน เขวชนและสังคมในวันข้างหน้า อย่างนี้ท่านต้องคิดนะครับ เพราะฉะนั้น
 ก็อยากจะเรียนว่า อยากจะให้ฝากไว้ว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้มีผลอะไรเท่าไร แต่ก็อยาก
 จะเห็นบัญชีเงินเดือนที่แปลกใหม่ว่า ครูเป็นอาชีพชั้นสูงจะมีค่าตอบแทนให้เหมาะสม
 อย่างไร ตามมาตรา ๕๕ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ อยากจะเห็นตรงนั้นเท่านั้นเอง อยากจะ
 ให้รัฐบาลมีความจริงใจ การประเมินผลและการให้ค่าตอบแทนกับคน ผมอยากจะเรียน
 ให้ท่านรัฐมนตรีทราบ ท่านนั่งอยู่กระทรวงท่านอาจจะมองไม่เห็น บางที่ท่านจะได้รับ
 รายงานจากข้าราชการครูมาเรื่อย ๆ หรือผู้หลักผู้ใหญ่ในกระทรวง ดีครับ ๆ ก็ดีไปเลย
 อาจจะไม่ใช้-----

เมื่อ ๓ วันที่แล้วมาผมไปโรงเรียนหนึ่ง เขาพัฒนาโรงเรียนได้รับรางวัลดีเด่นมากมาย
แล้วมีครู ๒๗ คนในโรงเรียนนั้น ปีหนึ่ง ๆ เขารู้สึกเสียใจว่าเขาได้เงินเดือน ค่าตอบแทน
คือการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๒ ขั้นและขั้นครึ่งปีละ ๓ - ๔ คน แต่ขณะอีกโรงเรียนหนึ่ง
ที่อยู่ไม่ห่างไกลเขาเท่าไรนัก มีนักเรียน ๒๗ คน มีครู ๔ คน ได้ขั้นครึ่งทุกคนทุกปี
เพราะอะไรครับ เพราะการบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ลงไปดูแลให้ชัดเจน
เขาบอกว่าให้เงินเดือน ๖ เปอร์เซ็นต์ของฐานเงินเดือน จะต้องเลื่อนเงินเดือนไม่เกิน
๖ เปอร์เซ็นต์ ครูก็คิดว่า ๖ เปอร์เซ็นต์นี่คือเงินเดือนของตัวเอง เมื่อเอาเงินเดือนตัวเอง
๖ เปอร์เซ็นต์ ๔ คนก็ได้พอดีก็ให้ขั้นครึ่งทุกคนไปเลย คนอื่นก็ไปทำอะไรไม่ได้
เพราะผู้บริหารในระดับจังหวัดก็ดี ในระดับกระทรวงก็ดีไม่ได้ใส่ใจเรื่องนี้ จริง ๆ ปัญหา
ลึกลงไปกว่านั้นคืออะไร ส่วนหนึ่งคือปัญหาคุณภาพการศึกษา อยากจะให้ไปดูแล นอกจาก
การพิจารณากฎหมายแล้ว มีบัญชีเงินเดือนแล้ว การบริหารจัดการต้องมีประสิทธิภาพ
ให้ขวัญและกำลังใจ ให้ความเป็นธรรมกับข้าราชการครูให้ได้ ไม่เช่นนั้นการปฏิรูป
การศึกษาจะล้มเหลว ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชัย ครองยุติ ครับ

นายวิชัย ครองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม วิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ครับ
โดยหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมี และที่
วุฒิสภาจะต้องรับร่างนี้เพื่อไปประกอบการพิจารณาต่อไป อันนั้นผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง
เพราะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลากรสำคัญที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานการศึกษาของชาติ
นั่นก็คือครูและบุคลากรทางการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๕ ที่วุฒิสภา
จะต้องรับพิจารณา ใน ๓ ฉบับนั้นได้ผ่านวุฒิสภาไปแล้ว เมื่อเข้านี้ก็ ๑ ฉบับ คือ ระเบียบ
บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนฉบับที่ ๔ นั้นเรื่อง สภาครูและบุคลากร
ทางการศึกษา อยู่ในชั้นวิสามัญ วุฒิสภา และฉบับนี้จะเป็นฉบับที่ ๕ ที่ต่อเนื่องกันไป
เหมือนกันว่าเป็นกฎหมายพ่วงแห่งการปฏิรูประบบการศึกษาไทย หรือครูไทย หรือบุคลากร
ทางการศึกษาซึ่งมีความสำคัญ โดยหลักการนั้นทุกหมวดที่มีไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
ถ้าไม่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบริหารงานบุคคลที่เป็นครูและเป็นบุคลากรทางการศึกษา :

ผมเห็นด้วยทั้งในส่วนที่ผู้สนับสนุนในร่างและก็มีข้อสังเกตติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 สักครูท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ท่านสมควร จิตแสง ได้พูดนั้นผมเห็นว่า
 สะท้อนออกถึงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติเป็นอย่างดี สรุปว่าที่เสนอมานี้
 ก็คือเหล่าใหม่ในเขตเก่าที่เคยมีมาแล้วตั้งแต่ ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติครูเรื่อยมา
 เพียงแต่ว่าเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็นชื่อใหม่เท่านั้นเอง แต่เนื้อหาสาระนั้นยังเป็น
 ในเรื่องของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เป็นเรื่องทั่วไป เป็นเรื่องของการกำหนด
 ตำแหน่ง เรื่องของการบรรจุแต่งตั้ง เป็นเรื่องของการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน
 เรื่องวินัย เรื่องการลงโทษ ก็เหมือนพระราชบัญญัติเดิมที่เคยใช้ในการบริหารงานบุคคล
 ของครู ของวงการศึกษามา ยังไม่เห็นมีอะไรที่ชัดเจนที่บ่งบอกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
 จะทำให้การปฏิรูปการศึกษานั้นมีคุณภาพ นั่นคือสิ่งที่มีความห่วงใย โดยเฉพาะผมเรียนว่า
 ผมมีความเห็นตรงกันว่าในเรื่องของขวัญกำลังใจของครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น
 เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่า ครูไทย ณ วันนี้เป็นผู้ที่ทำงานหนัก เป็นผู้ทำงานหนัก
 บนพื้นฐานของปัญหาสารพัดอย่างในสถานศึกษา ในสถาบันการศึกษา แต่ค่าตอบแทน
 และสวัสดิการต่าง ๆ ของครูนั้นค่อนข้างจะน้อยกว่าบุคลากรทางด้านอื่นในปัจจุบัน
 น้ำมันวันนี้แพงมากครับ เงินเดือนครูเท่าเดิมครับ ขึ้นต้น ๖,๓๐๐ บาท สวัสดิการอื่น
 สวัสดิภาพอื่นไม่มี เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราหวัง สิ่งที่อยู่ข้างหน้าก็คือว่าอยากจะเห็นบัญชี
 ที่จะบ่งบอกว่าขวัญกำลังใจเหล่านี้รัฐบาลได้ดูแลอย่างจริงจัง แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า
 บัญชีเงินเดือนนั้นไม่ผ่านในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ได้มีท่านสมาชิกวุฒิสภายหลายท่าน
 ได้ถามในเรื่องนี้ แม้กระทั่งคณะกรรมการการศึกษาฯ เองก็ได้พิจารณาเรื่องนี้เมื่อวาน
 ที่ผ่านมา-----

เราก็มุ่งหวังตั้งใจว่าจะได้เห็นรัฐบาลนั้นได้ให้ความสำคัญ ได้ให้ความเอาใจใส่ที่จะดูแลในเรื่องของเงินเดือน ในเรื่องค่าตอบแทน เงินวิทยฐานะ อะไรต่าง ๆ รวมทั้งสวัสดิภาพ และการที่จะเป็นหลักประกันให้กับบุคลากรทางการศึกษา ครู อาจารย์นั้น ได้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของลูกหลานไทย อย่างไรก็ดีแล้วแต่โดยหลักการทั้งหมดนั้นผมก็เห็นว่า วุฒิสภามีความจำเป็นจะต้องรับไว้เพื่อพิจารณาไว้ก่อนนะครับ ส่วนว่าจะมีการแก้ไขในรายละเอียดมาตราใด ในหมวดใดบ้าง อย่างไหนก็คงเป็นอำนาจของคณะกรรมการการวิสามัญ และวุฒิสภาจะได้พิจารณาในขั้นต่อไปครับ

ท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ถือว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมครับว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอเชิญท่านที่อยู่ข้างนอกเข้ามาลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดยังไม่เรียบร้อยครับ เร็วเรียบร้อย ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗

ไม่เห็นด้วย ๐ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าที่ประชุมรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาครับ ต่อไปผมจะเรียนถามที่ประชุมว่า จะให้คณะกรรมการการคณะใดรับไปพิจารณาครับ เชิญท่านวิชัย ครองยุติ ครับ เชิญครับ

LIRT

นายวิชัย ครองยุติ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม วิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผมขออนุญาตกราบเรียนเสนอรายชื่อคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๓๑ คน
 ท่านประธานฯ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
 ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าถูกต้องนะครับ เชิญท่านเสนอรายชื่อ
 คณะกรรมการครับ

นายวิชัย ครองยุติ (อุดรธานี) : รายชื่อคณะกรรมการการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

๑. นายคำพันธ์ ป้องพาน
๒. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๓. นายชงค์ วงษ์จันทร์
๔. นายณรงค์ นุ่นทอง
๕. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๖. นายถวิล ไพโรจน์
๗. นายธวัชชัย เมืองนาง
๘. นายบรรฑูรย์ เกริกพิทยา
๙. นายบุญญา หลีเหลด
๑๐. นายบุญทัน ดอกไธสง
๑๑. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๒. นายประยุทธ ศรีมีชัย

๑๓. นายผ่อง เล่งอี้
 ๑๔. นายพา อักษรเสื่อ
 ๑๕. นายมนตรี ถินทวีชัย
 ๑๖. นางมลวิทย์ เงินหมื่น
 ๑๗. นายคำพอง พิลาสมบัติ
 ๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
 ๑๙. นายวิชัย ครอบงุม
 ๒๐. นายวิจิต พูลลาภ
 ๒๑. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
 ๒๒. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนพะงษ์
 ๒๓. นายสม ต๊ะยศ
 ๒๔. นายสมควร จิตแสง
 ๒๕. นายสุนทร จินดาอินทร์
 ๒๖. นายอนันต์ ผลอำนาจ
 ๒๗. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
 ๒๘. นายอุมาร์ ตอยิบ
 ๒๙. นายสมยศ มีเทศน์
 ๓๐. นายรุ่ง แก้วแดง
 ๓๑. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
- ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใด
จะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ เชิญท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อกรรมการครับ

- ๖๘/๑

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

๑. นายคำพันธ์ ป้องปาน
๒. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๓. นายชงค์ วงษ์จันทร์
๔. นายณรงค์ นุ่นทอง
๕. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๖. นายถวิล ไพรสณฑ์
๗. นายธวัชชัย เมืองนาง
๘. นายบรรจุกรัย เกริกพิทยา
๙. นายบุญญา หลีเหล็ก
๑๐. นายบุญทัน ดอกไธสง
๑๑. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๒. นายประยุทธ ศรีมีชัย
๑๓. นายผ่อง เล่งอี้
๑๔. นายพา อักษรเลื้อ
๑๕. นายมนตรี สันทวิชัย
๑๖. นางมลิวัลย์ เงินหมื่น
๑๗. นายถำพอง พิลาสมบัติ
๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
๑๙. นายวิชัย ครอบงุม
๒๐. นายวิจิต พูลลาภ
๒๑. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๒๒. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์
๒๓. นายสม ต๊ะยศ

๒๔. นายสมควร จิตแสง

๒๕. นายสุนทร จินดาอินทร์

๒๖. นายอนันต์ ผลอำนาจ

๒๗. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ

๒๘. นายอุมาร์ คอยิบ

๒๙. นายสมยศ มีเทศน์

๓๐. นายรุ่ง แก้วแดง

๓๑. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

ประธานวุฒิสภา : ผมจะเรียนถามที่ประชุมว่าจะมีกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ
กี่วันครับ เชิญท่านวิชัย ครองยุติ ครับ

นายวิชัย ครองยุติ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
วิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอให้แปรญัตติกำหนด ๑๔ วันครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ถือว่าแปรญัตติ ๑๔ วันนะครับ เป็นการจบ
การพิจารณาในระเบียบวาระด่วนเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. กระผมขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระอื่น ๆ

เนื่องจากผมได้รับการรายงานจากท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ ประธาน
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เรื่อง ท่านประเกียรติ นาสีมา ลาออกจากตำแหน่ง
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๖ และคณะ
กรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา มีมติมอบหมายให้นางนันทนา สงฆ์ประชา
มาดำรงตำแหน่งกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาแทน เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ๒๕๔๔ ข้อ ๗๙ ประกอบ ข้อ ๘.๖ คณะกรรมการวิสามัญกิจการ

วุฒิสภาเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาดังนางันทนา สงฆ์ประชา เป็นผู้แทนของคณะ
กรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา เป็นกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
แทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าเห็นชอบนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากว่าเราประชุมมาเป็นเวลานานพอสมควร
และวันนี้ก็เป็นวันสุดท้ายขอให้ท่านมีความสุขกับวันสุดท้าย ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ
ทุกท่าน ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

พนิดา	อิสโร	สุชาดา	ภมระราภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
มิ่งขวัญ	พื้งรัตน์มงคล	สำรวม	ผลประสิทธิ์
ภัชนี	คงสมจิตต์	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
สุภาภรณ์	มาลัยทัต	วรนุช	ทรวงแสง
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
สมบูรณ์	จำกระแสร	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
อัจฉริยา	เอี่ยมโอบฐ์	นนทพร	แก้วมะเริง
ศรีอนงค์	นิสสา	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	ศรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้งอัสตะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	จิตติมา	แก้วงาม

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	๑๒
๒.	นายสมัย อมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมัย
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน สุกลาสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ อนันตกุล
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม มาลัยศรี
๗.	นายลำพอง พิลาสสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ลำพอง พิลาสสมบัติ
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อำพล งามจิตร
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สนาม คงเมือง
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย ไชยเวช
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี รัตนเศรษฐ์
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร เกียรติไชยากร
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์ ทองบุราณ
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล เอื้อศรี

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ประจักษ์ วัฒนวิเศษ

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สราวุธ
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมัย
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ อนันตกุล
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ลำพอง
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อำพล
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สนาม
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๑๗

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ประธานวุฒิสภา

LIRT